

63622

T. C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
MÜZİK EĞİTİMİ ANA SANAT DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

VİYOLONSELE BAŞLARKEN
ÇALGI TEKNİĞİ İÇİN GEREKLİ OLAN
TEMEL METOTLARIN DÖKÜMÜ
VE
BUNLARIN ANALİZİ

Hazırlayan
Mümtaz Hakan SAKAR

T.63622

Tez Danışmanı
Doç. Erol ŞEKERAMBER

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

**YÜKSEKÖĞRETİM KURULU DÖKÜMANTASYON MERKEZİ
TEZ VERİ FORMU**

Tez No:

Konu Kodu:

Üniv. Kodu :

(* Not: Bu bölüm merkezimiz tarafından doldurulacaktır.

Tezin yazarının

Soyadı: **SAKAR**

Adı: **Mümtaz Hakan**

Tezin Türkçe Adı

**VIYOLONSELE BAŞLARKEN ÇALGI
TEKNİĞİ İÇİN GEREKLİ OLAN TEMEL
METOTLARIN DÖKÜMÜ VE BUNLARIN
ANALİZİ**

Tezin Yabancı Dildeki Adı

**THE NECESSARY BASIC METHODS FOR
THE INSTRUMENTS TECHNIC FOR THE
NEW BEGINNERS OF VIOLONCELLO
AND THEIR ANALYSES**

Tezin Yapıldığı

Üniversite: **Dokuz Eylül Üniversitesi** Enstitüsü: **Sosyal Bilimler** Yılı: **1997**

Diğer Kuruluşlar:

Tezin Türü: 1. Yüksek Lisans
2. Doktora
3. Tıpta Uzm.
4. Sanatta Yeterlilik

Dili: **TÜRKÇE**
Sayfa Sayısı : **112**
Referans Sayısı:

Tez Danışmanlarının

Ünvanı : **DOÇENT**

Adı : **Erol**

Soyadı : **ŞEKERAMBER**

Ünvanı :

Adı :

Soyadı :

Türkçe Anahtar Kelimeler:

İngilizce Anahtar Kelimeler :

1. Viyolonsel

1. Violoncello

2. Metot

2. Method

3. Analiz

3. Analyses

Tarih :

İmza :

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum "*Viyolonsel Başlarken Çalgı Tekniği İçin Gerekli Olan Temel Metotların Dökümü ve Bunların Analizi*" adlı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Bibliyografyada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

.12.../..12.../1997

Mümtaz Hakan SAKAR

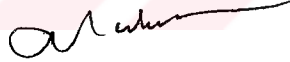
TUTANAK

Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünün .07.../..04../1997 tarih ve ...7..... sayılı toplantısında oluşturulan Jüri, Lisansüstü Öğretim Yönetmeliği'nin9..... maddesine göre; Müzik Eğitimi Anabilim Dalı yüksek lisans öğrencisi **Mümtaz Hakan SAKAR**'ın "Viyolonsel Başlarken Çalgı Tekniği İçin Gerekli Olan Temel Metotların Dökümü ve Bunların Analizi" konulu tezi incelenmiş ve aday .03.../...01.../1998 tarihinde, saat .10.....45' da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini savunmasından sonra *kul. (40)* dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim dallarından jüri üyelerince sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek tezin *başarılı*..... olduğuna oy *birliği*..... ile karar verildi.

BAŞKAN

Prof. Atilla İŞIKSUN

ÜYE

Prof. Hacer ALAPINAR

ÜYE

Danışman

Doc. Erol ŞEKERAMBER

ÖNSÖZ

Ülkemizde ve tüm dünyada viyolonsel eğitimine yeni başlayanlar için uygulanmakta olan yöntem ve tekniklerin genel ve bilimsel bir değerlendirmesini yaparak bu yöntemlerin somut belirleyicileri olan viyolonsele başlangıç metotlarının en çok bilinen ve kullanılanlarının yanısıra, en yararlı olabilecekleri belirlemek bu tezin ana amacını oluşturmaktadır.

Şahsımın da müzik eğitimi veren bir kurumda viyolonsel öğretmeni olarak çalışıyor olmamdan dolayı, kendi temel altyapımı bilimsel ve teknik anlamda destekleyebilmek ve öğrencilerime daha faydalı olabilmek ise, tezimin bir diğer amacını ortaya koymaktadır.

Viyolonsel eğitimi için kullanılan başlangıç metotlarının sayıca çokluğu ve genişliği gözönüne alınırsa çok büyük bir boyutlu araştırma olacağı anlaşılacaktır. Ayrıca bu türlü geniş çaplı bir araştırmanın zaman açısından da şahsımı zorlayacağı ortadadır. Fakat tüm bunlara rağmen tezimizin sınırlarını olabildiğince geniş tutmaya, mümkün olduğu kadar çok sayıda kaynak incelemeye ve tanıtmaya özen gösterdim.

Araştırma konum, viyolonsele başlangıç metotlarının incelenmesi olmasına rağmen tezimde bu metotların yazarlarının hayat hikayelerini ulaşabildiğim ölçüde verip, bu metotların yanısıra çalgı eğitiminin vazgeçilmez unsurları olan etüd ve alıştırmaya kitaplarının incelenmesini ve bu kaynakların yazarlarının da hayat hikayelerini de araştırmama dahil ettim.

Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarının değerli viyolonsel eğitimcisi ve viyolonsel hocam Doç. Erol ŞEKERAMBER ile birlikte, araştırma kapsamı içerisine alacak olduğum başlangıç metotlarını büyük bir titizlikle yapılan ön çalışmalar sırasında belirledik.

En çok bilinen metotların yanısıra, hiç tanınmayanların ve okul öncesi viyolonsele başlama metotlarından bir kaç örneğin de incelendiği bu tezde Louis ABBIATE, Friss ANTAL, Justus Johann Friedrich DOTZAUER, Louis R. FEUILLARD, Friedrich August KUMMER, Sebastian LEE, L.N. MARDEROVSKİY, R. YE. SAPOJNİKOV, Carl SCHRÖDER, Domas SVIRKIS, Shinichi SUZUKİ, Joseph WERNER'in meydana getirdikleri viyolonsel için başlangıç metotlarını ele alarak tezimi sınırlandırdım.

Buna göre dört bölümden meydana gelen bu çalışmamda:

– Tez içerisinde incelenen başlangıç metotları ile etüd ve alıştırmaya kitapları yazarlarının kısa hayat hikayeleri,

- Viyolonsele başlangıç metotlarının içeriksel dökümü ve incelenmesi.
- Viyolonsel eğitiminde gelişime yardımcı kaynakların incelenmesi,
- Sonuç ve öneriler ele alınmıştır.

Tez çalışmamın bu aşamaya gelmesinde, kaynak temininde ve Almanca çevirilerde büyük yardım ve desteğini gördüğüm ve tecrübelerinden yararlandığım değerli hocam ve danışmanım Sayın Doç. Erol ŞEKERAMBER'e, yine değerli görüş, fikir ve kaynaklarından yararlandığım Dokuz Eylül Üniversitesi Öğr. Gör. Ümit İŞGÖRÜR'e, konu seçiminde yardımcı olan Öğr. Gör. Kemal YILDIRIM'a, tezimin yazımında ve İngilizce çevirilerde büyük desteğini veren İzmir Devlet Senfoni Orkestrası sanatçısı Tuğrul GÖĞÜŞ'e, Fransızca çevirilerde Prof. Mahmut SARI'ya her türlü manevi desteği sağlayan ablam Tülin KEMAHLI ve aileme teşekkürlerimi sunmayı bir borç bilirim.

Yaptığım çalışmamın, viyolonsel eğitimi alan kişilere faydalı olması ve yol gösterebilmesi dileğimle.

ÖZET

Dört bölümden oluşan yüksek lisans tezimin girişinde ilk olarak viyolonsel tanıtılarak, ardından birinci bölümde temel başlangıç metotları ve viyolonsel eğitimine yardımcı kaynakların yazarlarının özgeçmişlerine yer verilmiştir.

Viyolonsel eğitimi sırasında uygulanan temel başlangıç metotlarının dökümü, bunların içeriklerinin ayrıntılı olarak incelenmesi ve bu metotların eğitim yöntemleri, zayıf ve tutarlı yönleri üzerine eleştiri ve görüşlerim ikinci bölümde ele alınmış, her bir metotun öncelikle öğretim sistemi ve teknikleri üzerinde durularak, metotun geneli hakkında okuyucunun bilgi edinmesi amaçlanmıştır.

En çok bilinen temel metotların yanısıra, az bilinenlerin de tanıtılıp incelenmesiyle oluşan bu bölümde; L. ABBIATE, F. ANTAL, J.J.F. DOTZAUER, L.R. FEUILLARD, F.A. KUMMER, S.LEE, L.N. MARDEROVSKIY, R.YE. SPAJNÍKOV, C. SCHRÖDER, D. SVIRKIS, S. SUZUKI, J. WERNER gibi viyolonsel pedagoglarının yaratıları ele alınmaktadır.

Üçüncü bölüm ise viyolonsel eğitiminin vazgeçilmez unsurlarından olan gelişime yardımcı nitelikteki etüt, alıştırma ve piyano eşlikli albümlerin genel anlamda tanıtımı ve incelenmesini ortaya koymakta, başlangıç eğitiminin sadece temel metotlarla yürütülmemesi gerektiği üzerine dikkat çekilmektedir.

Viyolonsel eğitiminin ve başlangıç metotlarının daha yararlı ve verimli olabilmesi için gerekli önerilere de yer verdiğim araştırmamı, geniş bir kaynakça ile destekleyip, kendi alanında eksiksiz olabilmesini amaçlamış bulunmaktayım.

Mümtaz Hakan SAKAR, 1997 • İZMİR

ABSTRACT

At the introduction of my master degree thesis, first of all, I introduced the instrument "*violoncello*". As you can see, this work is divided into four chapters and just after the "*introduction*" section, in the first chapter, I wrote the biographies of the authors and composers of the basic beginning methods and secondary degree assisting books that are very much helpful for violoncello education.

In the second chapter, I listed all the basic beginning methods which are applied through the violoncello education by the teacher and carefully examined their contents. Also I tried to give my personal opinions and ideas about these methods educational ways and of course the weakest and strongest sides of them. My criticism about these books are supported by studying on their technical directions and systematic sides. I wanted to give enough information about these methods and books to the reader of this thesis by giving necessary knowledges.

In this chapter the well-known basic methods and the methods which are not so much close to violoncello teachers in Turkey are studied together. These violoncello pedagogs that their methods and creatings are examined in this work are L. Abbiate, F. Antal, J. J. F. Dotzauer, L. R. Feuillard, F. A. Kummer, S. Lee, L. N. Marderovsky, R. Sapojnikov, C. Schröder, D. Svirkis, S. Suzuki, J. Werner.

Third chapter is about etudes, exercises and albums with piano accompaniments which are auxiliary quality for the improvement of violoncello education and all of these are introduced to the reader by the writer of the thesis. By this chapter payed attention that violoncello education must not be structured only on the basic methods; the teacher have to use the secondary ones together with them.

I gave some offers for a better and useful violoncello education and of course for a better evaluate of the basic methods. I supported my work with an extensive source and tried to write a complete thesis with aiming to form a best one in the violoncello education area.

Mümtaz Hakan SAKAR, 1997 • İZMİR

İÇİNDEKİLER

TEZ VERİ GİRİŞ FORMU	I
YEMİN METNİ	III
TUTANAK	IV
ÖNSÖZ	V
ÖZET	VII
ABSTRACT	VIII
ÇİZELGELER LİSTESİ	IX
GİRİŞ	1
VİYOLONSELİN TANITIMI	3

I. BÖLÜM

TEZ İÇERSİNDE İNCELENEN KİTAPLARIN YAZARLARININ KISA ÖZGEÇMİŞLERİ

I. 1. ABBIATE, L.	4
I. 2. ANTAL F.	4
I. 3. DOTZAUER, J.J.F.	4
I. 4. FEUILLARD, L.	5
I. 5. FRANK, M.	5
I. 6. GRÜTZMACHER, F.	6
I. 7. KUMMER, F.A.	6
I. 8. LEE, S.	7
I. 9. LOEB, J.L.	7
I. 10. MARDEROVSKIY, L.N.	8
I. 11. SAPOJNIKOV, R.YE.	8
I. 12. SCHRÖDER, C.	8
I. 13. SEVCIK, O.	8
I. 14. SUZUKI, S.	9
I. 15. SVIRKIS, D.	10
I. 16. TORTELIER, P.	10
I. 17. WERNER, G. J.	10

II. BÖLÜM

VİYOLONSELDE ÇALGI EĞİTİMİNİ OLUŞTURAN METOTLARIN İÇERİKSEL DÖKÜMÜ

ABBIATE, L. <i>Nouvelle Méthode de Violoncelle</i>	12
ANTAL, F. <i>Violoncello Tutor</i>	20
DOTZAUER, J. J. F. <i>Violoncelle Schule</i>	30
FEUILLARD, L. R. <i>Méthode du Jeune Violoncelliste</i>	41
KUMMER, F.A. <i>Violoncello Schule, Op. 60</i>	48
LEE, S. <i>Violoncello Schule, Op. 30</i>	56
MARDEROVSKIY, L. N. <i>Viyolonsel Çalma Dersleri</i>	62
SAPOJNİKOV, R. YE <i>Viyolonsel Metodu</i>	71
SCHRÖDER, C. <i>Practischer Lehrgang des Violoncellspiels</i>	78
SVIRKIS, D. <i>Manovioloncele</i>	84
SUZUKI, S. <i>Suzuki Cello School</i>	91
WERNER, J. <i>Practische Violoncell-Schule, Op. 12</i>	93

III. BÖLÜM

VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİNİN GELİŞİMİNE YARDIMCI KAYNAKLAR

A) GAM VE ARPEJ KİTAPLARI

A. 1. FRANK, M. <i>Tonleitern und Dreiklänge</i>	100
A. 2. LOEB, J. <i>Gammes et Arpèges pour Violoncelle</i>	101

B) SAĞ VE SOL İÇİN ETÜT, EGZERSİZ (ALİŞTİRMA) KİTAPLARI

B. 1. DOTZAUER, J.J.F. <i>113 Violoncello Etüden</i>	101
B. 2. FEUILLARD, L. R. <i>Tägliche Übungen für Violoncello</i>	101
B. 3. GREUTZMACHER, F. <i>Daily Studies for Violoncello</i>	101
B. 4. LEE, S. <i>Le Premier Pas, Op. 101</i>	102
B. 5. LEE, S. <i>Melodische Etüden, Op. 31</i>	102
B. 6. SCHRÖDER, C. <i>Études Techniques pour Violoncelle, Op. 35</i>	103
B. 7. SEVCİK, O. <i>"School of Bowing Technics for Violoncello, Op. 2</i>	103

C) PİYANO EŞLİKLİ KOLAY PARÇA KİTAPLARI

C. 1. FEUILLARD, L. R. <i>Le Jeune Violoncelliste</i>	103
C. 2. MEISTER FÜR DIE JUGEND, <i>Gençler için Ustalar</i>	106
C. 3. TORTELIER, P. <i>Tortelier Cello Book</i>	107

IV. BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

4. 1. SONUÇ	108
4. 2. ÖNERİLER	109
KAYNAKÇA	110

ÇİZELGE ve ŞEKİLLER LİSTESİ

Dotzauer J.J.F. - Violoncello Schule (Viyolonsel Metodu)

	Sayfa
Tablo 1. Birinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	30
Tablo 2. Dördüncü Konumun Seslerini Gösteren Tablo	32
Tablo 3. Üçüncü Konumun Seslerini Gösteren Tablo	33
Tablo 4. İkinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	34
Tablo 5. Beşinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	35
Tablo 6. Tizleştirilmiş Beşinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	36
Tablo 7. Tizleştirilmiş Beşinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	36
Tablo 8. Altıncı Konumun Seslerini Gösteren Tablo	36
Tablo 9. Tizleştirilmiş Altıncı Konumun Seslerini Gösteren Tablo	37
Tablo 10. Yedinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	37

J. Werner Op. 12

(Practische Violoncell-Schule - Pratik Viyolonsel Okulu)

Tablo 11. Dördüncü Konumun Seslerini Gösteren Tablo	94
Tablo 12. Üçüncü Konumun Seslerini Gösteren Tablo	94
Tablo 13. İkinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	95
Tablo 14. Beşinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	95
Tablo 15. Altıncı Konumun Seslerini Gösteren Tablo	95
Tablo 16. Yedinci Konumun Seslerini Gösteren Tablo	95

GİRİŞ

Bir çalgı çalabilmek için uzun zamana ve geniş kapsamlı sistemli çalışmalara gereksinim olduğu bilinen bir gerçektir. Bu uzun zaman dilimine başlama yaşının oldukça erken olması öğrencinin lehine olabilecek istendik gelişme ve olgunlaşmaları elde edebilme yönünden son derece önemlidir.

Günümüzde, tüm dünyada uygulanmakta olan klasik ve modern (Suzuki Yön. Kodaly Yön. Orff Yön. vb.) müzik eğitim sistemlerine baktığımızda, erken yaşta müziğe başlamanın önemi bir kez daha anlaşılmaktadır.

Müzik eğitiminin bir alt başlığı olarak ele alabileceğimiz çalgı eğitiminde dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, öğrenciye çalgısının sevdirmesidir. Buradaki en önemli görev öğreticiye düşmekte, bu nedenden dolayı da konuya son derece özenli ve dikkatli yaklaşılması gerekmektedir.

Öğrencinin iyi bir şekilde gelişebileceği ve O'na faydalı olabileceği en doğru yöntemi seçmek ise öğreticinin birinci derecede önem vermesi gereken bir başka konudur diyebiliriz. Böylelikle öğrenci bu gelişim ve eğitim süreci içerisinde akılcı ve mantıklıca seçilmiş yolda başarıyı yanına alıp ilerleyebilecek, kendisinde meydana gelen gelişmelerin farkına vardıkça da elinden geleni yapmaya çalışacaktır.

Çalgı eğitiminde, öğrencinin başarısı için dikkat edilmesi gereken önemli noktalardan birisi, doğru başlangıç için doğru kaynakların seçilmesidir diyebiliriz. Bu, ileride meydana gelebilecek muhtemel olumsuzlukların baştan önlenmesi için atılabilecek en iyi ve en sağlam temeldir. Temelini sağlam almış bir kişinin istenilen değişim ve gelişimlere karşılık verebileceği tartışmasız bir gerçektir. Bu olumlu gelişmeler ile öğrenci çalgısını sevecek ve böylelikle başarısını arttırmaya çalışacaktır. Başlangıçta uygulanabilecek yanlış bir yöntem ise çalgı eğitimi alan kişinin gitgide çalgıdan uzaklaşmasına neden olabilecektir.

Buna göre çalgı eğitimi alan öğrencinin başarısını etkileyebilecek sorunları belirtecek olursak:

a) Çalgı için gerekli olan kaynakların birçoğunun araştırılmaması ve dolayısıyla tanınmaması , böylelikle içeriklerinin bilinmemesi,

b) Düzey gelişimine uygun doğru kaynakların öğrenciye verilmemesi ya da yanlış aktarımı,

c) Çalgı eğitimi alan öğrenciye gerekli olan temel altyapı ve kültür akışının yeterince sağlanamaması.

Yukarıda belirlenen olumsuzlukların temelindeki neden, bu konu ile ilgili gerekli bilimsel yaklaşım ve çalışmaların sonuçlarının öğrencilere kapsamlı ve doğru bir şekilde aktarılmamış olmasıdır.

Günümüzde uygulanmakta olan "*viyolonsel*" ve bununla birlikte tüm çalgı öğretim yöntemlerinin belirleyicileri, gerekli çalgı metotları olmaktadır. Doğru yöntemi uygulayabilmedeki en önemli nokta, doğru başlangıcı yapabilmek için bu metotların tanınması ve en yararlı olabileceklerin kullanılması olmalıdır.

Başarılı bir başlangıç, başarılı ve düzeyli bir gelişimi beraberinde getirecektir.

VİYOLONSELİN TANITIMI

"Keman ailesinin bir sekizli kalın ses veren çalgısıdır. Solo ve eşlik olarak kullanılır. Kısaca çello denilen bu çalgının, Senfoni Orkestrasından başka üçlü, dördü ve beşli yaylı topluluklarında önemli bir yeri vardır. Bu çalgı içinde bestecilerin sayısız yapıtları vardır." (Çalışır F., 1969, s. 125).

"Bu çalgı için ayırd edici bir isim İtalya'da 17. yüzyıl ortalarında ilk olarak hasıl oldu ki burada "violone"un daha küçük bir formu olarak tanınmıştı. Eitner'e göre eski formun bilinen en erken örneği olan "violoncino" 1641 yılına dek uzanır ve daha sonrası form olan "violoncello" 1665 yılına dek kök salar. "Violoncello" kısa zamanda İtalya ve Almanya'da yaygın bir şekilde kabul gördü ve 1700'lü yıllardan hemen sonra Fransa ve Almanya'da da yaygınlaştı. "Çello" kısaltması genellikle Almanca ve İngilizce'de kullanılmaktadır..."

..... Viyolonsel'in boyutları 16. ve 17. yüzyıllarda oldukça değişmiştir. Gödenin uzunluğu 73 ve 80 cm arasında çeşitlenmiş, 79'dan 80 cm'ye dek olan daha büyük modeller tercih edilmiştir. 1710'lu yıllarda Antonio Stradivari daha ortalama bir model olan 75'den 76 cm'ye kadar olan bir boyuta karar vermiş, ve bu o tarihten bu yana bir standard olmuştur. 1700 öncesi daha büyük olan modellerde tellerin titreşim bölümünün uzunluğu günümüzden 2 yada 3 cm civarında daha kısaydı ve 18. yüzyıl süresince tüm keman ailesinin boyunları uzatılana dek şimdinin normal uzunluğu olan 69 cm'ye varmamıştı. 17. yüzyılın sonlarında ve 18. yüzyılın başlarında bir beşinci tel eklendi... (Grove, XX. Cilt, s. 856).

Viyolonsel'in Bölümleri

1. Arka Kapak (akçaağaç)	10. Can direği (ladin)
2. Üst kapak (ladin)	11. Bas balkonu (ladin)
3. Yan Boğumlar (akçaağaç)	12. Salyangoz
4. F delikleri	13. Alt eşik (akçaağaç)
5. Pik (demir)	14. Yay sopası
6. Kuyruk (abanoz yada pelesenk)	15. Yay ucu - kafa
7. Kol - Boğaz (akçaağaç)	16. Topuz - kurbağa
8. Üst eşik (akçaağaç-pelesenk)	17. Kollar
9. Kulaklar (abanoz-pelesenk)	

Ses genişliği

I. BÖLÜM

TEZ İÇERİSİNDE İNCELENEN KİTAPLARIN YAZARLARININ KISA YAŞAM ÖYKÜLERİ

I. 1. ABBIATE Louis: Fransız viyolonselci ve bestecisi olan Abbiate,1866 yılında Monaco'da doğmuş ve 1933'de Vence'de yaşama veda etmiştir. Viyolonselcilik mesleği , onu uzun yıllar boyunca viyolonsel öğretmenliği yaptığı Rusya'ya götürdü. Daha sonra Monaco Müzik Okulu Müdürlüğü'ne getirildi. Tek viyolonsel için yazdığı prelüdlar ve fügler dikkate değerdir.

I. 2. ANTAL, Friss: (*) Macar Viyolonselci

I. 3. DOTZAUER, (Justus Johann) Friedrich: Dotzauer 20 Ocak 1783 tarihinde Hildburghausen yakınlarındaki Häselrieth'de dünyaya gelmiş ve 6 Mart 1860 tarihinde de Dresden'de vefat etmiştir. Alman viyolonselci, öğretmen ve bestecisi olan Dotzauer 1808–1874 yılları arasında yaşamış olan piyanist Justus Bernhard Friedrich Dotzauer'in ve 1811–1897 yılları arasında yaşamış ve Kassel Sarayı'nda viyolonselci olan Karl Ludwig Dotzauer'in babasıydı.

Friedrich Dotzauer'in erken yaşlarda ortaya çıkan müzik yeteneği babası tarafından teşvik edildi. Johann Sebastian Bach'ın öğrencisi J. C. Kittel'in talebesi olan orgçalar Rüttinger Dotzauer'e kompozisyon öğretti; Heuschkel ve Gleichmann ile piyano ve keman çalıştı ve aynı zamanda viyolonsel, kontrabas, korno ve klarinet dersleri aldı.

Onbeş yaşında iken bir saray konserinde viyolonselci olarak sahneye ilk çıkışını gerçekleştirdi. 1799 yılında J. L. Duport'un bir öğrencisi olan J. J. Kriegck'den viyolonsel dersleri almak amacıyla Meiningen'e gitti. 1801 yılından 1805 yılına kadar buradaki saray orkestrasında çaldı ve bundan sonraki altı yıl boyunca Leipzig Orkestrası'nda yer aldı, bu arada solo ve dördül dinletileri verdi.

1806 yılında Berlin'i ziyaret etti ve orada dinlediği Romberg'den çok etkilendi. 1811 yılında Dresden Kraliyet Orkestrası'na atandı, 1821 yılında buranın solisti oldu ve 1850 yılında emekli olana dek bu kentte kaldı. Dotzauer bütün Almanya'yı dolaştı, Viyana'da ve Hollanda'da bulundu, fakat St. Petersburg'a gitmesi için yapılan bir daveti reddetti.

(*) *Bu besteci hakkında araştırılan kaynakların hiç birisinde yaşam hikayesine ilişkin bilgilere rastlanamamıştır. Ancak bu, metodun incelenmesinde bir engel teşkil etmemektedir.*

Dotzauer'in eserleri, döneminin standartları çerçevesinde geliştirilmiş bir teknik ile birleşen büyük müzisyenliği ile, viyolonsel çalma performansında gelişim çizgisinin bir kilometre taşı temsil ederler. O'nun öğretme yeteneği ve didaktik yayınları viyolonsel çalmada "Dresden Okulu" olarak bilinen ve F. A. Kummer, C. Drechsler, C. Schuberth ve kendi öz oğlu olan Karl Ludwig gibi öğrencileri ve bunların yanısıra Grützmacher, Cossman, J. Goltermann ve onların da öğrencilerini etkileyen stili meydana getirdi. Dotzauer'in yüzyetmişsekiz civarındaki bestesinin hemen hemen tamamı çabucak unutuldu. Buna karşın pedagojik çalışmaları önemli öğretici materyallerinden olarak kaldı ve daha sonraki bestecilerin alıştırma ve etüt koleksiyonları arasında sıklıkla yer aldı. Dotzauer, Bach'ın altı viyolonsel süitinin bir edisyonunu da yayınlamıştır.

Seçkin Eserleri:

"Graziosa": Opera, Dresden – 1841

Missa'lar ve diğer dinsel eserler.

Orkestral eserler: Sinfoni'ler... Op. 40; Konçertolar: 2 viyolonsel, flüt Konçertosu; 9 viyolonsel konçertosu, Op. 27, 66, 72, 81, 82, 84, 93, 100, 101; 3 viyolonsel konçertosu, Op. 67, 89, 150.

Oda Müziği Eserleri: 5 yaylı çalgılar dördülü, Op. 12, 13, 19, 29, 30; yaylı çalgılar için ikiller, üçlüler, beşliler; keman sonatları; viyolonsel sonatları; piyanoforte sonatları; 28 vals, 4 el için piyanoforte besteleri.

Op. 47, 54, 120'yi içeren viyolonsel etütleri.

Öğreti Kitapları:

Violoncellschule, Op. 165 (Mainz, 1832)

Violoncellschule für den ersten Unterricht nebst 40 Übungsstücken, Op. 126 (Vienna, 1836)

Violoncell-Flageolett-Schule, Op. 147 (Leipzig, 1837)

Praktische Schule des Violoncellspiels, Op. 155 (Hamburg ve Leipzig, 1870?)

I. 4. FEUILLARD Louis : Fransız viyolonselci olan Feuillard 1872 yılında Dijon'da dünyaya gelmiş 1941 yılında Paris'te ölmüştür 1894 yılında Paris Konservatuarı'nda *Delsart'* in sınıfından birincilik ödülü alarak mezun olmuş, daha sonra ardarda *Harcourt* konserlerinin solo viyolonselcisi ve *Colonne* konserlerinin solistliğini üstlenmiştir. Yaşamının daha sonraki bölümünü eğitime ayırmış, çok sayıda alıştırma kitabı ve bir metot yayınlamıştır.

I. 5. FRANK Maurits : 29 Temmuz 1892 yılında Rotterdam'da dünya gelmiş Hollandalı viyolonselci olan Frank, eğitimini Rotterdam ve Amsterdam konservatuvarlarına yapmıştır. 1911'den 1929'a kadar Heidelberger Müzik Akademisi ve Frankfurt Konservatuarı, Prag'daki Alman Devlet Müzik Akademisi'nde viyolonsel eğitimciliği yapmıştır. *Rebner ve Amar Dördülleri"* nde 1921 ile 1933 yılları arasında çalışmış, 1934'te Hollanda'da *Amsterdam Yaylı Çalgı*

Dördü'lü'nü kurmuştur. 1949'dan sonra Köln Müzik Yüksekokulu'nda viyolonsel ve oda müziği dersleri vermiş, *Rhein* oda orkestrasını yönetmiştir.

I. 6. GRÜTZMACHER, Friedrich (Wilhelm Ludwig): 1 Mart 1832 tarihinde Dessau'da doğan ve 23 Şubat 1903 tarihinde Dresden'de ölen Alman viyolonselci ve bestecisi Friedrich Grützmacher bir kapel müzikçisinin oğluydu ve ilk müzik derslerini babasından almıştı. Viyolonsel çalışmalarını Dotzauer'in ilk öğrencilerinden olan Karl Drechsler ile yaptı, teori çalışmalarını Friedrich Schneider ile gerçekleştirdi. 1848 yılında Leipzig'e gitti, bir sonraki yıl Ferdinand David O'nun Gewandhaus'da çalıcı ve konservatuvar'da bir öğretmen olarak Cossmann'ın yerine atanmasında etkili oldu.

Rietz, Grützmacher'i 1860 yılında Dresden Hofkapel'ine yerleştirdi ve 1864 yılında Kummer'in yerine solo viyolonselci olarak geçti ve daha sonra Saksonya Krallığı'nın Oda Müziği virtüozluğuna atandı. Dresden'de 40 yıldan fazla oturdu, Avrupa ve Rusya'nın çeşitli kentlerine solist ve oda müziği sanatçısı olarak sıklıkla turneler gerçekleştirdi. Saygı gören ve etkili bir öğretmen olan Grützmacher'in kayda değer öğrencileri arasında Alexanian, Becker, Fitzenhagen, Gérardy ve Hegar sayılabilir.

Grützmacher'in kendi çalgısı Stradivari idi ve A. C. Prell'in 1885 yılında ölmesinden sonra enfes bir Amati ele geçirdi. Grützmacher'in sol el tekniğinin son derece parlak olduğunu belirtmeliyiz. Van der Straeten'in belirttiğine göre, Grützmacher'in tonu, Kummer'in zengin ve güçlü tonuna alışkın olanlar tarafından çok fazla itibar görmemekteydi.

Grützmacher uzman elinden çıkmış konçertolar ve viyolonsel için başka müzikler yazdı. Bunun yanı sıra orkestral parçalar, oda müzikleri ve şan parçalarını besteledi. Teknik çalışmaları çok yararlıdır: *Tägliche Übungen*, Op. 67; *Hohe Schule des Violoncellspiels*, Leipzig, 1891 ve 24 Etüden, Op. 38. Grützmacher, aynı zamanda bir icracı olarak da çok saygıyla karşılanmıştır.

Grützmacher'in daha küçük kardeşi olan Leopold'da O'nunla ve Drechsler ile çalıştı. Leopold'ün oğlu Friedrich de babası ve amcasından viyolonsel dersleri aldı.

I. 7. KUMMER, Friedrich August: Kummer, 5 Ağustos 1797 tarihinde Meiningen'de doğdu ve 22 Ağustos 1879 tarihinde Dresden'de öldü. Onsekizinci ve ondokuzuncu yüzyıllarda Saksonya'da yerleşmiş olan müzikçi bir ailenin en önemli üyesi idi. Meiningen'de ve 1805'den itibaren de Dresden saraylarında bir obuvacı olan ve 1770 ile 1849 yılları arasında yaşamış olan Friedrich August Kummer'in oğludur. Kummer, Friedrich Dotzauer'in gözetiminde mükemmel bir viyolonselci haline gelmiştir.

Aile geleneği gereğince obuvacıyı da öğrendi ve elektörel saray orkestrasına 1814 yılında bir obuvacı olarak katıldı ve viyolonselci Karl W. Höckner'in ölümüne kadar orkestra içinde viyolonsel çalmadı. 1852 yılında baş viyolonselci

olarak Dotzauer'in yerini aldı ve bu konumda 1864 yılındaki emekliliğine dek kaldı. İtalya ve Almanya'nın birkaç kentine yaptığı konser turneleri dışında devamlı Saksonya'da kaldı. Saray orkestrasında baş viyolonselci ve bir solist olarak çalmasına ilave olarak sıklıkla oda müziği konserleri verdi, bu konserler içerisinde not edilmesi gerekenler içinde genç Franz Schubert (1808–78) ve Karol Lipinski (1790–1861) bulunmaktadır.

Her çalış pozisyonunda tonunun güzelliği ve tutarlı güçlülüğü ile takdir toplamıştır. Hem Dresden Konservatuvarı'nda ve hem de özel olarak verdiği viyolonsel dersleriyle önem kazanan Kummer; Dotzauer ve Grützmacher ile birlikte 19. yüzyılda Dresden'li viyolonselcilerin haklı ününü elde etmelerine yol açtı. Bernhard Cossmann ve Julius Goltermann eğitimlerini Kummer'e borçlu olan virtüozlar arasındadır.

Kummer'in büyük oğlu olan Alexander Karl Kummer, Ferdinand David'in Leipzig Konservatuvarı'nda öğrencisi oldu ve Londra'da bir kemancı olarak seçkinleşti.

Kummer'in sayısız eserleri çağının taleplerine ve zevklerine hizmet etmiştir. Dört yüz kadar eserinden yalnızca yarısı basılmış ve bunların birçoğu 1851'den önce yayımlanmıştır. Bu eserler dört ana kategoride toplanırlar: Solo viyolonsel ve orkestra için virtüöz parçalar (özellikle Kummer'in kendisinin kullanması için yazılmıştır); oda müziği yaratıları (hemen hemen tamamı viyolonsel için yazılmıştır ve zamanının sayıları artan amatörlerinin yetenekleri ile uyumlu olarak kaleme alınmıştır); viyolonsel için başlangıç ve orta düzey çalışmalar ve Dresden Saray Tiyatrosu için yazılmış iki yüz civarındaki perde arası müzikleri.

Viyolonsel için çalışmalarının birçoğu, özellikle 1839 yılında Leipzig'de kaleme aldığı ve Op. 60 sırasayısını taşıyan "Violoncello-Schule"si, Kummer'in ölümünden sonra uzun yıllar kullanımda kalmıştır.

I. 8. LEE, Sebastian: 24 Aralık 1805 tarihinde Hamburg'da doğan ve 4 Ocak 1887'de aynı kentte ölen Sebastian Lee Alman viyolonselcisidir. J. N. Prell ile çalışan ve sahneye ilk çıkışını 1831 yılında Hamburg'da yapan sanatçı, daha sonra Leipzig, Kassel ve Frankfurt am Main yoluyla Paris'e kadar seyahat etti. Nisan 1832'de "Théâtre des Italiens" sahnesinde büyük başarı elde etti. Sonraki beş yılını konser turneleri ile geçiren Sebastian Lee, Opera'da solo viyolonselci olmak üzere Paris'e döndü. 1868 yılında emekliye ayrılınca doğduğu kente yerleşti ve kendini öğretmenliğe ve kompozisyona adadı. Op. 30 sırasayılı bir viyolonsel metodu ve dört takım halinde solo ve ikili çalışmalıklar yayınladı. Konçertoları büyük miktarda unutulmuştur, ancak Lee, viyolonsel için yazılmış klasik eserlerin faydalı edisyonlarını üretmiştir.

Lee'nin kendisinden küçük iki müzikçi kardeşi vardı: 19 Ekim 1819 tarihinde Hamburg'da doğan ve 26 Ağustos 1896 tarihinde Lübeck'de ölen Louis viyolonselci ve piyanist idi. Maurice ise Şubat 1821'de Hamburg'da doğdu ve 23 Haziran 1895 tarihinde Londra'da öldü. Piyanist olan Maurice hayatının son bölü-

münü Londra'da öğretmenlik yaparak geçirdi ve popüler salon müziği bestecisi olarak ün kazandı.

I. 9. LOEB Jules - Léopold : Fransız viyolonselci olan Loeb , 1852 yılında Strasbourg'da doğmuş ve 1933 yılında Paris'te ölmüştür. Müzik çalışmalarına doğduğu şehirde başlayan Loeb, sonra Paris'e gelerek Paris Konservatuvarı'ndaki Chevillard'ın viyolonsel sınıfına girdi. Okulundan 1872 yılında birincilikle mezun olarak opera ve konser topluluklarında solistikler yaptı.1900 yılında Ulusal Konservatuar'da Rabaud'un yerine Profesörlüğe atandı ve yıllarca bu görevini sürdürdü.

I. 10. MARDEROVSKIY L.N. (*) : Rus viyolonselci.

I. 11. SAPOJNIKOV R.YE. () :** Rus viyolonselci.

I. 12. SCHRÖDER, Carl: 18 Aralık 1848 tarihinde Quedlinburg'da doğan ve 22 Eylül 1935 tarihinde Bremen'de ölen viyolonselci, besteci ve yönetken Carl Schröder Karl Schröder'in oğluydu. İlk derslerini babasından aldı ve Dessau'da Karl Drechsler ile çalışmalarına devam etti. Daha sonra Friedrich Kiel ile çalışan Schröder, daha ondört yaşında iken Sondershausen Hofkapelle'e atandı. Aile üyelerinden oluşan dördül ile birlikte Avrupa'da konser turnelerine çıktı, Paris'ten St. Petersburg'a kadar olan hat üzerinde artan bir ün elde etti. 1872 yılında Berlin "Kroll Operası"nın Kapellmeister'i oldu. 1873 yılında Brunswick Hofkapelle'ine atanması ile dördül dağıldı. Bir yıl kadar sonra da "Leipzig Gewandhaus Orkestrası"nın solo viyolonselcisi oldu ve aynı kentin konservatuvarına öğretmen olarak atandı. 1881 yılında Sondershausen'e döndü ve Max Erdmannsdörffer'in yerine Hofkapellmeister atandı. Burada bir müzik okulu kurdu ve bu okulu 1886 yılında "Rotterdam Alman Operası"nın yönetkenliğine atandığında A. Schultze'ye sattı. 1887 yılında Berlin'de ve 1888 yılında Hamburg'da benzeri görevler üstlendi. Daha önce kurmuş olduğu müzik okulu bir devlet konservatuvarına dönüştü ve 1890 yılında bu okulun direktörü olarak Sondershausen'e döndü ve 1909 yılına kadar bu görevi yürüttü. 1911 yılında son görevine başladı: Berlin'deki Stern Konservatuvarı'nda öğretici olarak bir çeyrek yüzyıl kaldı ve emekliliğini Bremen'de geçirdi. Yaratılarına ve eğitsel çalışmalıklarına ilave olarak klasik viyolonsel dağarına ilişkin titiz edisyonlar üretti.

I. 13. SEVCIK, Ottokar: 22 Mart 1852'de Bohemya'nın Horazdovice'de doğan ve 18 Ocak 1934 tarihinde Pisek'de ölen Çekoslovak kemancı ve öğretmen Ottokar Sevcik ilk başlangıç derslerini babasından aldı, daha sonra 1866-1870 yılları arasında Prag Konservatuvarı'nda Bennewitz ile çalıştı. Sevcik bundan sonra Salzburg ve Viyana Orkestraları'nın hem başkemancılığını yaptı, hem de Prag, Viyana ve diğer kentlerde resitalist olarak sahne aldı. 1875 yılında Kiev

(*) Bu besteci hakkında araştırılan kaynakların hiç birisinde yaşam hikayesine ilişkin bilgilere rastlanamamıştır.

(**) Bu besteci hakkında araştırılan kaynakların hiç birisinde yaşam hikayesine ilişkin bilgilere rastlanamamıştır.

İmparatorluk Müzik Okulu'nun keman öğreticiliğine atandı ve Rusya'da 1892 yılına dek yaşadı. Bu tarihte Prag Konservatuarı'nın öğreticiliğine geçti ve bu görevi ondört yıl yürüttü. Bu süreç boyunca bir öğretici olarak ünü hızla arttı, özellikle de Kubelik, Kocian ve Marie Hall gibi bazı öğrencilerinin parlak performansları Sevcik'in öğretim yöntemlerinin etkililiğini kanıtladı. Hastalığı nedeniyle 1906 ile 1909 yılları arasında aktivitelerini azaltmak zorunda kaldı, bu yıllar arasında yalnızca Pisek'de öğreticiliğine devam etti. 1909 ile 1918 yılları arasında Viyana Akademisi'nde keman öğretmenliği yapan sanatçı 1919–1921 arasında da Prag'da "master school" çalışmalarını yürüttü. 1921–1923 arası ile 1931–1932 arası Amerika Birleşik Devletleri ve Londra'da kendi öğretim metodunu tanıtıcı turlara çıktı. Fakat, O'nun için öğreticiliğinin asıl merkezi, dünyanın dört bir tarafından, özellikle de İngiltere ve Amerika'dan final eğitimi almak için gelen öğrencilerin bir araya geldiği Pisek kentiydi ve bu merkez bilhassa yaz aylarında daha aktif hale geliyordu.

Sevcik yaklaşık 5.000 kemancıya eğitim vermiştir. Bunlar arasında Marjorie Hayward, Erica Morini, Hugo Kortschak, Pavel Kochanski, Geza de Kresz ve Wolfgang Schneiderhan bulunmaktadır.

Sevcik'in öğretim yöntemi yarımton sistemi üzerine temellendirilmiştir; böylece çalgıya yeni başlayan kişi her tel üzerinde durakların tümü aynı yerde bulunduğundan aralıkları bulmakta zorlanmaz ve bu materyal olarak öğrenciye temiz ses elde etmede yardımcı olur. Mantıklı bir şekilde uygulandığında modern keman tekniğini elde etmede zaman kazandırıcı ve çok önemli bir yöntemdir.

Sevcik, kendi adını taşıyan dört ciltlik bir keman metodu ve çeşitli eğitsel kitaplar yayınlamıştır.

I. 14. SUZUKI, Shin'ichi: 18 Ekim 1898 tarihinde Nagoya'da dünyaya geldi. Japon eğitimci ve keman öğretmeni olan Suzuki, kendi adıyla anılan yöntemin de yaratıcısıdır. 1859 ile 1944 yılları arasında yaşayan babası Masakichi Suzuki başlangıçta bir "*shamisen*" (Japon yaylı çalgıları) yapımcısı idi, fakat daha sonra keman üretimine yöneldi ve 1900 yılında üretimde mekanizasyon sağlamada son derece başarılı oldu ve 1930 yılında "*Suzuki Violin Seizo Co.*"'yu kurdu. Bu şirket kısa zamanda Japonya'nın en büyük keman yapımcısı haline geldi ki bu süreçte Masakichi'nin kendisi hala el yapımı kemanlar üretmekteydi. Shin'ichi Nagoya Ticaret Okulu'ndan 1915 yılında mezun oldu ve Joachim'in bir öğrencisi olan Kō Andō (1878–1963) ile keman çalıştı ve daha sonra 1921 ile 1928 yılları arasında Berlin'e gitti. Burada Joachim'in bir başka öğrencisi olan Karl Klingler' in öğrenciliğini yaptı. Japonya'ya dönüşünde kardeşlerinin üçü ile birlikte "*Suzuki Dördülü*"nü kurdu. 1930 yılında Teikoku Müzik Okulu'nun başkanlığına getirildi. Birkaç yıl sonra ise "*Tokyo Yaylı Çalgılar Orkestrası*"'nı kurdu ve bu grubun yönetkeni olarak Japon müzik dinleyicilerine "*Barok Müzik*" örnekleri sundu. Suzuki, II. Dünya Savaşı'nın bitiminde "*Çocuk*

Eğitimi için Grup" (Yoji Kyoiku Doshiaki)'yi kurduğu Matsumoto'ya taşındı ve burada kendi yöntemini uygulama fırsatını elde ettiği önemli deneyimler yaşadı. 1952 yılında 196 öğrenci mezun olurken 1972 yılında bu rakam 2321 kemancıya yükseldi. Tokyo "Budo-kan" Enstitüsü'ndeki geleneksel toplantıda bir "Bach Gavotte" ya da bir "Bocche-rini Menuet" gibi parçalar ortalama üçbin öğrenci tarafından çalınır veya bir "Mozart Konçerto" daha az sayıdaki üst düzey öğrenciler tarafından seslendirilir. "Saino Kyoiku Kenkyu-kai" yalnızca Japonya'da 280 sınıflı, 160 öğretmenli ve 6.000 öğrencili 83 lokal şubeye sahiptir. Suzuki metodu viyolonsel, flüt, piyano ve diğer çalgılara da uygulanmıştır. 1964 yılından başlayarak öğrencileri ile sık sık Amerika turnelerine çıkmış, dersler vermiş, gösteriler düzenlemiştir. O'nun metoduna dayanan keman dersleri birçok Amerikan Üniversiteleri ve Konser-vatuvarları'nda verilmektedir. Suzuki 1973 yılında dokuz keman öğrencisi ile birlikte İngiltere, İsviçre ve Amerika Birleşik Devletleri'ni ziyaret etti. Uluslar-arası ün kazanmış olan Suzuki tekniğiyle yetişmiş kemancılar arasında Toshiya Eto, Koji Toyota, Takeji Kobayashi, Kenji Kobayashi, Shutaro Suzuki, Senya Urukawa, Yuriko Kuronuma, Tomiko Shida ve Yoko Sato sayılabilir.

I. 15. SVIRKIS Domas (*) : Litvanya'lı viyolonselci.

I. 16. TORTELIER, Paul: 21 Mart 1914 tarihinde Paris'de doğan Fransız viyolonselci ve besteci Paul Tortelier, onaltı yaşında iken Elgar'ın viyolonsel konçertosunu çalarak Paris Konservatuvarı'nda Gérard Hekking'in sınıfında "premier prix" kazandı ve bir yıl sonra "Concerts Lamoureux"de ilk sahneye çıkış heyecanını yaşadı. 1937 yılında Koussevitzky O'nu sololar çalmak üzere Boston Sinfoni Orkestrası'na davet edene dek armoni ve kompozisyon çalışmaya devam etti. 1939 yılında Paris'e döndü Konservatuvar Orkestrası'nda benzeri bir konum elde etti. Berlin ve Amsterdam'da solist olarak dinletiler verdikten sonra, 1947 yılında Londra'da "Richard Strauss Festivali"nde "Don Kişot"u çalmak üzere Beecham tarafından davet edildi ki bu O'nun İngiltere'de ilk kez sahneye çıkışı ile birlikte uluslararası ününü tesis etmeye başlamasının da ilk adımıdır.

Tortelier, solist viyolonselciler arasında ilk başlarda gelir. Yumuşak ve şiirsel cümlelemesi ile ayırım kazanan çalışı, büyük bir hararet ile yapılu ve ifade dolu bir sevecenliğin alışılmadık bir karışımıdır. Amerika Birleşik Devletleri'nde solist olarak sahneye ilk çıkışı New York'da, 1955 yılında Carnegie Hall'de Boston Sinfoni Orkestrası ile olmuştur. Sanatçı 1957 yılında Paris Konservatuvarı'nda öğretim üyeliğine atanmıştır. Anılması gereken öğrencileri arasında Du Pré, Noras ve Lamasse bulunmaktadır. Çalıcı ve öğretici olarak deneyimleri "How I Play, How I Teach" (Londra, 1975) başlıklı kitabında toplanmıştır.

Viyolonsel öğrencisi Maud Martin ile 1946 yılında evlenen Tortelier'nin üç çocuğu da müzik alanında profesyoneller olarak kariyer edinmişlerdir: Maria de la Pau bir piyanist, Pomona bir viyolonselci ve Pascal kemancı olmuşlar ve babalarıyla birlikte oda müziği yapmışlardır. Arada bir yönetkenlik de yapan

(*) Bu besteci hakkında araştırılan kaynakların hiç birisinde yaşam hikayesine ilişkin bilgilere rastlanamamıştır.

Tortelier bir dizi eser de yazmıştır. Bunların büyük bir bölümü bir veya birden fazla viyolonsel için bestelenmiştir. 1955–1956 yıllarında bir yıl kadar İsrail'de bir kibbutz'da yaşadktan sonra yazdığı "*İsrail Sinfonisi*" anılmalıdır. Metni besteci tarafından yazılmış olan bir koral himn, Birleşmiş Milletler'e adanmıştır.

Tortelier besteci olarak edindiği deneyimlerin icracılığına katkı yaptığına kuvvetle inanmaktadır.

I. 17. WERNER, Gregor Joseph: Donau'da 28 Ocak 1693 tarihinde doğan ve Eisenstadt'da 3 Mart 1766'da ölen Avusturyalı besteci Gregor Joseph Werner 1715'den 1716 yılına kadar, belki de 1721 yılına dek, Melk Abbey'de orgçalarlık yaptı. 27 Ocak 1727'de Viyana'da evlendi ve 10 Mayıs 1728'de Esterházy Sarayı'nda Kapellmeister olmak üzere Viyana'dan Eisenstadt'a gitti. Dinsel müzik O'nun en baş ilgi alanını oluşturdu. Werner'in müziği birkaç farklı eğilimi bir arada yansıtmaktadır. Kilise müziği alanında tamamıyla kontrapuntal stilde "*a capella*" missalar yazmış, fakat yaylı çalgılar ve üflemeliler eşlikli eserleri Napoliten geleneğini yansıtmıştır. Yetenekli bir kontrapuntist olarak tanınan ve kontrapuntal çerçevede doğal olarak ele alınan besteci aynı zamanda ezgisel stilde bazı zamanlar köşeli kalmaktaydı. Dünyasal kantatları ve Yılbaşı parçaları basit, halk şarkısı benzeri karakter taşımaktaydı. Sinfonileri ve üçül sonatları çağının konvansiyonel üç ve dört bölümlü örneklerin benzeriydi. (Grove, XX. Cilt, s.349).

II. BÖLÜM

VİYOLONSELDE ÇALGI EĞİTİMİNİ OLUŞTURAN METOTLARIN İÇERİKSEL DÖKÜMÜ

L. ABBIATE

Nouvelle Méthode de VIOLONCELLE (*)

I. DEFTER 1: BÖLÜM

"İnceleme"

S. 11 –... 17:

Yayın tutulması ve gerekli temel ön hazırlık bilgileri.

S. 17 –... 19:

Sol elin birinci konumunu öğreten çalışmalar.

S. 20 – 21:

İkinci konumu öğreten çalışmalar.

S. 22:

Birinci ve ikinci konumları pekiştirmeye yönelik bir çalışma.

S. 23 – 24:

Üçüncü konumu öğreten çalışmalar.

S. 25 – 26:

Birinci, ikinci ve üçüncü konumları pekiştirici bir çalışma.

(*) Bu metottaki çalışmalar sayfa numaraları ile verilmiştir.

S. 27 – 28:

Dördüncü konumu öğreten çalışmalar.

S. 29 – 30 – 31:

Yarımınıcı konumu öğreten çalışmalar.

S. 32–33:

Öğrenilen konumları pekiştirmeyi amaçlayan bir çalışma.

S. 34 – 116:

"Beşliler Çemberi" sırası takip edilerek öğretilen dört diyez ve beş bemollü majör ve minör gamlara kadar tüm tonaliteler ile çeşitli yay tekniklerini içeren eşlikli çalışma ve alıştırmalar.

S. 117 – 118:

Beşinci konum çalışmaları.

S. 119 – 120:

Altıncı konum çalışmaları.

S. 121 – 135:

"Pus"(*) konumunu amaçlayan çalışma ve alıştırmalar.

S. 136 – 144:

Çift ses çalışmaları.

S. 145 – 146:

Viyolonselde doğuşkan sesleri öğreten çalışmalar.

S. 147:

Kromatik (alacalı) dizi çalışmaları.

S. 148 – 150:

"Pizzicato" tekniğini veren çalışmalar.

(*) Pus: Tuş üzerinde sol elin baş parmağının basılması ile elde edilen konum.

II. DEFTER 2. BÖLÜM

S. 151 – 166:

L. Abbiate'nin I. Defter, 1. Bölümünde öğrenilen konumları pekiştirmeyi amaçlayan çalışmalar.

S. 167 – 185:

Dört sekizli içerisinde Do Majör'den başlayan, yedi bemol ve dört diyezli majör ve minör tonalitelere kadar genişleyen üçlü atlama ve arpej çalışmaları.

S. 186 – 191:

Öğrenilen tonalitelere, değişik parmak numaraları ile çalınan gamlar ve arpejler.

S. 192 – 199:

Öğrenilen tonalitelere, çift sesli olarak paralel üçlü ve altılı gam çalışmaları.

S. 200:

Dört sekizli içerisinde Do ve Sol Majör Gamları ve ilgili minörlerinde sekizlilerle gam çalışmaları.

S. 201:

Dört sekizli içerisinde kromatik dizi çalışması.

S. 202:

Do, Sol ve Re Majör tonalitelere doğuşkan sesler ile çalınan gamlar.

S. 203 – 209:

Değişik yay alıştırmaları.

II. DEFTER 3. BÖLÜM

Bu bölüm, L. Abbiate'nin İkinci Defteri'nin içerisinde ayrı olarak yer almakta ve tanınmış bestecilerin viyolonsel için yazdıkları konçertolardan alıntılar ve pasajları içermekte, bundan başka kadansları da bulunmakta, böylece öğrenciye çok sayıda eser tanıtılmış olmaktadır.

S. 210 – 212:

Joseph HAYDN:

Viyolonsel Konçertosu, Re Majör, Hob. 7b:2
(op.101)

S. 213 – 246:

Luigi BOCCHERINI:

Viyolonsel Konçertoları:
Sibemol Majör, G482
Re Majör, Op.34
Mi minör
Fadiyez minör
La Majör
Si minör

S. 247 – 257:

François SERVAIS:

Viyolonsel için "Morceau de Concert", mi minör
Viyolonsel Konçertosu, si minör,
Viyolonsel için "Fantaisie Caractéristique", xxxxx,

S. 258 – 262:

Robert SCHUMANN:

Viyolonsel Konçertosu, la minör, Op.129

S. 263 – 265:

RAFF:

Viyolonsel Konçertosu, re minör, Op. 193

S. 266:

G. GOLTERMANN:

Viyolonsel Konçertosu, la minör

S. 267:

Antonin DVORAK:

Viyolonsel Konçertosu, si minör, Op. 104

S. 268–269:

C. DAVIDOF:

Viyolonsel Konçertosu, la minör

S. 270 – 271:

C. DAVIDOF:

Viyolonsel Konçertosu, Re Majör

S. 272 – 273:

Camille SAINT-SAENS:

Viyolonsel Konçertosu, la minör, Op. 33

KADANSLAR

S. 274 – 277:

Joseph HAYDN:

Viyolonsel Konçertosu, Re Majör, Hob.7b'nin "Allegro moderato" ve "Adagio" bölümleri için L. Abbiate'nin kendisinin yazdığı kadanslar

ve

Luigi BOCCHERINI:

Viyolonsel Konçertosu, Sibemol Majör, G 482'nin "Allegro moderato" bölümüne L. Abbiate'nin kendisinin yazdığı kadans.

S. 278 – 279:

Robert SCHUMANN:

Viyolonsel Konçertosu, la minör, Op.129 için L. Jacquard'ın yazdığı kadans.

S. 280 – 281:

J. RAFF:

Viyolonsel Konçertosu, re minör, Op. 193'ün kadansı.

S. 282 – 283 – 284:

C. DAVIDOF:

Viyolonsel Konçertosu, Op. 142 "Allegro" bölümüne ait kadans.

S. 285 – 286 – 287 – 288:

C. DAVIDOF:

Viyolonsel Konçertosu, Op. 183, "Allegro moderato" bölümüne ait kadans

ve

Viyolonsel Konçertosu, Op. 314, "Allegro" bölümüne ait kadans.

S. 289:

Anton RUBINSTEIN:

Viyolonsel Konçertosu, re minör, Op. 96, "Moderato" bölümüne ait kadans.

S. 290 – 301:

L. ABBIATE:

Viyolonsel için "Büyük Senfonik Etüt".

L. ABBIATE

(Nouvelle Méthode de Violoncelle)

Genel Bakış

11. sayfadan itibaren çeşitli ön hazırlık bilgilerinin verildiği metot asıl çalışmalara s. 17'deki birinci konum çalışmaları ile başlamış, birinci konumdaki her kalıp her tel üzerinde tanıtılmıştır. 18. sayfada ikinci parmak yerine üçüncü parmağı kullandıran çalışmaların yer aldığını görmekteyiz.

Metotta ilk çalışmalar La telinde başlamış, sıra takip edilerek diğer tellere geçilmiştir.

19. sayfadaki birinci konum çalışmalarında ise birinci parmak ile "beşli" basma tekniğinin öğretildiği ve bilekte esnekliği sağlayan "staccato"lu çalış ve "arpej" in verildiği dikkati çekmektedir.

L. Abbate metodunda, 20. sayfadan başlanarak değişik konumlu çalışmaların yer aldığı anlaşılmaktadır. 18. ve 19. sayfalarda ele alınan birinci konum çalışmalarının ardından, bu kadar kısa bir sürede değişik konumlardaki çalışmalara geçilmesi ile, öğrencinin gereksinim duyacağı bilgi ve tekniklerin çok çabuk öğretilmesinin amaçlandığı açıktır. Çalgı öğrenmenin çok uzun zaman aldığı ve çok zor çalışmaları gerektirdiği de unutulmamalıdır.

Metodun 22. sayfasında yer alan birinci ve ikinci konumları pekiştirmeye yönelik çalışmanın Sibemol majör tonalitesinde olduğu, noktalı dörtlük ve sekizlik tartımlar ile senkoplu tartımlar ve değişik bağlı tartımları içerdiği gözlenmektedir. Metodun tamamına bakıldığında da yay bölümlemesine ait uyarılara yer verilmediği anlaşılmaktadır. Metodun birinci defterinin sonuna değin gürlük simgelerinin ve değişik konumlu çalışmalarda da konum uyarılarına yer verilmeyişi dikkati çekmektedir.

Abbate, birinci defterin 34. sayfasından itibaren "beşliler çemberi" sırasına bağlı olarak ve Majör-minör ilişkisi gözeterek beş bemol ve dört diyezli Majör ve minör tonalitelere kadar olan tüm tonaliteleri öğretmeyi hedef almış, bu tonalitelere ve öğrenilen konumlarda yapılan çalışmalar sırasında, değişik konulara ve gerekli yay tekniklerine de değinmeyi ihmal etmemiştir.

Örneğin 34. sayfada Do Majör tonalitesini öğretirken, bütün yay kulllanımını pekiştirmek istemiş, ardından 37. sayfada, Do Majör'ün ilgili minörü olan la minör'e geçilmiştir. Yine 44. sayfada Sibemol Majör tonalitesi ile birlikte 6/4'lük ölçü sisteminin ve do anahtarının kavratılmaya çalışıldığı, 49. ile 51.

sayfalar arasında yer alan Mibemol Majör tonalitesi ile birlikte, bağı noktalı se-kizlik ve onaltılık tartım yardımıyla, yay kullanımında bilek esnemesini he-deflediğini, 52. ile 54. sayfalar arasında do minör tonalitesi ile birlikte "détache" (detaş) tekniğinin verilmeye çalışıldığı göze çarpmakta ve 116. sayfaya kadar devam eden bu çalışmaların daha başka temel teknikleri de içerdiği anlaşılmaktadır.

Abbiate, birinci defterde 34. ile 116. sayfalar arasında yer alan ve tona-liteleri öğretmeye yönelik çalışmaların tamamını ikinci bir viyolonsel eşliğinde vererek öğrencinin armonik duyum açısından gelişimine katkıda bulunmuş ve çalışmaların sıkıcılığı ile tekdüzeliğini ortadan kaldırmayı başarmış görünmektedir.

Birinci defterin 117. sayfasından başlayarak sol elin daha tiz konumlara götürüldüğü; beşinci, altıncı ve "pus" konumlarının öğretildiği ve çalma zorluğu gözönüne alınarak tartımların bu güçlüğü ters orantı ile basitleştiği göze çarpmaktadır.

Pus konumunda yer alan alıştırmaların her telde örneklenip gamlarla zen-ginleştirilerek, öğrencinin doğru tekniği yakalayabilmesinde büyük yararı olacağı açık olarak görülmektedir. 136. sayfadan başlayarak ele alınan çalışmaların "çift ses" çalmaya yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Her konum için ayrı ayrı verilen çift ses çalışmaları, 141. sayfadan itibaren üçlü ve altılı paralel gam çalışmalarına dönüştürülmüş ve böylece her konum için gerekli ses temizliğini sağlama sorunu büyük ölçüde halledilmiştir.

Viyolonselde "doğuşkan (harmonik) sesler", "kromatik dizi" çalışmaları ve "pizzicato" tekniğini vermeyi amaçlayan çalışmalar ile tamamlanan birinci def-terin, temel teknikleri vermeye yönelik olduğunu anlamaktayız.

Birinci defteri birinci bölüm olarak ele alan yazar, ikinci defteri de iki ayrı başlık altında toplayarak metodu üç bölümde tamamlamış; birinci bölümde bi-rinciden altıncı konuma kadar (altıncı dahil olmak üzere) tüm konumları, pus konumunu, yarımınıc konumu ve temel teknikleri ele almıştır.

İkinci defterde yer alan ikinci bölümde ilk olarak öğrenilen konumların pekiştirilmek istendiği anlaşılmakta, ardından gelen çalışmalarda ise dört se-kizliye çıkarılan ses sınırı ile çeşitli gam ve arpejlere yer verilmektedir. Böylelikle öğrenci ses temizliğini sağlama açısından mükemmel bir düzeye eriştirilmek istenmekte, gam ve arpej çalışmalarının temiz çalınmasını sağlamadaki önemi öğrenciye vurgulanmaktadır. Ayrıca bu bölümde yer alan çift sesli alıştırmaların düzey olarak oldukça zor olduğu ve her konum için ayrı ayrı verildiği, böylelikle temiz ses elde etmek için gam çalışmanın yanısıra büyük önem taşıyan bu çalışmaların da gözardı edilmediği büyük bir gerçektir. Düzey bakımından zorlaşan bu alıştırmalar ile öğrenci ileride karşısına çıkabilecek olan zorluklardan haberdar edilmek istenmektedir.

Metodun üçüncü bölümünde yer alan çalışmaların tümü, tanınmış bestecilerin viyolonsel için yazdığı konçertoların zor bölüm ve pasajlarını içerdiği ve öğrencinin bu sayede pek çok sayıda konçertoyu tanıyabildiği ve bu şekilde de bu konçertoları çalabilecek düzeye gelebileceğini söyleyebiliriz. Pek çok metotta gözden kaçan bu çalışmaların Abbiate'ye ayrı bir özellik kattığı tartışmasız bir gerçektir.

L. Abbiate'nin "Nouvelle Méthode de Violoncelle" (Viyolonsel için Yeni Metod) adlı başlangıç metodu ile birlikte aşağıdaki kaynaklar önerilebilir.

- *Sebastian Lee: "Le Premier Pas" (İlk Adım), Op. 101*
- *Justus Johann Friedrich Dotzauer: "113 Violoncello Etüden".*

Friss ANTAL - GORDONKAISKOLA
Violoncello Tutor
Viyolonsel Metodu - I
"İnceleme"

S.5

Re ve sol tellerinde bütün yay çalışmaları

S. 6, 7, 8

(No. 1 - 17) – Re ve Sol telleri üzerinde 1. 2. ve 4. parmakların basılması.

No. 18- 20

Bağlı Çalma Çalışmaları

No. 21- 26

Détache, bağlı, alt yarı ve üst yarıda yay kullanımı.

No. 27- 29

3/4'lük metrik sistemin ve noktalı ikilik değerin tanıtımı.

No. 30- 32

Öğrenilen yay teknikleri ile Re ve Sol tellerinde çalışmalar

No. 33- 35

La teli üzerinde 1. 2. ve 4. parmakların basılması

No. 36 – 37

Do teli üzerinde 1. 2. ve 4. parmakların basılması

No. 38

Öğrenilen yay teknikleri ile 2. viyolonsel eşliğinde bir parça.

No. 39 – 40

Sekizlik değerleri kavratmaya yönelik détache, alt ve üst yarıda yay kullanımı

No. 41 – 50

Her telde 1. 3. ve 4. parmakların basılması ve öğrenilen yay tekniklerin yanında kökte ve uçta yay kullanımı ile ilgili çalışmalar.

S. 20

Bağı ve bağısız tel değiştirme alışmaları.

S. 21– 23

(No. 1– 8) Öğrenilen yay tekniklerini içeren, tel değiştirme çalışmalarını pekiştirmeye yönelik eşlikli alışmalar.

S. 24

No. 9 Pizzicato tekniğini öğreten alışma.

S. 25

Çift ses çalma ile entonasyon alışmaları

No. 10

Bir sekizli içerisinde Re Majör tonalitesinde küçük bir parça

S. 26

No. 11 – 12

Portato yay tekniğini öğreten alışmalar

No. 13– 19

Öğrenilen yay teknikleri ve bir sekizli içerisinde çeşitli alışmalar

No. 21

Noktalı dörtlük ve sekizlik değerler ile bununla ilgili yay bölümlemesinin verildiği alışmalar.

S. 30

İki sekizli içerisinde Do ve bir sekizli içerisinde Re Majör gam alışmaları.

No. 22– 25

Öğrenilen yay tekniklerinde pekiştirmeye yönelik eşlikli alışmalar

S. 33– 36

Yayın çeşitli bölümlerinde bağı ve bağısız tel geçiş ve arpej alışmaları

S. 37– 49

Öğrenilen tekniklerde yay ve parmak alıştırmaları

S. 50- 63

Birinci konum içerisinde ikinci viyolonsel eşliğinde verilmiş öğrenilen yay tekniklerini içeren parça çalışmaları

S. 64

Do, Sol, Re ve Fa Majör gam çalışmaları ve arpejleri

S. 65- 67

Çeşitli parmak alıştırmaları

Defter II

S. 3

Her dört telde birinci konuma ait kromatik, diatonik ve enarmonik seslerin tanıtımı

S.4- 16

Birinci parmağın yarım ses geriye doğru pesleştirerek elde edilen geniş birinci konum ile ilgili öğrenilen yay tekniklerinde alıştırma ve eşlikli parçalar

S. 17-..... 33

İkinci ve dördüncü parmakların yarım ses tizleştirilmesi ile elde edilen geniş durumda birinci konumda alıştırma ve eşlikli çalışmalar

S. 34-..... 36

O. Sevcik' den alıntı, değişik şekillerde yay çalışmaları

S. 36

(No. 33-34) Öğrenilen yay tekniklerinde alıştırma ve eşlikli çalışmalar

S. 38 - 39

Üç tel üzerinde arpej

S. 40

(No. 36) Sol minör tonalitesinde eşlikli çalışma

S. 41- 43

Dört tel üzerinde arpej çalışmaları

S. 44- 52

Değişik bağı, staccatolu, yay ve parmak alıştırmaları

S. 53- 55

Çift ses çalma çalışmaları

S. 56

Öğrenilen yay tekniklerini pekiştirmeyi amaçlayan parçalar

S. 57- 59

Birinci konumda Do, Sol, Re, La, Fa, Sib, Mib, Majör gam ve arpej çalışmaları

S. 60- 62

Kromatik dizi ile parmak alıştırmaları

S. 63- 67

Yarımınçı konumu kavratmaya yönelik alıştırma ve eşlikli çalışmalar

S. 68- 73

Mordan ve çarpma alıştırmaları

S. 74

Birinci konumun tüm seslerinin yarım ses tizleştirilmesi ile elde edilen tizleştirilmiş birinci konum çalışmaları

S. 75- 87

Öğrenilen teknikleri içeren çeşitli alıştırma ve eşlikli çalışmalar

S. 88- 94

No. 1- 10

Parmak alıştırmaları

No. 11- 14

Çift sesli parmak alıştırmaları

No. 15 - 16

İki sekizli içerisindeki Re Majör dizisinde parmak ve yay alıştırmaları

No. 17- 19

İki sekizli içerisinde Do Majör dizisinde yay baskılama çalışmaları

Defter III

S. 5- 21

Daha önce öğrenilen yay teknikleri ile birinci konumda alıştırma ve eşlikli çalışmalar

S. 22 - 23

Değişik konumlara geçişte hazırlık için verilmiş parmak değiştirme çalışmaları

S. 24- 26

Dördüncü konuma ait alıştırmalar

S. 27- 30

Birinci ile dördüncü konum arasında geçiş çalışmaları

S. 31- 33

Üçüncü konuma ait alıştırmalar

S. 33- 35

Birinci ile üçüncü konum arasında geçiş çalışmaları

S. 36

İkinci konuma ait alıştırmalar

S. 37

Birinci ile ikinci konum arasında geçiş çalışmaları

S. 38- 42

Birinci, ikinci ve üçüncü konumları içeren alıştırmalar

S. 43 - 44

Vibrato çalışmaları

S. 45- 47

Değişik yay tekniklerini öğreten alıştırmalar

S. 48

Beşinci, altıncı ve yedinci konumu öğreten çalışmalar

S. 49- 53

Flajole (doğuşkan) sesler ve bununla ilgili çalışma ve parçalar

S. 54 – 55

Çift ses çalışmaları

S. 56- 60

Öğrenilen yay tekniklerini pekiştirmeye yönelik alıştırmalar

S. 61 – 62

Senkop yapısını pekiştirmeye yönelik çalışmalar

S. 63- 69

Öğrenilen yay teknikleri ile tonalitelerde alıştırma ve çalışmalar

S. 70 – 71

Parmak alıştırmaları

S. 72 – 75

Öğrenilen tüm konumları içeren konum değiştirme çalışmaları

S. 75- 78

Birinci ile dördüncü konumlar arası arpej ve parmak alıştırmaları

S. 79

Pus konumunu öğreten alıştırmalar

S. 80- 86

İki sekizli içerisinde dört diyez ve dört bemole kadar olan Majör ve minör gam ve arpej çalışmaları

S. 86 – 87

Öğretilen gamların farklı şekillerde yaylar ve nüansları ile çalınması

Defter IV

S. 3- 15

Öğrenilen konum, tonalite ve yay tekniklerinde eşlikli parçalar

S. 16- 23

Beşinci, altıncı ve yedinci konumları içeren konum değiştirme alıştırmaları ve bu konumlarıda içeren eşlikli parçalar

S. 24- 27

Pizzicato tekniğinde çalışmalar

S. 28- 37

Öğrenilen konumları ve yay tekniklerini pekiştirmeye yönelik alıştırmalar

S. 38 - 39

Bağlı ve bağısız staccato çalışmaları

S. 40- 42

Kromatik ses çalışmaları

S. 43 - 47

Öğrenilen konumlarda arpej çalışmaları

S. 47 - 49

Grupetto, mordan, çarpma ve tril çalışmaları

S. 50- 52

Varyasyonlu çalışmalar

S. 53- 56

Altı diyez, beş bemole kadar Majör ve minör gam çalışmaları

S. 57- 62

Değişik yay tekniklerini vermeyi amaçlayan çalışmalar

S. 63

Arpej çalışmaları

S. 64– 66

Çift ses ve pus konumunda çalışmalar

S. 67

Aynı parmağı kullanarak yapılan konum değiştirme çalışmaları

S. 68

Değişik baskılı yay ile çalınan iki sekizli içerisinde Do Majör gam çalışması

Defter V

S. 3– 29

Öğrenilen konum, tonalite ve yay tekniklerini içeren eşlikli parça ve alıştırmalar

S. 30– 57

Pus konumunu pekiştirmeye yönelik alıştırma ve eşlikli çalışmalar

S. 58

Dört sekizli içerisinde altı diyez ile beş bemole kadar olan Majör ve minör gam ve arpej çalışmaları

S. 64 – 65

Miksolidyen, Doryen, Friylen, Lidyen ve İonyen modlarını öğreten çalışmalar ve alıştırmalar

S. 66

Dördüncü ile yedinci konumlar arası geçiş çalışmaları

S. 67 – 68

İki sekizli içerisinde kromatik gam, tril ve tremolo alıştırmaları

S. 69 – 70

Pus konumunu pekiştirici arpej çalışmaları

S. 71 – 72

Staccato ve Spiccato yay tekniklerini pekiştirici alıştırmalar

S. 73

Doğal ve doğal olmayan doğuşkan sesler

S. 74

Parmak alıştırmaları

Friss ANTAL Genel Bakış

Beş defter olarak yayınlanan Antal'ın bu güzel metodunda ilk çalışma, birinci defterin beşinci sayfasında yer alan bütün yay çalışmalarıdır. Re telinde başlatılan bu çalışmalar ile öğrenciler, bütün yay kullanımının önemi vurgulanmaktadır. Tel geçişlerinin de bu çalışmada yer aldığı göze çarpmaktadır.

Altıncı sayfadan itibaren sol elde 1. 2. ve 4. parmak basma çalışmaları yer almaktadır. Gereksizlikçe parmakların kaldırılmamasına yani basılı tutulmasına dikkat çekilmekte yine bu çalışmalar bütün yay kullanılarak gerçekleştirilmektedir.

Sekizinci sayfadan itibaren Legato tekniğine geçildiği ve dokuzuncu sayfadan itibaren yay alt yarı ve üst yarılarının kullanılmasına başlandığı göze çarpmaktadır. Bütün bu çalışmalar oldukça yeterli bir sürede verilmiştir.

Öğrenciye her yeni çalışmada bir önceki konunun tekrar ettirilmesine özen gösterilmiştir.

Birinci defterde yay tekniği olarak bütün yay, alt ve üst yarı, dip ve uçta yay kullanımı ile détache, portato, legato, pizzicato, staccato tekniklerinin ve bunun yanısıra tel değiştirme, çift ses çalma, arpej çalışmalarının verildiği görülüyor. Bu çalışmalar tamamen birinci konumda Do, Sol, Re ve Fa Majör ile Do, La, Sol minör tonalitelerinde verilip eşlikli parça çalışmaları ile desteklenmektedir.

İkinci defter, birinci konuma ait kromatik, diatonik ve enarmonik seslerin tanıtımı ile birinci parmağı yarım ses pesleştirerek elde edilen geniş durumda birinci konum çalışmaları ile başlamaktadır. Daha sonra onyedinci sayfadan itibaren 2. ve 4. parmakların yarım ses tizleştirilmesiyle elde edilen tizleştirilmiş geniş birinci konum çalışmalarının sonucunda, Fa, Si bemol, Mi bemol, Sol minör, Mi minör, La Majör, Re ve Sol Majör tonaliteleri kavratılmaktadır. Ayrıca 6/8'lik ölçü sistemi bağlı staccato, vurgulu ve baskılı yay teknikleri ile senkop bu çalışmalarda öğrenciye verilmektedir.

Antal metodunda, kendi alıştırmaları, çalışma ve parçalarının yanı sıra tanınmış müzisyenlerin, viyoloncelcilerin yaratılarına yer vererek öğrencinin çalışma alanının genişletilmesine özen göstermiştir. Örneğin 34. ve 36. sayfalarda yer alan yay alıştırmalarının *O. Sevcik'e* ait olduğu, 25. sayfadaki eşlikli parçanın *C. M. von Weber'e* ait olduğu ve bütün defterlerde bu türlü çalışmaların yer aldığı görülmektedir.

İkinci defter yine birinci defterde olduğu gibi birinci konum çalışmalarına yer vermiş ve böylelikle birinci konumun iyice kavratılmasına büyük özen göstermiştir. Ancak ikinci defterdeki çalışmalar, birinci konumun diğer durumları olan geniş ve dar birinci konumlar ile yarımın konumunda içine alarak çalışma kapsamını genişletmiştir. Bunun yanısıra üç tel üzerinde arpej, çift ses çalma çalışmaları, yay baskılama çalışmaları verilmiş ve öğrencinin çalgı üzerindeki hakimiyetinin önceden öğrenilen yay teknikleri ile birlikte geliştirilmesine dikkat edilmiştir.

Üçüncü defter, diğer konumlara geçiş için hazırlık çalışmaları ve yine önceki öğrenilen konum ve tekniklerin pekiştirilmesine yönelik çalışmalarla başlamıştır.

22. sayfada verilen parmak değiştirme ve geçiş çalışmalarının ardından 24. sayfadan itibaren dördüncü konuma geçikliği göze çarpmaktadır. Daha sonra 27. ile 30. sayfalarda birinci ile dördüncü konum arası geçiş çalışmaları verilerek konum değiştirmenin üzerinde dikkatlice durulması gerektiği öğrenciye sezdirilmektedir.

31. ile 33. sayfalarda üçüncü konum, 36. sayfada da ikinci konuma geçildiği görülmektedir. Öğretilen her yeni konumun arkasından konum geçiş çalışmaları verilmektedir. Böylelikle öğretilen konumlarda geçiş kopukluğunun ortadan kaldırılmasına dikkat edilmiştir.

Üçüncü defterin 48. sayfasında beşinci, altıncı ve yedinci konumlar verilerek ses sınırı iki sekizliye çıkarılmıştır. Defterin sonunda iki sekizli içerisinde dört diyez ve dört bemole kadar olan Majör ve minör gamlar verilmiştir.

Dördüncü defterde 16. sayfadan itibaren beşinci, altıncı ve yedinci konumlar üzerinde ayrıntılı olarak durukluğu dikkati çekmektedir. Böylelikle çalışmalar daha tiz seslere taşınmış ve dolayısıyla zorlaşmış ancak çalışma, alıştırma ve parçalarda tartımsal açıdan kolaylık sağlanarak, tiz seslerdeki zorlu çalışmalar hafifletilmiştir. Bu da Antal'ın her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşündüğünün bir göstergesidir diyebiliriz.

Bağlı ve bağısız staccatolu çalışmaların yanısıra değişik yay tekniklerinin de verildiği dördüncü defter, arpej, grupetto, tril, mordan çarpma gibi süsleme notalarını da içine almış, öğrenilen tüm tekniklerin iyice pekiştirilmesine özen göstermiştir.

Altı diyez ve beş bemollü Majör ve minör gamlar, yine iki sekizli içerisinde verilmiş, ancak bu kez önceki öğrenilen parmak sıralamasından farklı olarak kaldırılmıştır.

Beşinci defter 64. sayfada yer alan pus konumlu çalışmalar ile tamamlanmıştır.

Önceki defterlerde öğrenilen teknikleri pekiştirici alıştırma ve örnek parçalarla başlayan beşinci defter, 30. sayfadan itibaren pus konumunu pekiştirici çalışmalarla devam etmiştir.

Altı diyez ve beş bemole kadar olan gamların ses sınırı bu defterde dört sekizliye çıkarılmıştır.

Oldukça zengin alıştırma ve parçaların yer aldığı Antal metodu, gerek piyano, gerek ikinci viyolonsel eşliği ile eşlikli çalışmalara da özen göstermiştir. Metodun çalışmalarda gösterdiği titizlik, sürekli olarak pekiştirmeye önem vermesi ve öğrenciyi bir sonraki aşamalara hazırlamasıyla kendini göstermiştir diyebiliriz. Bu nedenle F. Antal'ın bu metodu viyolonsel eğitiminin vazgeçilmez kaynakları arasında yer almaktadır.

J. J. F. DOTZAUER
Violoncelle Schule
(Viyolonsel Metodu)
Defter I

"İnceleme"

No. 1- 14:

Her dört telde 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde birinci konumu öğreten yay ve parmak çalışmaları

	<i>1. Kalıp</i>	<i>2. Kalıp</i>	<i>3. Kalıp</i>
La Teli	Si - Do - Re	Si -Do# - Re	Si - Do - Do# - Re
Re Teli	Mi - Fa - Sol	Mi - Fa# -Sol	Mi -Fa - Fa# - Sol
Sol Teli	La - Sib - Do	La - Si -Do	La - Sib - Si - Do
Do Tel	Re - Mib - Fa	Re - Mi - Fa	Re - Mib - Mi - Fa
	1 2 4	1 3 4	1 2 3 4

Tablo 1 : Birinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 15- 17:

İki tel üzerinde aynı parmak ile beşli basma çalışmaları.

No. 18- 20:

Üç tel üzerinde bütün yay ile uçta, dipte ve ortada yay kullanımı ile tel değiştirmelerde bilekte esnemeyi hedefleyen çalışmalar.

No. 21- 27:

3/4'lük ölçü sisteminde iki sekizli içerisinde Do Majör tonalitesi ile üçlü, altılı ve sekizli atlama çalışmaları.

No. 28- 30:

Sol Majör tonalitesinde birinci konum çalışmaları.

No. 31- 38:

Bağlı çalma, yay bölümlemesi, hızlı itip-çekme ile ilgili yay çalışmaları.

No. 39:

6/8'lik ölçü sisteminde parmak alıştırmaları.

No. 40- 41:

Müzikte soru-yanıt ögesini öğreten eşlikli çalışmalar.

No. 42- 47:

Sol Majör tonalitesinde değişik yay ve parmak alıştırmaları ile eşlikli çalışmalar.

No. 48-49:

Birinci konumda birinci parmağı yarım ses geriye kaydırarak yapılan çalışmalar.

No. 50- 53:

Fa Majör dizisi ve 9/8'lik ölçü sistemini tanıtan alıştırmalar ve çalışmalar.

No. 54-55:

Sibemol Majör ve 3/2'lik ölçü sistemini öğreten eşlikli çalışmalar.

No. 56-57:

Mibemol Majör tonalitesi ile 2/4'lük ve " C " ölçü sistemlerini öğreten çalışmalar.

No. 58- 63:

Yayın değişik bölümlerinde vurgulu, baskılı, staccato yay tekniğini öğreten çalışmalar.

No. 64:

Sol Majör tonalitesinde eşlikli "Rondino" formunda çalışma.

No. 65:

Birinci konumda ikinci ve dördüncü parmakların yarım ses tizleştirilmesi ile elde edilen geniş durum çalışması.

No. 66- 77:

Re Majör, Sol Majör ve La Majör tonalitelerinde alıştırmalar ve eşlikli çalışmalar.

No. 78:

La minör tonalitesinde değişik bağlı yay ve temiz çalmayı geliştirici bir çalışma.

No. 79– 82:

Daha önce öğrenilen yay teknikleri ile uçta yay kullanımını içeren birinci ve dördüncü parmakları yarım ses tizleştirerek kaydırma çalışmaları.

No. 83:

Birinci konumda birinci parmağı yarım ses ileriye kaydırarak elde edilen konum çalışması.

No. 84– 89:

Mi minör ve si minör tonalitelerinde eşlikli çalışmalar.

No. 90– 96:

6/4'lük, 12/8'lik ölçü sistemleri ve daha önce öğrenilen ölçü sistemlerinde re minör, sol minör, do minör tonalitelerinde eşlikli çalışma ve alıştırmalar.

No. 97– 105:

Önceden öğrenilen yay teknikleri ile ilgili tartımsal, hız artırıcı alıştırmalar ve eşlikli çalışmalar.

No.106–108:

Yarıminci konumu öğreten çalışmalar.

Defter II

No. 109:

Dördüncü konumun sesleri her dört telde tanıtılmıştır.

	<i>1. Kalıp</i>	<i>2. Kalıp</i>	<i>3. Kalıp</i>
La Teli	Mi - Fa - Sol 1 2 4	Mi - Fa# - Sol 1 3 4	Mi - Fa - Fa# - Sol 1 2 3 4
Re Teli	La - Sib - Do 1 2 4	La - Si \flat - Do 1 3 4	La - Sib - Si \flat - Do 1 2 3 4
Sol Teli	Re - Mib - Fa 1 2 3	Re - Mi \flat - Fa 1 3 4	Re - Mib - Mi \flat - Fa 1 2 3 4
Do Teli	Sol - Lab - Sib 1 2 3	Sol - La \flat - Sib 1 3 4	Sol - Lab - La \flat - Sib 1 2 3 4

Tablo 2 : Dördüncü konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 110- 113:

Dördüncü konumda eşlikli çalışmalar ve birinci ile dördüncü konumlar arasında geçiş çalışmaları.

No. 114:

Viyolonselde her dört telin doğuşkan seslerinin öğretildiği çalışma.

No. 115-116:

Re Majör tonalitesi ve Fa Majör tonalitesinde eşlikli çalışmalar.

No. 117- 120:

Dördüncü konumda birinci parmağı yarım ses geriye alarak elde edilen pesleştirilmiş dördüncü konumun sesleri her dört telde gösterilerek ve birinci ile pesleştirilmiş dördüncü konum arası parmak geçişleriyle ilgili çalışmalar.

No. 121:

Do minör tonalitesinde eşlikli çalışma.

No. 122:

Dördüncü konumda ikinci ve dördüncü parmakları yarım ses tizleştirerek elde edilen tizleştirilmiş dördüncü konumda her teldeki seslerin tanıtımı ve konum değiştirmeye örnek olarak verilen La Majör dizisi ve bununla ilgili çalışma.

No. 123:

Tizleştirilmiş dördüncü konumda çalışma ve konum değiştirme için örnek olarak verilmiş la minör dizisi.

No. 124:

La Majör tonalitesinde eşlikli parça.

No. 125- 127:

Dördüncü konumda tüm parmakların yarım ses ileriye götürüldüğü kalıp ve bu kalıpta çalışmalar.

No. 128- 130:

Üçüncü konumda her teldeki seslerin gösterilmesi ve eşlikli çalışmalar.

	<i>1. Kalıp</i>	<i>2. Kalıp</i>	<i>3. Kalıp</i>
La Teli	Re - Mi - Fa	Re - Mib - Fa	Re - Mib - Mi [♯] - Fa
Re Teli	Sol - La - Sib	Sol - Lab - Sib	Sol - Lab - La [♯] - Sib
Sol Teli	Do - Re - Mib	Do - Reb - Mib	Do - Reb - Re [♯] - Mib
Do Tel	Fa - Sol - Lab	Fa - Solb - Lab	Fa - Solb- Sol [♯] -Lab
	1 3 4	1 2 4	1 2 3 4

Tablo 3 : Üçüncü konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 131–132:

Birinci ile üçüncü konumlar arası geçiş ve birinci, üçüncü, dördüncü konumlar-
da eşlikli çalışma.

No. 133– 138:

Üçüncü konumda birinci parmağı geriye yarım ses pesleştirerek elde edilen ka-
lıpta eşlikli çalışma ve konum değiştirme çalışmaları.

No. 139– 143:

Üçüncü konumda tüm parmakların yarım ses tizleştirilmesiyle elde edilen tiz-
leştirilmiş üçüncü konum, bu konumda çalışmalar.

No. 144– 151:

İkinci konumu öğreten eşlikli ve eşliksiz çalışmalar.

	<i>1. Kalıp</i>	<i>2. Kalıp</i>	<i>3. Kalıp</i>
La Teli	Do - Re Mib	Do - Reb - Mib	Do - Reb - Re b - Mib
Re Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Solb - Lab	Fa - Sol b - Sol b - Lab
Sol Teli	Sib - Do - Re b	Sib - Dob - Reb	Sib - Dob - Do b - Reb
Do Teli	Mib - Fa - Solb	Mib - Fab - Solb	Mib - Fab - Fa b - Solb
	1 3 4	1 2 4	1 2 3 4

Tablo 4: İkinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 152– 155:

İkinci konumda birinci parmağı yarım ses tizleştirerek elde edilen kalıpta çalış-
malar.

No. 156–157:

İkinci konumda tüm parmakların yarım ses ileriye götürülmesiyle elde edilen
tizleştirilmiş ikinci konum ve bu konumda çalışmalar (133 no'lu çalışma bu ko-
numun enarmoniği durumundadır).

No.158–159:

Birinci konumda tüm parmakların yarım ses ileriye götürülmesiyle elde edilen
tizleştirilmiş birinci konumdaki çalışmalar (Tizleştirilmiş birinci konum ile ikin-
ci konum birbirinin enarmoniğidir).

No. 160– 162:

Si minör tonalitesinde birinci konumda eşlikli çalışma.

No. 163– 173:

Birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü konumları içeren eşlikli çalışmalar.

No. 174– 176:

Mibemol Majör ve do minör tonalitelerinde eşlikli çalışmalar.

No. 177– 181:

Mi minör ve Mi Majör tonalitelerinde eşlikli çalışmalar.

No. 182– 185:

Si minör ve Si Majör tonalitelerinde eşlikli çalışmalar.

No. 186:

Beşinci konum ve konum geçişine uygun olarak Labemol Majör gam çalışması.

	<i>1. Kalıp</i>	<i>2. Kalıp</i>
La Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Solb - Lab
Re Tel	Sib - Do - Reb	Sib - Dob - Reb
Sol Teli	Mib - Fa - Solb	Mib - Fab - Solb
Do Teli	Lab - Sib - Dob	Lab - Sibb - Dob
	1 3 4	1 2 4

Tablo 5: Beşinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

Defter III

No.187- 201:

Tenor "do" anahtarının ve tizleştirilmiş beşinci konumun öğretildiği çalışmalar.

5. Konum	1. Kalıp	Tizleştirilmiş V. Konum (1. parmağı yarım ses tizleştirerek)
La Teli	Fa - Sol - La	Fa# - Sol - La
Re Tel	Sib - Do - Re	Si b - Do - Re
Sol Teli	Mib - Fa - Sol	Mi b - Fa - Sol
Do Teli	Lab - Sib - Do	La b - Sib - Do
	1 2 3	1 2 3

Tablo 6 : Beşinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 202:

Eşlikli, kromatik dizi çalışması.

No. 203:

Tizleştirilmiş beşinci konum ve enarmonikleri gösterilerek yapılan kısa bir çalışma.

Tizleştirilmiş Beşinci Konum (Tüm parmakları yarım ses tizleştirerek)

La Teli	Fa# - Sol# - La#
Re Teli	Si - Do# - Re#
Sol Teli	Mi - Fa# - Sol#
Do Teli	La - Si - Do#

Tablo7 : Beşinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 204:

Altıncı konumun tanıtıldığı çalışmalar.

Altıncı Konum	1. Kalıp	2. Kalıp
La Teli	Sol - La Sib	Sol - La - Si b
Re Tel	Do - Re - Mib	Do - Re - Mi b
Sol Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Sol - La b
Do Teli	Sib - Do - Reb	Sib - Do - Re b
	1 2 3	1 2 3

Tablo 8 : Altıncı konum seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 205:

Bağlı yayda, noktalı sekizlik ve onaltılık değerlerle dördüncü konuma kadar Mi-bemol Majör tonalitesinde eşlikli çalışma.

No. 206 – 207:

Eşlikli altıncı konum çalışması ve ikinci kalıpta üçüncü parmağın yarım ses tizleştirildiği altıncı konum çalışması.

No. 208– 211:

Altıncı konumda birinci parmağın yarım ses ileriye alındığı ve tüm parmakların yarım ses tizleştirildiği ileri altıncı konumlar ve altıncı konumun tüm kalıplarını içeren eşlikli iki çalışma ile konum geçiş çalışmaları.

<i>Tizleştirilmiş AltıncıKonum</i>	<i>1. Parmağın yarım ses tizleştiği kalıp</i>	<i>Tüm parmakların yarım ses tizleştiği kalıp</i>
La Teli	Sol# - La - Si	Sol# - La# - Si#
Re Teli	Do# - Re - Mi	Do# - Re# - Mi#
Sol Teli	Fa# - Sol - La	Fa# - Sol# - La#
Do Teli	Si ♯ - Do - Re	Si ♯ - Do# - Re#
	1 2 3	1 2 3

Tablo 9 : Tizleştirilmiş altıncı konum seslerini gösteren tablo
(Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 212– 217:

Yedinci konum ve bu konumda çalışmalar.

	<i>1. Kalıp</i>	<i>2. Kalıp</i>	<i>Tizleştirilmiş7. Konum Kalıbı</i>
La Teli	La - Si - Do	La - Si - Do#	La# - Si - Do#
Re Teli	Re - Mi - Fa	Re - Mi - Fa#	Re# - Mi - Fa#
Sol Teli	Sol - La - Sib	Sol - La - Si ♯	Sol# - La - Si ♯
Do Teli	Do - Re - Mib	Do - Re - Mi ♯	Do# - Re - Mi ♯
	1 2 3	1 2 3	1 2 3

Tablo 10 : Yedinci konum seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

No. 218– 222:

Üç tel üzerinde arpej çalışmaları.

No. 223– 226:

Süsleme notaları ve trilleri öğreten eşlikli çalışmalar.

No. 227– 229:

Bağlı yayda "staccato", "spiccato", "pizzicato" gibi teknikleri öğreten eşlikli çalışmalar.

No. 230:

Eşlikli çift ses çalışması.

No. 231– 255:

Viyolonselde sol anahtarı ile sol elin baş parmağını tuş üzerine koyarak elde edilen "pus" konumunu çeşitli gam ve yay teknikleri ile öğreten çalışmalar.

S. 36:

Dört sekizli üzerinde altı diyez ve altı bemole kadar majör ve minör gamlar verilmiş.

No. 256:

Bağlı yayda, üç sekizli üzerinde üçlü atlama çalışması.

No. 257:

"Pus" konumu ile sekizli atlama çalışmaları.

No. 258:

"Pus" konumunda tek ve çift sesli üçlü atlama çalışmaları.

No. 259– 261:

"Pus" konumunun da kullanıldığı eşlikli çift ses çalışmaları.

S. 46:

Doğal doğuşkan sesleri ve bu seslerin teller üzerindeki yerlerini belirten tablo.

No. 262:

Doğuşkan sesler ile ilgili bir çalışma.

No. 263:

Doğal olmayan doğuşkanları gösteren tablo ve "Romance" türünde çalışma.

No. 264–265:

Onlu ve çift sesli tril çalışmaları.

DOTZAUER

(Violoncelle Schule)

Defter I. II. III.

Genel Bakış

"Dotzauer" in birinci, ikinci ve üçüncü defterler başlığıyla yayınlanmış bu çalışmaları, viyolonsel için en doğru biçimde çalabilmek için kendi içerisinde yeterli kaynaklardandır diyebiliriz. Çünkü gerek yay tekniği ve gerekse temiz çalma üzerinde en ince ayrıntıya kadar durulmuş, çalışmalarda küçük uyarılarla bu belirtmeye çalışılmıştır. 2 no'lu çalışma ile çeşitli yay şekillerinin kullandırılmasına ve temiz çalmak için parmak tutmalara dikkat çekilmiş, sağ kolun doğru açıda olabilmesi için ilk çalışmaya "re" telinde başlanmış, ardından "sol" teline geçilmiştir. Önceliğin bu iki telde olmasının nedeni bu tellerdeki sağ kol açısını öğrencinin daha kolay algılayabilmesidir. Çünkü diğer iki tel olan "do" ve "la" tellerinde sağ kola doğru açıyı verebilmek biraz daha zordur. Hemen 3 no'lu çalışmada gürlük simgeleri göze çarpmakta ve böylelikle yay basıncına da dikkat çekilmektedir. Her yeni konudan önce gerekli hazırlık çalışması yaptırılmış, çalışma aralarında değişik yay şekilleri verilerek öğrenilen konuların bu değişik yay şekillerine uygulanması istenmiştir. Temiz sesle çalma çalışmalarına ayrıca yer ayrılmış ve öğretilen konular ileride tekrar ele alınarak öğrenilenlerin kalıcı olması sağlanmak istenmiştir. Gamların ortak özelliklerinin daha iyi anlaşılabilmesi için Majör ve minör olarak ayrı ayrı ele alındığını gözlemliyoruz. Etüt düzeylerinin hemen artması öğrenci dikkatinin bu hızlı düzey artışına uygun olarak paralel gitmesi gerçeğini ortaya çıkarmaktadır. 28 no'lu çalışmaya kadar olan kısmın, sadece birinci konumda, "Do Majör" tonalitesindeki çalışmaları içerdiği, 38 no'lu çalışmadan itibaren "Sol Majör" tonalitesini de içine aldığı gözlemliyoruz. 31 no'lu çalışmadan 38 no'lu çalışmaya kadar öğrenilen çeşitli yay tekniklerine ek olarak legato, hızlı itip çekme ve yayı bölümlenme gibi tekniklerin verildiği görülmektedir. Her üç defterde de öğretilen konuların Majör üçlü, minör üçlü, ileri ve geri olmak üzere dört ayrı kalıpta verildiği dikkat çekiyor. Birinci defterin tümünde üç bemol ve üç diyezli Majör ve minör diziler birinci konumda öğretilmiş, 106 no'lu çalışma ile yarımuncu konum öğretilerek, 108 no'lu çalışmada öğretilen her iki konum arasında geçiş çalışması ile birinci defter tamamlanmıştır. Öğretilen her yeni konunun ardından tüm defterlerde konum geçiş çalışması yaptırılarak konular arası geçişlerdeki sorunların ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

"1962-b" sayısı ilk yayınlanan ikinci defterin hemen ilk sayfasında, dördüncü konuma geçildiğini, 109 ile 127 no'lu çalışmalar arasında tamamen birinci ile dördüncü konuma yer verildiğini görmekteyiz. 128'den 143'e kadar olan çalışmaların ikinci konumu ve 186'dan ikinci defterin sonuna kadar olan çalışmaların dördüncü konumu içerdiğini gözlemliyoruz. Bütün bu konuların

çalışılması ile öğrenci hangi konumda, hangi parmak ile hangi sesi çalması gerektiğini öğrenerek daha üst düzeyde müzikal yaratıları çalabilecek, böylelikle müziğin içerisine biraz daha derinlemesine girmiş olacaktır.

Konum çalışmaları ile birlikte yürütülen temiz çalma ve yay tekniği çalışmaları daha da genişletilerek müziksel yetinin artırılması sağlanmaktadır. Ayrıca konumların geri ve ileri şekilleri ile öğrenciye farkında olmadan başka tonalitelere öğretilerek öğrenci çalma zorluğu olan tonalitelere hazırlanmaktadır.

İkinci defterde dikkati çeken bir başka ayrıntı da, çalınacak parçaların genellikle hızlı süratte olmalarıdır. Fakat bunun yanında onaltılık hareketlerin, başlangıçta "andante" veya "moderato" gibi ağır tempolarda verilmesi, çalışma sırasındaki tartımsal sorunları ortadan kaldırmaktadır. Böylelikle Dotzauer'de herşeyin en ince ayrıntısına kadar düşünüldüğü bir kez daha gözler önüne serilmektedir. İkinci defterdeki çalışmaların genelde hızlı tempoda olmaları ile genel olarak öğrenciye bir kıvraklık kazandırılmak istendiği mesajı verilmektedir. Defterin sonunda altı diyezli ve beş bemollü Majör ve altı bemollü ve beş diyezli tonalitelere çalışmaların olduğu gözlemlenmektedir.

"Dotzauer Band III" başlığı altındaki üçüncü defterde 197 no'lu çalışma "tenor do" anahtarını ele almakta, 202 no'lu çalışmada ise "kromatik dizi" öğretilmektedir. Bunları takip eden 204 no'lu çalışmada ise artık altıncı konuma geçildiği göze çarpmaktadır. 212'den 217'ye kadarki çalışmalar yedinci konumu kapsamakta, 218'den 222'ye kadar ise arpej çalışmaları görülmektedir. 231 no'lu çalışmadan defterin sonuna kadar "sol" anahtarı ve "pus" konumunun hakim olduğu dikkat çekmektedir. Üçüncü defter teknik düzey bakımından öğrenciyi oldukça ilerletmektedir. Ancak dikkati çeken bir husus da, çalışmaların tiz seslere yönelmesinden dolayı parçaların tartımsal hareketlerinin basite indirgenmiş olmasıdır. Böylece temiz sesle çalmaya ister istemez dikkat edilecektir. Bütün defterlerdeki çalışmaların genellikle iki viyolonsel için ve eşlikli olduğu ve ikinci ve üçüncü defterde yer alan çalışmalarda parçaların giderek zorlaştığı dikkat çekmektedir. Ancak parça sıralamalarındaki zorluk unsuru gözönüne alındığı için, çalışmalarda herhangi bir sorun olmayacağı söyleyebiliriz.

L. R. FEUILLARD

Méthode du Jeune Violoncelliste (*)

"İnceleme"

I. BÖLÜM

No. 1:

Sol ve do tellerinde yay alıştırmaları ve 4/4'lük ölçü sisteminde birlik, ikilik ve dörtlük notalar ile birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü parmakların basılması.

No. 2:

Do ve sol tellerinde bütün yay ile ikili, üçlü, dörtlü, beşli, altılı, yedili aralıklar ve bir sekizli içerisinde Do Majör Gamı ve iki viyolonsel için bir parça.

No. 3:

Re ve la tellerinde birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü parmakların basılması ve bu iki telde bütün yay ile ikinci sekizlideki Do Majör Gamı'nın öğretilmesi.

No. 4:

Re ve la tellerinde üçlü, dörtlü, beşli, altılı ve yedili aralık çalışmaları ile eşlikli küçük bir parça.

No. 5:

Dört tel üzerinde Do Majör Gamı ve arpej çalışmaları ile iki viyolonsel için yazılmış küçük bir parça.

No. 6:

Bağlı çalmayı (legato) öğretmeyi amaçlayan alıştırma ve eşlikli parça ile parmakları kaldırmadan, basılı tutarak çalmayı geliştirmeye yönelik alıştırmalar.

No. 7:

İki tel üzerinde bağlı çalma çalışmaları ve bununla ilgili eşlikli bir parça ile bir sekizli içerisinde aynı parmak numaraları ile çalınan Do ve Sol Majör Gamları.

No. 8:

Birlik, ikilik, noktalı ikilik ve dörtlük gibi farklı değerlerdeki notalarla bağlı çalmayı öğreten alıştırma ve eşlikli iki parça.

No. 9:

3/4'lük ölçü sistemini öğreten alıştırma ve eşlikli Sol Majör Menuet.

(*) Tez çalışmamın bu bölümünde görülen sıra numaraları içerisinde yer alan açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, her bir sıra numarası dahilinde birden fazla dizik bulunabilmekte ve bu diziklerin her biri ayrı amaçlara yönelik olarak öğrencinin eğitimine katkıda bulunmaktadır.

No. 10:

İkinci ve dördüncü parmakları yarım ses tizleştirerek elin kalıpsal konumunu genişletme alıştırmaları ile re ve la telleri üzerinde ikinci sekizlide Re Majör Gam çalışması ve eşlikli bir parça.

No. 11:

Yayın bütünü ile alt yarısı ve üst yarısını kullandırmayı amaçlayan alıştırmalar, aynı parmak numaraları ile çalınan ve birinci sekizlide yer alan Re ve La Majör Gamları ve La Majör tonalitesinde eşlikli parça ile sol el alıştırmaları.

No. 12:

Fa Majör tonalitesini öğreten gam ve arpej çalışması ile yine aynı tonalitede eşlikli parça.

No. 13:

Bir sekizli içerisinde, aynı parmak numaraları ile çalınan ve birinci sekizlide yer alan Sibemol ve Mibemol Majör Gamları ile Sibemol Majör tonalitesinin ilgili minöründe eşlikli bir parça ile sol elde hızı arttırıcı alıştırmalar.

No. 14-15:

Yayın ortasında, ucunda ve kökünde bilekte esnekliği geliştirici alıştırmalar ve bununla ilgili eşlikli etüt ve parça.

No. 16:

Sol elin yarımınca konumu kavramasını sağlayıcı çalışma ve eşlikli etüt.

No. 17:

Birinci konumda bir sekizli içerisinde Do-Sol-Re-La Majör ve do-sol-re-la armonik ve melodik minör gamlar ile değişik şekillerdeki yaylarda bir sekizli içerisinde gam çalışmaları.

No. 18:

Sol elde hızı (agilite) arttırmaya yönelik alıştırmalar.

No. 19:

Değişik yay bölümlmelerine ilişkin iki çalışma.

II. BÖLÜM

No. 20:

Sol elin dördüncü konumunu öğreten hazırlık çalışmaları.

No. 21:

Birinci ile dördüncü konumlar arası parmak geçişi ve konum değiştirme ile ilgili alıştırmalar ve eşlikli parça.

No. 22:

Birinci ile dördüncü konumlarda iki sekizli içerisinde Sol Major Gam ve eşlikli parça.

No. 23:

Bağlı çalarak konum değiştirmeyi amaçlayan eşlikli ve eşiksiz alıştırmalar.

No. 24:

Sol elin ikinci konumu kavramasını sağlayıcı çalışma ve eşlikli parça.

No. 25:

Sol elin birinci ve ikinci konumları arasında geçiş ile bağlı-staccato çalışmaları.

No. 26:

Sol elin üçüncü konumu kavramasını sağlayıcı çalışma ve eşlikli parça.

No. 27 :

Sol elin birinci ile üçüncü konumları arasında geçiş çalışmaları ve eşlikli çalışma.

No. 28 :

Öğrenilen birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü konumlarda sol el ve yay alıştırmaları.

No. 29:

Öğrenilen konumlar arası geçişi pekiştirmeyi amaçlayan çalışmalar ve bir Menuet.

No. 30:

İki sekizli içerisinde Re Majör Gam ve arpej ile aynı tonalitede eşlikli parça.

No. 31:

Sağ bileğin esneklik kazanmasına yönelik staccato alıştırmalar ve eşlikli parça.

No. 32:

Do açkısını ve doğuşkan la sesini üçüncü parmağı kullanarak elde etmeyi öğret-
ten alıştırma ve eşlikli çalışma.

No. 33:

Doğuşkan re sesi ile do açkısını kullanan alıştırmalar ve eşlikli çalışma.

No. 34:

Sol elin beşinci konumunu kavratmayı amaçlayan çalışmalar ve eşlikli bir parça.

No. 35:

İki sekizli içerisinde La Majör dizisi ve bu dizide beşinci konuma kadar eşlikli
parça.

No. 36:

Birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci konumlar arası geçişte rahatlığı sağ-
lamaya yönelik alıştırmalar ve eşlikli bir parça.

No. 37:

Sağ bileğin esnemesini amaçlayarak verilmiş iki viyolonsel için eşlikli parça.

No. 38:

İki sekizli içerisinde Fa Majör Gamı ve arpejlerinin çalışmaları ile ayrıca Fa Ma-
jör tonalitesinde eşlikli çalışma.

No. 39:

Sol elin altıncı konumu ve Sibemol Majör tonalitesinde gam ve arpejleri ile
ayrıca eşlikli parça.

No. 40:

İki sekizli içerisinde Mibemol Majör Gamı ve arpejleri ile ayrıca eşlikli çalışma.

No. 41:

Sol elin yedinci konumu ile buraya kadar öğrenilenleri içeren eşlikli parça.

No. 42:

Öğrenilen konumları içeren piyano eşlikli çalışmalar.

No. 43:

İki sekizli içerisinde Mi Majör Gamı ve arpejleri ile ayrıca aynı tonalitede eşlikli
parça.

No. 44:

İki sekizli içerisinde Labemol Majör Gamı ve arpejleri ile ayrıca eşlikli parça.

No. 45:

Çift ses çalışmaları ile beşinci konuma kadar eşlikli parça.

No. 46:

Çift ses, arpej ve konumlar arası geçiş ile ilgili dört alıştırma.

No. 47:

Yayın ortasında tel değiştirmede esneklik sağlama alıştırması ve konuyla ilgili eşlikli parça.

No. 48:

Détaché tekniğini öğreten alıştırmalar ve eşlikli çalışma.

No. 49:

Trill, çarpma ve grupetto gibi süslemeleri öğreten çalışmalar ile bunlarla ilgili eşlikli parça.

No. 50:

Kromatik (alacalı) gam çalışmaları.

No. 51:

Üç ve dört tel üzerinde arpej çalışmaları ve alıştırma.

No. 52:

Büyük yaratıları çalmaya hazırlık olarak verilmiş "Romberg" in Op. 43 nolu üç sonatı.

No. 53:

Tüm tonalitelerde her gam için aynı parmak numarasını kullanarak çalınan iki sekizli içerisinde gam çalışmaları.

No. 54:

Tüm tonalitelerde arpej çalışmaları ve alıştırmalar.

No. 55 –.... 60:

Pus konumunda alıştırmalar, eşlikli parçalar ile gam ve arpej çalışmaları.

L. R. FEUILLARD

Méthode du Jeune Violoncelliste

Genel Bakış

Viyolonsel çalabilmek için yöntemli bir çalışmaya gereksinim olduğunu belirtip, viyolonsele yeni başlayacaklara verilen öğütlerle devam eden ve öğrencinin zevkle izleyebileceği bu metot, gerekli temel açıklamaları yaparak boş telde çalışmalarla ilk derse başlamıştır. Feuillard'ın iki bölüm halinde hazırladığı bu kaynağın ilk bölümünde **birinci konum** (*pozisyon*) çalışmalarına yer verilmiş, başlangıçtaki açıklamalarda boş tellerde uzunca bir süre yay çalışmalarına zaman ayrılması öğütlenmiştir. Ayrıca ilk alıştırmaların ve özellikle aralık çalışmalarının tonalite içerisinde temiz çalınabilmesini sağlamak, yani "*entonasyon*" açısından önce "*pizzicato*" ve ardından yay ile çalışılması gerektiği belirtilmiştir.

Feuillard açıklamalarında, çalışma sürecinde parmakların olabildiğince tel üzerinde basılı tutulmasının önemini vurgulamış ve ilk çalışmadan itibaren de bununla ilgili alıştırmalar yaptırmıştır. Dört tel üzerinde birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü parmakları tonalite kavramı dışında çalıştırıp öğrencinin değiştirici almış olan sesleri öncelikli bir şekilde öğrenmesini sağlamıştır.

Yeni öğrenilecek bir gamla bir önceki öğrenilen gamın parmak numaralarının aynı oluşu bu metota özgü bir yöntem olarak görülmektedir. Böylece öğrenci en kolay parmak sıralaması ile gamları kavrayabilmekte ve temiz çalmasına olanak sağlanabilmektedir.

9 no'lu çalışma ile birlikte çeşitli yay şekillerinin uygulanmaya başlandığı, 11 no'lu çalışma ile de metotun sonuna dek yer alan parmak alıştırmalarının bulunduğunu görülmektedir.

Feuillard Metodu'nun birinci bölümün sonuna kadar "*Beşliler Çemberi*" sıralamasına uygun olarak üç diyezli ve üç bemollü majör tonalitelere kadar tüm tonları öğrettiğini ve sol elin yarımını konumunu da kavratarak birinci bölümü tamamladığını görüyoruz.

Metodun, ikinci bölüme 20 no'lu çalışma ile başladığını ve burada sol elin dördüncü konumunu ele aldığını belirtmeliyiz. Daha önce yapılan açıklamalarda, bu konumun sol elin birinci konumu ile aynı olduğunu, fakat seslerin bir sekizli yukarıdan duyulduğu anlatılmaktadır. 24 ve 25 no'lu çalışmalarda ikinci konuma, 26 no'lu çalışmadan itibaren de üçüncü konuma geçildiğini gözlemliyoruz.

Değişik konumlara geçiş ile birlikte çalışmaların zorlaştığı, böylelikle öğrencinin dikkatini daha da yoğunlaştırması gerektiği gerçeği ortaya çıkmaktadır. Ancak Feuillard, bu zorlaşmaya paralel olarak metotta gerek tartımsal ve gerekse yay kullanımı ile ilgili hazırlık çalışmalarına yer vererek bunu bir eksiklik olmaktan çıkarıp, avantaj haline dönüştürmüştür. Konumlar

arası geçiş çalışmalarına geniş yer ayırarak konumlar arası bağlanışlarda otomasyon kazanılmasına yardımcı olmuştur.

Birinci bölümde bir sekizli içerisinde öğrettiği gamları, ikinci bölümde yeniden ele alıp yeni öğrettiği gamlarla birlikte iki sekizliye çıkararak, bu ses sınırı dahilinde eşlikli parçalar aldırmıştır. 34 ile 41 no'lu çalışmalar arasında sol elin beşinci, altıncı ve yedinci konumları; 56 no'lu çalışmadan itibaren de "pus" konumunu öğreterek gamları  sekizliye çıkar mıştır.

Öğrenci, başlangıçtan itibaren verilen sol elin konumlarını özenle çalışması durumunda, konumlarda bulunan sesleri en ayrıntılı biçimde öğrenip bunları ezberleyerek ileride karşısına çıkacak eserleri kolaylıkla alabilecektir.

Çift ses çalışmalarına baktığımızda 45 ve 46 no'lu çalışmaların bu konuyu içerdiğini görmekteyiz.

Metot her konuda eşlikli bir örneğe, ayrıca metodun yazarının kendi yaratılarının dışında çoğunlukla bilinen bestecilere ait eserlere yer vermiştir. Böylelikle okseslilik unsuruda göz ardı edilmemektedir.

**KUMMER, Op. 60
Violoncello Schule
(Viyolonsel Okulu)**

"İnceleme"

S. 7- 10:

Anahtarlar ile yayın tutuluşu, sağ ve sol el durumları hakkında açıklamalar.

S. 11:

Boş tellerde çeşitli şekillerde yay çalışmaları.

S. 12:

Her telde birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü parmakların basılması.

S. 13:

Üçlü, dördü, beşli, altılı, yedili, sekizli, dokuzlu ve onlu atlama çalışmaları.

S. 14- 16:

Beşliler çemberi sırasına göre üç sekizli içerisinde bütün majör ve ilgili minör gamların tanıtılması..

S. 17:

Bağlı, bağısız, staccatolu ve baskılı yay çeşitleri ile gam, kromatik gam çalışması.

S. 18-19:

Yarıminci konum ile birinci ve yedinci konumlar arasındaki tüm konumları tanıttıcı ses tablosu.

S. 20:

Parmak alıştırmaları.

S. 21:

Değişik bağlı ve bağısız şekillerde bilek yardımıyla tel geçişlerinde esnekliği hedefleyen çalışmalar.

S. 22:

Kökte ve ortada yay kullanımı.

S. 23:

Yayın değişik yerlerinde bağlı ve staccatolu çalışmalar.

S. 24:

Üç tel üzerinde arpej çalışması.

S. 25:

"Bağlı *staccato*" tekniğinde çalışmalar.

S. 26:

"*Spiccato*" ve "*tremolo*" yay tekniğini vermeyi amaçlayan çalışmalar.

S. 27- 29:

"Çarpma", "*grupetto*" ve "*tril*" çalışmaları.

S. 30:

Çift ses çalışmaları.

S. 31:

Çift sesli *tril* çalışmaları ile tonalite içerisinde temiz çalabilmeyi sağlayabilmek için gerekli açıklayıcı bilgiler.

S. 32-33:

Pus konumu ile ilgili açıklamalar ve pus konumunda majör gamlar ile üçlü, dördü. beşli, altılı, yedili atlama çalışmaları; kromatik gam ve parmak alıştırmaları.

S. 34- 38:

Pus konumunda parmak alıştırmaları ile beşliler çemberi sıralamasına uygun majör ve ilgili minörlerinde gam çalışmaları ve dört sekizli içerisinde Re Majör gam çalışması.

S. 39:

Pus konumunda sekizli atlama, üçlü ve altılı paralel çift ses çalışmaları.

S. 40:

Pus konumunda çift sesli *tril* ile bu konumda dördüncü parmağı daha verimli kullandırmayı amaçlayan çalışmalar.

S. 41- 43:

Doğuşkan sesleri öğreten açıklama, tablo ve alıştırmalar.

S. 44- 46:

"*Pizzicato*" çalışmaları ile vibrato kullanarak iyi bir ton elde edebilmek için gerekli açıklama ve çalışmalar.

No. 1– 5:

Birlik, ikilik, dörtlük ve sekizlik nota değerleri ile 4/4'lk ve 3/4'lk ölçülerde bağlı ve bağsız bütün yayda, Do Majör tonalitesinde birinci konum alışmaları.

No. 6–7:

Birinci konumda Sol Majör tonalitesini öğreten tel atlamalı alışmalar.

No. 8:

Re Majör tonalitesinde eşlikli birinci konum alışması.

No. 9–10:

La Majör tonalitesinde bütün ve topukta yay kullanımı ile birinci konum alışmaları.

No. 11:

Mi Majör tonalitesinde baskılı yay kullandırmayı amaçlayan birinci konum alışması.

No. 12–13:

Fa Majör tonalitesinde eşlikli birinci konum alışmaları.

No. 14:

Re minör tonalitesinde uzatma bağını öğreten eşlikli alışma.

No. 15–16:

Sol minör tonalitesinde eşlikli birinci konum alışmaları.

No. 17:

La minör tonalitesinde birinci konum alışması.

No. 18:

Yarımınıcı konumu öğretmeyi amaçlayan alışma.

No. 19:

Birinci, ikinci, üçüncü konumlarda eşlikli alışma.

No. 20– 23:

Mi minör ve Re Majör tonalitesinde birinci, dördüncü ve yarımınıcı konumları içeren ve do anahtarını öğretmeyi amaçlayan konum alışmaları.

No. 24:

Birinci ve dördüncü konumlarda doğuşkan sesleri öğreten Re Majör tonalitesinde eşlikli çalışma

No. 25 – 26:

Birinci, dördüncü ve yarımıncı konumlarda si minör tonalitesinde 6/4 ve 6/8'lik çalışma.

No. 27 – 28:

La Majör tonalitesinde birinci, dördüncü ve yarımıncı konumlarda eşlikli çalışmalar.

No. 29 – 30:

Fadiyez minör tonalitesinde değişik bağı, bağısız, uçta ve kökte yay kullanımı ile ilgili değişik konumlu çalışmalar.

No. 31:

Değişik konumları içeren Mi Majör tonalitesinde eşlikli çalışma.

No. 32:

Dodiyez minör tonalitesinde değişik konumlu eşlikli çalışma.

No. 33:

Fa Majör tonalitesinde, birinci konumda, bütün yay ve ortada yay kullanımı ile staccatolu, eşlikli çalışma.

No. 34:

Fa ve do anahtarları kullanılarak birinci ve dördüncü konumları içeren re minör tonalitesinde bağı yay çalışması.

No. 35:

Sibemol Majör tonalitesinde birinci ile dördüncü konumlar arasında eşlikli çalışma.

No. 36 – 37:

Mibemol Majör tonalitesinde, onaltılık değerdeki suslar ile üçleme tartımını kavratmayı amaçlayan ve öğretilen konumlarda eşlikli çalışmalar.

No. 38 – 39:

Öğrenilen konumları içeren Labemol Majör ve ilgili minörü fa minör tonalitesinde eşlikli çalışmalar.

No. 40– 47:

Tel geçişlerinde bilek kullanılarak esnekliği vermeyi hedefleyen ve öğrenilen tonalitelere yazılmış eşlikli alışmalar.

No. 48 – 49 – 51:

Staccatolu ve yayın st yarısında çalınan, alt kolu çalıştırmayı amaçlayan alışmalar.

No. 50:

Tel geçişlerinde bütün yay kullanmak yoluyla esnekliği ve parmak ajilitesini geliştirici eşlikli alışmalar.

No. 52 – 52/a:

leme tartımını pekiştiren alışmalar.

No. 53:

Senkop yapısını vermeyi amaçlayan alışma.

No. 54 – 55:

Yayın st ve alt yarısını verimli kullandırabilmeyi hedefleyen alışmalar.

No. 56 – 57 – 57/a:

Noktalı tartımlar yardımıyla bilekte esnemeyi geliştirici alışmalar.

No. 58:

Si Majör tonalitesi ile 12/8'lik ölçü sistemini kavratan eşlikli alışma.

No. 59:

Uçta ve kökte yay kullanımını geliştirici eşlikli alışma.

No. 60:

Parmaklarda hızı arttırmayı amaçlayan eşlikli alışma.

No. 61:

Yayın ortasında değişik konumları içeren eşlikli alışma.

No. 62 – 63 – 63/a:

Sibemol Majör ve ilgili minörü sol minör ile re minör tonalitelerinde öğrenilen konumlarda değişik bağlı ve staccatolu, yayın ortasında çalınan eşlikli alışmalar.

No. 64– 66:

Bütün yay kullanılarak bağı ve bağı staccatolu çalışmalar.

No. 67– 79:

Öğrenilen konum ve tonalitelerde büyük yaratıları çalabilmeye hazırlık amacıyla verilmiş eşlikli çalışmalar.

No. 80 – 81:

Eşlikli kromatik gam çalışmaları.

No. 82 – 83 – 83/a – 84:

İki, üç ve dört tel üzerinde eşlikli arpej ve akor çalışmaları.

No. 85 – 86:

Bağı staccato tekniğinde eşlikli çalışmalar.

No. 87 – 88 – 89 – 89/a – 90 – 91 – 92:

Eşlikli "*grupetto*", "*mordan*" ve "*tril*" çalışmaları.

No. 93 – 94:

Eşlikli çift ses çalma çalışmaları.

No. 95– 98:

Pus konumunu içeren eşlikli çalışmalar.

No. 99:

Doğuşkan sesleri kavratan eşlikli çalışma.

No. 100 – 101:

Pus konumunu kullanarak yapılan sekizli atlama, paralel üçlü ve altılı çalışmaları.

KUMMER, Op. 60

Genel Bakış

Metodunda anlatıma geniş yer verdiği gözlenen Kummer, temel müzik bilgilerini öğretmekle işe başlayıp bu geniş anlatım şeklini sağ ve sol elin durumlarında da sürdürmektedir. Daha sonra boş tel çalışmalarına geçtiğini ve çeşitli yay şekillerini anlatıp örneklemeye çalıştığını ve ardından sol elin parmaklarını basma çalışmalarını sergilediğini görmekteyiz. Her tel üzerinde ayrı ayrı verdiği parmak basma çalışmalarına doğal seslerle değil, her telin majör üçlüsünde başladığı dikkati çekmektedir.

Sayfa 12'de yer alan bu çalışmalarda her telin adını verdiği majör tonalite-lerin değiştiricilerinin de dizek başındaki donanuma yazıldığını, yine aynı sayfada yer alan 1 no'lu çalışmada ele aldığı sol dizisinde ise bu kez re telinde üç parmak yerine iki parmağı kullanarak (fadiyez yerine, fa naturel) sol dizisini tamamladığını görmekteyiz. 2 no'lu çalışmada ise bu kez do ve sol tellerinde Do Majör dizisini çaldırıldığını ve böylelikle iki sekizli içerisinde Do Majör gamını tamamlamaya çalıştığını anlıyoruz.

Kummer'in metodunda 47 no'lu sayfaya kadar viyolonsel ile ilgili tüm teknikleri ve birinci konumdan "pus" konumuna kadar olan gerekli açıklayıcı bilgileri verdiğini ve ayrıca bu bilgilerin yanında gerekli çalışmalara da kısaca yer ayırdığını görmekteyiz. 47 no'lu sayfadan başlayarak da birinci konumda eşlikli çalışmaların ve 47 no'lu sayfaya kadar anlatılan konuların daha geniş kapsamda ele alındığını gözlemliyoruz. Böylelikle asıl çalışmaların 1 no'lu çalışmadan itibaren başladığını, bu çalışmadan önceki açıklama ve alıştırmaların yeri geldiğinde çalışılması gerektiğini anlıyoruz.

Metotta yay bölümlemesine ilişkin uyarılara dikkat edildiğini, her çalışmada küçük simgeler ile bu uyarıların verildiğini görmekteyiz. Bütün yay kullanımının öğrenciye uzun bir zaman sürecinde verilmesiyle son derece akılcı davranıldığını, ardından yayın çeşitli bölgelerinde çalışılmaya geçildiğini görmekteyiz.

1 no'lu çalışmadan 11 no'lu çalışmaya kadar bütün yay kullanımı ile birlikte beşliler çemberi sırasına uygun olarak dört diyezli majör tonalitesine (Mi Majör'e) kadar olan diyezli majör gamların birinci konumda verilmeye çalışıldığını, 12 ve 13 no'lu çalışmaların Fa Majör tonalitesinde, 14 no'lu çalışmanın ise Fa Majörün ilgili minörü olan re minör tonalitesinde olduğu dikkati çekmektedir. 15 ve 16 no'lu çalışmaların sol minör, 17 no'lu çalışmanın ise la minör tonalitesinde olduğu görülmektedir.

Kummer'in verdiği her çalışmada birden çok ayrıntıyı öğretmeye çalıştığı dikkati çekmektedir. Örneğin 14 no'lu çalışma Fa Majör tonalitesinden sonra verilmiş ve bu çalışmanın süregelmekte olan beşliler çemberi sırasına uygun tonalite-leri öğretme düzeninin dışında, beklenenin aksine Fa Majörün ilgili minörü olan re minörde verildiği, aynı çalışmada uzatma bağının ve dördüncü parmağı yarım ses kaydırmanın ve bitişte görülen çift ses çalmanın öğrenciye öğretilmek

istendiğini gözlemliyoruz. Böylelikle öğrenci, ileride karşısına çıkabilecek çalma güçlüklerine önceden hazırlanmaktadır.

Metotta 18. çalışmadan itibaren değişik konumlu çalışmalara geçildiği ve yarımuncu konumun öğretildiğini anlıyoruz. 19 no'lu çalışmada ise ikinci ve üçüncü konumların kavratılmaya çalışıldığını, bu çalışmanın konumlar arası geçiş niteliğinde bir hazırlık çalışması olduğunu gözlemlemekteyiz.

Metotta bu türlü hazırlık çalışması niteliğindeki alıştırmaların diğer tüm çalışmalarda olduğu gibi eşlikli verilmesi metodun güzel yönünü ortaya çıkarmaktadır. Çokseslilik yapısı içerisinde verilen bu alıştırmaların öğrencinin sıkılmasını engellediği gibi, armonik duyum açısından gelişimine de katkıda bulunacaktır.

20 no'lu çalışmadan başlayarak da dördüncü konumun öğretildiğini ve öğrenilen konumlarda oldukça uzun bir süre ilerlendiğini ve değişik konumlu çalışmaların içerisinde farklı tekniklerin ve değişik konuların ele alındığını görmekteyiz. Örneğin, 24 no'lu çalışmada doğuşkan seslerin, 41 no'lu çalışmada bilek yardımıyla tel geçişlerinin, 48 no'lu çalışmada alt kol ile çalma tekniğinin, 53 no'lu çalışmada da senkop yapısının ve bunların dışında yeni tonalitelerin bu çalışmalarda verilip genişletildiğini söyleyebiliriz.

Dördüncü konuma kadar olan bu çalışmalarda uzunca bir müddet ilerlendikten sonra, 95 no'lu çalışma ile pus konumunun öğretildiğini ve böylelikle metodun tamamlandığını görmekteyiz. Değişik konumlu çalışmalar ile birlikte parça zorluk düzeylerinin gittikçe arttığı bir gerçektir.

Çokseslilik olgusunu mükemmel bir şekilde kullanarak öğrenciye zevkle çalışabilme olanağı sunan bu metotta dördüncü konumdan sonra beşinci, altıncı ve yedinci konumlar verilmemiştir. Kummer Op. 60 ile birlikte kullanılmasının faydalı olacağını söyleyebileceğimiz kaynaklar aşağıda belirtilmiştir.

- **Maurits Frank:** "Tonleitern und Dreiklänge" (Gamlar ve Üçlüler).
- **S. Lee:** "Le Premier Pas" (İlk Adım), Op. 101
- **C. Schröder:** "Etudes Techniques pour Violoncello" (Viyolonsel için Teknik Çalışmalar), Op. 35

Sebastian LEE, Op. 30
Violoncello Schule
(Viyolonsel Okulu)

"İnceleme"

No. 1-2-3:

Do Majör tonalitesinde 4/4'lük ölçü sistemi içerisinde bütün yay ve bağlı yay tekniği ile birinci konum çalışmaları ve bunu izleyen la minör tonalitesinde aynı yay tekniklerinde bir çalışma.

No. 4-5:

Sol Majör ve ilgili minörü mi minör tonalitelerinde bütün yay kullanımı ile alt ve üst yarı yay kullanımı tekniğinin verildiği birinci konum çalışmaları.

No. 6-7:

3/4'lük ölçü sistemini tanıtan Re Majör tonalitesinde bir çalışma ile 4/4'lük ölçü sisteminde si minör tonalitesinde bütün yay tekniğini veren birinci konum çalışması.

No. 8-9:

Fa Majör ve re minör tonalitelerinde uçta, kökte ve ortada yay kullanımı veren birinci konum çalışmaları.

No. 10-11:

Sibemol Majör ve sol minör tonalitelerinde bütün yay ile yayın uçta kullanımı, bağlı ve vurgulu çalmayı öğreten birinci konum çalışmaları.

S. 18. (Yay Alıştırmaları):

Tamamen birinci konumdaki bu alıştırmalar, onaltılık nota değerleri ile bilek ve alt kol hareketlerini ortada détaché yaptırarak öğretiyor.

S. 19. (Parmak Alıştırmaları):

Sol, re ve la tellerindeki bu alıştırmalar ikinci ve üçüncü parmakların bağımsız bir şekilde çalışmalarını amaçlamaktadır.

S. 20. (Değişik Yay Çalışmaları):

Sol ve re tellerinde yayın ucunda, alt ve üst yarısında, bütün yay ve bağlı yay çalışmaları.

S. 21–22–23. (Değişik Konum Çalışmaları):

Her dört telde birinci konumdan altıncı konuma kadar, konumlarda bulunan tüm sesleri parmak geçişleri ile tanıtan ses tablosu. Yine dört telde beşinci konuma kadar Do, Sol, Re ve La Majör gam çalışmaları. Daha sonra ilk dört konum ile sol elin yarımuncu konumunda alıştırmalar.

(S. 24) No. 1–2:

Do Majör ve la minör tonalitelerinde birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü konumları içeren değişik bağlı iki çalışma.

No. 3:

6/8'lik ölçü sistemini tanıtan, bağlı ve yayın ucunda dördüncü konuma kadar Sol Majör tonalitesinde çalışma.

No. 4:

Mi minör tonalitesinde dördüncü konuma kadar bağlı olarak noktalı sekizlik ve onaltılık çalışma.

No. 5:

Yukarıda belirtilen nota değerleri ile Re Majör tonalitesinde dördüncü konuma kadar bir çalışma.

No. 6:

Si minör tonalitesinde do anahtarını öğreten beşinci konuma kadar bir çalışma.

No. 7–8:

La Majör ve fadiyez minör tonalitelerinde dördüncü konuma kadar değişik bağlı iki çalışma.

No. 9–10:

Mi Majör ve dodiyez minör tonalitelerinde 3/4'lük ve 6/8'lik ölçü sistemlerinde dördüncü konuma kadar değişik bağlı olarak vurgulu çalmayı ve yayı hızlı itmeyi öğreten " *p* " ve " *f* " gürlüklerinin kullanıldığı çalışmalar.

No. 11–12:

Fa Majör ve re minör tonalitelerinde do anahtarının kullanıldığı dördüncü konuma kadar değişik bağlı iki çalışma.

No. 13-14:

Simebol Majör ve sol minör tonalitelerinde dördüncü konuma kadar do anahtarının kullanıldığı " *p* ", vurgulu çalma ve " *decrescendo* " ile süslenmiş bağlı,

uçta ayırık yayla çalıştıran çalışmalar. 14 No'lu çalışma iki sesli kanon özelliği taşımaktadır.

No. 15-16:

Mibemol Majör ve do minör tonalitelerinde dördüncü konuma kadar 2/4'lük ölçü sisteminin tanıtıldığı çalışmalar.

No. 17-18:

Labemol Majör ve fa minör tonalitelerinde beşinci konuma kadar iki çalışma.

S. 38-39 (Farklı Yay Alıştırmaları):

Değişik bağlı, yayın ucunda ve kökünde "staccato" ile bütün yay tekniklerini içeren yay alıştırmaları ve bu teknikleri kapsayan bir çalışma.

S. 40-41:

Üçleme tartımının öğretildiği alıştırmalar.

S. 42-43:

Noktalı sekizlik ve onaltılık değerleri bağlı olarak bütün yayda çaldırmayı hedefleyen iki çalışma.

S. 44-45-46-47:

Appogiatura (apojiyatür), tril ve mordan gibi süsleme notaları ile ilgili çalışmalar.

S. 48-49:

Dördüncü konuma kadar kromatik (alacalı) gam çalışmaları

S. 50:

Si Majör, Fadiyez Majör, soldiyez ve rediyez minör, Rebemol ve Solbemol Majör ile si ve mibemol minör tonalitelerinde gam çalışmaları.

S. 51:

Üç diyez ve üç bemollü Majör ve minör çift ses gam çalışmaları.

S. 52-53:

Çift sesli tril ve çift sesli küçük parça çalışmaları ile sol, re ve la tellerinde arpej çalışmaları.

S. 54–55–56–57:

Değişik şekillerde kullanılan yaylarla dört tel üzerinde arpej çalışmaları.

S. 58–59:

Bağlı ve staccato çaldırmayı hedefleyen çalışma.

S. 60–61:

Staccato tekniğinde, değişik şekillerde bağlanmış yaylarla çaldırmayı hedefleyen çalışmalar.

S. 62– 71:

Sol anahtarı ile çeşitli gamlar üzerinde "pus" tekniğini veren çalışmalar.

S. 72–73:

"Pus" konumunda paralel sekizli çalışmaları.

S. 74:

Dört tel üzerinde viyolonselde doğuşkan sesleri tanıtan çalışmalar.

S. 75–76:

Sol ve Re Majör tonalitelerinde doğuşkan seslerle çalınan gamlar ve bu tonalitelerde iki çalışma.

Sebastian LEE, Op. 30

Genel Bakış

S. Lee'nin Op. 30 numaralı bu eşsiz eserinde göze çarpan ilk şey, resimlerle viyolonselın tutuluşu ve oturuş konumu ile yayın ve kolların durumu, sağ elin parmaklarının yayı tutarken, sol elin parmaklarının da tuş üzerinde birinci konumdaki durumu hakkında bilgi vermesidir. Ardından iki elin konumu hakkında açıklayıcı bilgi verilmiştir.

Viyolonselın akord sistemi ve teller numaralandırılarak fa anahtarlı bir dizek üzerinde tanıtılmış *yayı itme* (V) ve *çekme* (≡) işareti ile ilk alıştırma vcrilmiştir.

Ardından gelen açıklamada ise her teldeki doğal sesler ve parmak numaraları anlatılmaktadır. Bu anlatımda yarım sesler özellikle belirtilmiştir. Sıra sayıları (1, 2, 3, 4) parmak numaralarını; Roma rakamları (I, II, III, IV) tel numaralarını "O" ise boş telleri göstermektedir. Böylelikle sol elin birinci konumu tanıtılıp ardından hemen iki sekizli içinde "Do Majör" gamına geçilmiştir. Bunu iki sekizli içerisinde "üçlü, dördü, beşli, altılı, yedili, sekizli, dokuzlu ve onlu" atlamalı çalışmalar ile yay basıncını anlatan bir çalışma izlemiştir.

Birinci dersten onbirinci derse kadar, iki diyezli ve iki bemollü tonalitelere kadar olan gamlar birinci konum içerisinde öğretilmek istenmiş, daha sonra değişik konumlu çalışmalara geçilmiştir. Değişik konum çalışmalarıyla genişleyen ses sınırı, dört diyezli ve dört bemollü tonalitelere dek ilerletilerek yazılmış parçalara uyarlanmıştır. Bütün bunlardan sonra çeşitli yay alıştırmaları, sol el çalışmaları, arpejler ve gamlar (altı diyez ve altı bemol'e kadar), çift sesli gamlar ile doğuşkan sesler ve tuş üzerinde sol elin baş parmağının kullanılması (pus) ile ilgili çalışmalar verilerek metot tamamlanmıştır.

S. Lee'nin bu metodunda göze çarpan en önemli özellik her konunun ve her çalışmanın ikinci bir viyolonsel eşliğinin olmasıdır. Böylelikle öğrenci sıkılmadan çoksesliliğin kendisine verdiği haz ile çalışabilmekte ve kolayca ilerleyebilmektedir.

Bu metotta yer alan gamlar "*beşliler çemberi sırasıyla*" majör ve minör ilişkisi içerisinde oldukça tutarlı bir biçimde, her yeni öğretilmek istenen konudan önce verilerek hızlı bir ilerleme sağlanmak istenmiştir. Her yeni parçada yay baskı ve bölümlenmesine ait küçük bilgiler verilerek gürlük işaretlerine dikkat edilmiştir. Aynı zamanda tartımsal zorluk unsuru ele alınarak, kolaydan zora doğru öğretme mantığı ile son derece disiplinli bir çalışma ortaya konmuştur.

Öğretilmek istenen her konu bir sonrakinin hazırlığı niteliğinde ve ezgisel bir yapı içerisinde verildiğinden öğrencinin bu metot ile çabuk ilerlemesi amaçlanmıştır. Ancak viyolonsele yeni başlayan birisinin her teknik konuyu sa-

dece bir örnek ile algılaması olanaklı olmayabilir. Bu nedenle "S. Lee, Op.30" ile birlikte değişik kaynakların kullanılmasına gereksinim duyulabilir:

- **C. Schröder:** "*Études Techniques pour Violoncello*", (Viyolonsel için Teknik Çalışmalar), Op. 35
- **S. Lee:** "*Melodische Etüden für Violoncello*" (Viyolonsel için Ezgisel Çalışmalar), Op. 31
- **Justus Johann Friedrich Dotzauer:** "*113 Violoncello Etüden*" (Viyolonsel için 113 Çalışma)

L. N. MARDEROVSKİY
(Viyolonsel Çalma Dersleri)

"İnceleme"

No. 1- 16:

Boş tellerde, ikilik, dörtlük ve sekizlik nota değerleri ile bütün yay, yayın alt ve üst yarılarında alıştırmalar.

No. 17- 23:

Boş tellerde bağlı çalma çalışmaları ve kk bir parça.

No. 24- 28:

Her telde birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü parmakların basılması.

No. 29- 47:

Re ve sol tellerinde parmak basma çalışmaları.

No. 48:

Baskılı ve hızlı itilip çekilen yay ile parmak basma çalışmaları.

No. 49:

La telinde birinci, ikinci, dördüncü parmakların basılması.

No. 50:

Re telinde bağlı ve bağsız bütün yay ile Re Majör tonalitesinde kk bir çalışma.

No. 51:

Re telinde bütün yay çalışması.

No. 52-53:

Sol telinde Sol Majör tonalitesinde iki çalışma.

No. 54- 58:

Tel geçişlerinde esnekliği hedefleyen bağlı ve bağsız bütün yay çalışmaları.

No. 59– 61:

La telinde parmak basma alışmaları.

No. 62–63:

Tel geçişlerinde bütün yay ve yayın alt ile üst yarısının kullanılması. .

No. 64–65:

Sekizlik nota değerleri ile iki tel üzerinde bağlı alışmalar.

No. 66:

Noktalı ikilik ve dörtlük nota değerleri ile re ve la tellerinde bağlı ve bağsız tel değiştirme alışmaları.

No. 67– 72:

Sol Majör tonalitesinde gam ve yay alıştırmaları.

No. 73– 75:

Sol ve re tellerinde Do Majör tonalitesinde bütün yay, alt yarı ve üst yarı alışmaları.

No. 76– 78:

La telinde yayın bütünü, alt ve üst yarısında parmak basma alışmaları.

No. 79–80:

Do telinde parmak basma alışmaları.

No. 81:

Do Majör tonalitesinde ikilik nota değerleri ile bütün yayda çalınması istenen eşlikli alışma.

No. 82–83:

Sol, re ve la tellerinde bütün yay ile çalınan parmak alıştırmaları.

No. 84:

Re Majör tonalitesinde küçük bir parça.

No. 85:

Sol Majör tonalitesinde yayın bütünü ve alt yarısında çalınan küçük bir parça.

No. 86:

Eksik ölçüyle başlayan Sol Majör tonalitesinde küçük bir parça.

No. 87- 99:

Re Majör tonalitesinde gam ile öğrenilen yay şekillerinde 2/4'lük, 3/4'lük, 4/4'lük gibi basit ölçülerde küçük parçalar.

No. 94:

Si minör tonalitesinde bir çalışma

No. 100- 102:

İki sekizli içerisinde değişik şekillerdeki yaylarda çalınan Do Majör gam ile üçlü atlama ve arpej çalışmaları.

No. 103:

İki viyolonsel için Do Majör tonalitesinde küçük bir parça.

No. 104:

La minör tonalitesinde bir çalışma.

No. 105:

İki viyolonsel için Do Majör tonalitesinde küçük bir parça.

No. 106- 108:

Do Majör tonalitesinde sekizlik ve onaltılık nota değerleri ile yay ve parmak alıştırmaları.

No. 109-110-111-114:

Sol Majör tonalitesinde gam, arpej ve üçlü aralık çalışmaları ile küçük bir parça.

No. 112-113:

Mi minör tonalitesinde iki parça.

No. 115-116:

Üçleme tartımını öğretmeyi amaçlayan Sol Majör tonalitesinde iki çalışma.

No. 117:

Sol Majör tonalitesinde baskılı yay kullanımını vermeyi amaçlayan bir çalışma.

No. 118:

Sol Majör tonalitesinde 6/8'lik ölçüyü kavratmayı amaçlayan bir çalışma.

No. 119– 123:

Sol Majör tonalitesinde çalışmalar.

No. 124:

Dört tel üzerinde öğrenilen yay tekniklerinde birinci konum çalışması.

No. 125:

Sol Majör tonalitesinde uçta ve kökte yay kullanımına ilişkin birinci konum çalışması.

No. 126:

Sol, re ve la telleri üzerinde arpej çalışması.

No. 127–130:

Sol Majör tonalitesinde tel geçişlerinde esnekliği pekiştirmeye yönelik değişik yay şekillerinde birinci konum çalışmaları.

No. 131–132:

Birinci konumda geniş parmak kalıplarının öğretilmesi.

No. 133–137:

İki sekizli içerisinde Re Majör gam, arpej ve üçlü atlama çalışmaları ile bu tonalitede birinci konumda çalışmalar.

No. 138:

İki viyolonsel için La Majör tonalitesinde birinci konum çalışması.

No. 139–142:

Re minör tonalitesinde gam ve arpej ile bu tonalitede birinci konum çalışmaları.

No. 143–145:

Fa Majör tonalitesinde eşlikli birinci konum çalışmaları.

No. 146:

Sol minör tonalitesinde birinci konumda çalışmalar.

No. 147:

Sibemol Majör tonalitesinde birinci konum çalışmaları.

No. 148:

Do Majör tonalitesinde uçta ve kökte yay kullanımına ilişkin alıştırmalar.

No. 149–152:

Üç tel üzerinde akor alıştırmaları ile birinci konumda paręa.

No. 153–154:

Dördüncü konumun seslerini öğreten bir tablo ile bu konumda bir çalışma.

No. 155–156:

Üçüncü konumun seslerini içeren bir tablo ile bu konumda bir çalışma.

No. 157–158:

İkinci konuma ait ses tablosu ve bu konumda bir çalışma.

No. 159–160:

Birinci konuma ait ses tablosu ve bu konumda bir çalışma.

No. 161–162:

Yarımıncı konumun seslerini öğreten bir ses tablosu ve konumda bir çalışma.

No. 163–175:

Konum değiştirme alıştırmaları.

No. 176–177:

Her telin sekizlisindeki üçüncü parmak ile çalınan doğuşkan seslerin öğretildeği alıştırmalar.

No. 178–182:

Birinci ve dördüncü konumlar arasında, iki sekizli içerisinde Sol Majör gam, arpej ile bu tonalitede konum değiştirme ve yay alıştırmaları.

No. 183–184:

Birinci ve dördüncü konumlar arasında iki sekizli içerisinde Fa Majör gam ve arpej çalışmaları ile bu tonalitede bir paręa.

No. 185– 189:

Öğrenilen konum ve tonalitelerin pekiştirilmesini amaçlayan alıştırma ve küçük paręalar.

No. 190–192:

Öğrenilen konum ve yay tekniklerinde büyük yaratıları çalmaya hazırlık olarak verilmiş eşlikli parçalar.

No. 193–197:

Senkop yapısını öğretmeyi amaçlayan çalışmalar.

No. 198:

Öğrenilen konumlarda do ve sol anahtarlı eşlikli bir parça.

No. 199– 204:

İki sekizli içerisinde La Majör gamı ve arpeji ile öğrenilen konumlarda ve yay tekniklerinde çalışmalar.

No. 205– 207:

Üç ve dört tel üzerinde arpej çalışmaları.

No. 208–209:

Çift ses çalışmaları..

No. 210– 214:

Öğrenilen konumları pekiştirici eşlikli küçük parçalar.

No. 215:

Büyük yaratıları çalmaya hazırlık amacıyla verilmiş eşlikli bir sonat.

No. 216– 218:

İki sekizli içerisinde Sibemol Majör gamı ve arpeji ile altıncı konumu kavratmayı amaçlayan alıştırma.

No. 219– 221:

İki sekizli içerisinde sol minör gamı ve arpeji ile bu tonalitede eşlikli bir çalışma.

No. 222:

Do anahtarını kavratmayı amaçlayan eşlikli bir parça.

No. 223– 225:

İki sekizli içerisinde si minör gamı ve arpeji ile bu tonalitede eşlikli çalışmalar.

No. 226:

Do minör tonalitesinde, bağlı noktalı sekizlik ve onaltılık tartım ile bütün yay kullanımını amaçlayan eşlikli çalışma.

No. 227– 227/a:

Re minör tonalitesinde öğrenilen konumları içeren eşlikli iki çalışma.

No. 228:

Re Majör tonalitesinde alt kolu çalıştırmayı amaçlayan alıştırma.

No. 229– 231:

Büyük yaratıları çalmaya hazırlık olarak verilmiş, do anahtarlı ve eşlikli iki çalışma.

No. 232:

"*Spiccato*" tekniği ile birlikte kromatik (*alacalı*) dizi çalışması.

No. 233–234–234/a:

"*Tril*" çalışmaları.

No. 235– 239:

"*Bağlı staccato*" tekniğinde çalışmalar.

No. 240:

Değişik konumlarda parmaklarda hızlanmayı sağlamayı amaçlayan alıştırma.

No. 241–243:

Sol minör tonalitesinde eşlikli çalışmalar.

No. 242:

"*Staccato*" tekniğinde, fa ve sol anahtarlı, eşlikli çalışma.

No. 244– 257:

"*Pus*" konumunu öğreten gam ve alıştırmalar ile küçük parçalar.

No. 258– 261:

"*Pus*" konumu ile sekizli ve çift ses alıştırmaları.

No. 262:

"*Pus*" konumlu eşlikli bir çalışma.

No. 263:

Romberg'in "Fa Majör Viyolonsel Konçertosu"nun Birinci Bölümü.

L. N. MARDEROVSKİY (Viyolonsel Çalma Dersleri)

Genel Bakış

Marderosky bu kitabın ilk çalışmalarını viyolonsele yeni başlayacak olan öğrencinin sol koluna en kolay açı verebildiği sol ve re tellerinde başlatarak son derece mantıklı bir başlangıç yapmıştır. Aynı zamanda boş tel çalışmalarını oldukça yeterli denilebilecek bir süre devam ettirmiş ve böylelikle öğrencinin yayı en doğru şekliyle kullanarak zorlukların üstesinden gelebilmesine olanak sağlamış görünmektedir. Ayrıca 1'den 16'ya kadar olan bu boş tel çalışmalarında, bütün yay kullanımını pekiştirmenin yanı sıra, yay baskılama ve bölümlmelerine dikkat edildiği de görülmekte, 16 no'lu çalışma boş tel çalışması olmasına rağmen fadiyez değiştiricisini donanuma getirerek, öğrenciye Sol Majör tonalitesinin özelliklerini de kavratmaya çalıştığı görülmektedir.

Parmak basma çalışmalarına geçildiğinde ise önce doğal sesler gözetilerek, buna uygun ilgili parmakların basıldığı görülmekte, ardından değiştiricili seslere geçildiği ve bu çalışmaların öncelikle sol ve re tellerinde verildiği gözlemlenmektedir. 27 ve 49 no'lu çalışmalar arasında ele alınan parmak basma çalışmalarının hepsinde bütün yay kullanılması ve parmakların basılı tutulması istenerek yay kullanımında öğrencinin hakimiyetinin arttırılmasına büyük katkı sağlanmış, sadece 46 no'lu çalışmada bütün yay ile birlikte yayın alt ve üst yarılarının kullanılması istenilerek yay bölümlemesinin de yavaşca kavratılmaya başlandığı, ayrıca 45 no'lu çalışmadan itibaren gürlük simgelerinin de uygulamaya konularak yay baskılamasının öğrenciye verilmek istendiğini görüyoruz.

Bütün bu ince ayrıntıların, yani boş tellerde oldukça makul bir sürede ilerlenmesi, bütün yay kullanımının iyice oturtulmaya çalışılmasından sonra verilmeğe başlanması, metodun başlangıç için son derece akılcı davrandığını ortaya koymaktadır. Çünkü çalışmaların dereceli olarak zorlaşması ve öğrenciye öğretilmek istenenlerin iyice özümsetilerek verilmek istenmesi bu sonucun çıkmasına neden olmaktadır.

Birinci konum çalışmalarına tek tel üzerindeki örnek çalışmalar ile başlandığı ve bu çalışmaların daha sonra diğer teller ile genişletildiğini görmekteyiz. 67 no'lu çalışmaya kadar Do Majör tonalitesinde birinci konum çalışmalarının küçük de olsa metot içerisinde yer aldığı gözlemlenmekte, bununla birlikte re telinde çalışılırken Re Majörün, sol telinde çalışılırken de Sol Majör tonalitesinin özelliklerinin kavratılmaya başlandığı anlaşılmaktadır. 67 no'lu çalışmada ise Sol Majör tonalitesinin bir sekizli içerisinde verilip, bu tonalitede basit tartımlı birinci konum çalışmalarına geçildiğini görmekteyiz.

81 no'lu çalışma ile ilk kez iki viyolonsel için yazılmış bir parça verilmektedir.

Birinci konum çalışmaları suresince Do, Sol, Re, La, Fa ve Sibemol Majör tonaliteleri ile la, mi, re ve sol minör tonalitelerinin verildiğini görmekteyiz. Minör tonalitelerin bazılarında, majrlerinin verilmeden öğretilmesi; örneğin, 139 no'lu çalışmada Fa Majrden önce re minör tonalitesinin verilmiş olması dikkati çekmektedir. Birinci konum çalışmalarında tonalite öğretmenin dışında değişik yay tekniklerinin ve zor tartımların güçlük derecesi gözetilerek verilmesi ile farkında olmadan birçok konunun öğrenciye öğretilmek istendiği sonucuna varıyoruz.

Değişik konumlu çalışmalara 153 no'lu çalışma ile geçilmekte, önce dördüncü konumun, ardından nc, ikinci ve yarımıncı konumların verildiği gözlemlenmektedir. Konum alışmaları ile birlikte genişleyen ses sınırı, daha önce öğretilen tonalitelerin de iki sekizliye çıkarılmasını sağlamış, fakat bunların dışında yeni bir tonalite verilmeyip ğrenilenlerle sınırlı kalınmıştır.

Birinci, ikinci, nc, dördüncü, yarımıncı konum ve "pus" konumunun öğretildiği metotta 216 no'lu çalışmada, iki sekizli içerisinde ve Sibemol Majör tonalitesinde altıncı konuma da çıkıldığı görülmektedir.

Konum alışmaları ile parça ve alıştırma düzeylerinin zorluk derecelerinin hemen arttığı dikkati çekmekte, fakat bu zorlaşma metot içerisinde önceden düşünüldüğü ve zorluk derecesine göre sıralama yapıldığı için öğrencinin buna ayak uydurmakta güçlük çekmeyeceği bir gerçektir.

Ayrıca, uzunca denilebilecek eşlikli çalışmalar verilerek çalma kondisyonunun arttırılması da dşnlmş ve daha büyük yaratılar çalmaya ğrenci hazırlanmak istenmiştir.

Uzunca bir müddet devam eden değişik konumlu çalışmaların ardından 244 no'lu çalışma ile "pus" konumuna geçilmiş ve metodun sonuna dek bu konu ele alınmıştır.

R. YE. SAPOJNİKOV
(Viyolonsel Metodu)

"İnceleme"

No. 1- 5:

Tüm tellerde parmak basma, bütün yay, yayın alt ve üst yarılarının kullanılması ile birinci konumu kavratmaya yönelik çalışmalar.

No. 6:

Bağlı çalma çalışmaları.

No. 7-8:

Birinci konumda Do Majör ve Sol Majör gam ile tel değiştirme çalışmaları..

No. 9-10:

Yayı hızlı itip-çekmeyi kavratan birinci konumda alıştırma ve eşlikli çalışmalar.

No. 11:

Yayın alt ve üst yarısı ile bütün yay kullanılırken tel atlama çalışmaları ve örnek eşlikli çalışma.

No. 12-13:

Sekizlik değerdeki notalar ile ortada, uçta ve kökte yay kullanımı ve birinci konumda eşlikli çalışmalar.

No. 14:

Senkop ve uzatma bağıny öğretmeyi amaçlayan birinci konum çalışmaları.

No. 15:

Birinci konumda geniş kalıp ve buna ilişkin la minör ve La Majör tonaliteleri ile bu tonalitelerde örnek çalışmalar.

No. 16:

Üçleme tartımı ve eksik ölçüyü kavratmayı amaçlayan çalışmalar.

No. 17:

Birinci konumun geniş durumunda sibemol ve mibemol sesleri ile Fa Majör tonalitesinde gam ve arpej çalışmaları ve bu tonalitede eşlikli birinci konum çalışması.

No. 18:

Sibemol Majör tonalitesi ve bu tonalitede eşlikli birinci konum çalışması.

No. 19:

Birinci konumda çift ses çalışmaları.

No. 20:

Üç tel üzerinde arpej ve akor çalma ile Re Majör gamı ve arpeji çalışmaları.

No. 21:

Dördüncü konum ve birinci ile dördüncü konumlar arası geçiş alıştırmaları.

No. 22:

Dördüncü konumda çift ses çalışmaları ile iki sekizli içerisinde Sol Majör tonalitesi ve bu tonalitede eşlikli çalışma.

No. 23:

Vurgulu yay tekniği ve bu teknikte çalınan akorlar ile yarım konumu kavratan çalışmalar ve kromatik (*alacalı*) gam çalışması.

No. 24:

Sağ bilekte esnekliği hedefleyen yay alıştırmaları ile iki sekizli içerisinde Fa Majör tonalitesinde gam, arpej ve örnek parçalar.

No. 25:

Sağ bilekte esnemeyi amaçlayan birinci ve dördüncü konumlarda çalışmalar.

No. 26:

Birinci ile dördüncü konumlar arası geçişi kavratmayı amaçlayan örnek çalışmalar.

No. 27:

Üçüncü konumu kavratan çalışmalar.

No. 28:

Re ve la tellerinde üçüncü parmak ile çalınan doğuşkan sesler ile sol minör tonalitesinde gam, arpej ve örnek çalışma.

No. 29:

Birinci ve dördüncü, birinci ve üçüncü konumlar arası geçiş alıştırmaları ile "portato" yay tekniğini kavratan çalışmalar.

No. 30:

İkinci konumda çift ses çalma ve birinci ile ikinci konumlar arası geçiş alıştırmaları.

No. 31:

Öğrenilen konumlarda senkoplu çalışmalar ve çift ses çalışmaları.

No. 32:

Birinci ile üçüncü konumlar arasında çift sesli konum değiştirme çalışmaları ile "mordant"ı kavratmayı amaçlayan çalışmalar.

No. 33:

Öğrenilen konumları pekiştirmeye yönelik parçalar.

No. 33/a:

İkinci konumu pekiştirmeyi amaçlayan eşlikli çalışmalar ile Mibemol Majör gamı ve arpeji.

No. 34-35-35/a:

Yayın ortasında onaltılık değerler ile alt kolu çalıştırmayı hedefleyen yay alıştırmaları ve yayın çeşitli yerlerinde değişik konumlu "staccato"lu çalışmalar.

No. 36:

Dar durumda üçüncü konumu kavratmayı amaçlayan çalışmalar.

No. 36/a:

Birinci ve dördüncü konumlar arasında yay baskılamasını hedefleyen alıştırma ve örnek çalışma.

No. 37:

Beşinci ve altıncı konum ile iki sekizli içerisinde La Majör, la minör gamları ve arpejleri ile Sibemol Majör tonalitesinde iki sekizli içerisinde gam ve arpej çalışması.

No. 37/a:

İki sekizli içerisinde Mi ve Re Majör ile mi ve re minör tonalitelerinde gamlar ve arpejler.

No. 38:

Doğuşkan sesleri kavratan alıştırma ve eşlikli çalışmalar.

No. 39–39/a:

"*Pus*" konumunu kullanarak tek tel üzerinde gam, yay ve parmak alıştırılmaları.

No. 40:

Bağlı ve bağısız noktalı sekizlik ve onaltılık tartım yardımıyla, sağ bilekte esnekliği hedefleyen çalışmalar.

No. 41–41/a:

Üç ve dört tel üzerinde akor ve arpej çalışmalarını.

No. 42:

Üç sekizli içerisinde Re Majör ve re minör gamları, arpejleri ile birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü konumlarda çift ses çalışmalarını.

No. 43:

Çift ses çalışmalarını.

No. 44:

"*Glissando*" (*kaydırarak çalma*) çalışmalarını.

No. 45–45/a:

Parmak açarak konum değıştirmeyi hedefleyen çalışmalar.

No. 46:

Sol ve do anahtarlı değışik konumları içeren çalışmalar.

No. 47:

"*Pus*" konumu ile değışik konumları bir arada kullanabilmeyi amaçlayan çalışma.

No. 48:

"*Bağılı staccato*" alıştırılmaları ile eşlikli çift ses çalışması.

No. 49:

Paralel üçlü ve altılılar ile çift sesli gam çalışmaları.

No. 50:

Değişik konumları içeren "*pizzicato*" çalışmaları.

No. 51:

Değişik konumlarda staccatolu, bilekte esnemeyi hedefleyen çalışmaları.

No. 52:

"*Kromatik*" gam çalışmaları.

No. 53:

Değişik konumları içeren akor ve arpej çalışmaları.

No. 54–55:

Değişik bağlı staccato çalışmaları ile *pus* konumunda sekizli paralelli gam ve dört tel üzerinde arpej.

No. 56:

"*Tril*" çalışmaları.

No. 57:

"*Pus*" konumunda sekizli paraleli ile gam ve arpej çalışmaları.

No. 58:

"*Pus*" konumunda çift sesli çalışmaları.

No. 59:

"*Spiccato*" tekniğini vermeyi amaçlayan alıştırmalar.

No. 60:

"*Pus*" konumunu pekiştirmeye yönelik alıştırmalar ile öğrenilen konum, tonalite ve yay tekniklerini pekiştirmeye yönelik onbir adet parça.

R.YE. SAPOJNIKOV (Viyolonsel Metodu)

Genel Bakış

Sapojnikov'un başlangıçtaki çalışmalarında dikkati çeken şey, boş tel alıştırmalarından önce parmak basma çalışmalarına öncelik vermesidir. Bu çalışmalarda yay kullanılmamış, "pizzicato" ile her teldeki birinci konuma ait sesler öğretilmek istenmiştir.

2 no'lu çalışmada re ve sol tellerinde yay kullanımına başlanmıştır. Çalışmalarda parmakların teller üzerinde kaldırılması gerekmedikçe basılı tutulmasına özen gösterilmiş, doğal selerin yanısıra değiştirici işaretli sesler de başlangıçtan itibaren öğretilmeye çalışılmıştır. Böylelikle öğrenci, birinci konumda hangi parmağına hangi sesin denk düşeceğini kavramış olacaktır. Birinci konum çalışmalarında uzunca bir müddet re ve sol tellerinde ilerlendiğini, gerekli yay tekniklerinin bu iki telde örneklediğini gözlemlemekteyiz. Böylece öğrencinin sağ koluna en rahat ve doğru biçimde açı verebildiği bu telde makul sayılabilecek bir süre ilerlenmesi sayesinde gerekli teknikleri daha kolay algılayabilmesi sağlanmış görünmektedir.

Sapojnikov'un metodunda 1'den 20 no'lu çalışmaya kadar olan bölümde, birinci konum ve yayın bütünü, alt yarısı, üst yarısı, uçta, kökte ve ortada yay kullanımı gibi temel yay tekniklerinin ele alındığını görmekteyiz.

Metodun genel anlatım şekli olarak her çalışmada yeni bir konuya değinilmekte, bu konu ile ilgili teknikler önceden verilip, ardından ilgili parçalara geçilmektedir. 8 no'lu çalışmada tel değiştirme konu olarak ele alınmakta ve Sol Majör tonalitesinde gösterilmekte, ardından gelen örnek parça ise Fa Majör tonalitesi öğretilmeden re minör tonalitesinde örneklenmektedir. Böylelikle metotta, tonalitelerin "Beşliler Çemberi" sırasına göre öğretilmeyi sonucunu çıkarıyoruz.

Ayrıca çalışmalarda çoğu kez birden çok konunun ele alındığını söyleyebiliriz. Yine 8 no'lu çalışma ile ilk kez ikinci viyolonsel eşliğinin metotta yer aldığını, bundan önceki çalışmalarda ise bu şekildeki eşlikli çalışmalara yer verilmediğini gözlemlemekteyiz.

Sapojnikov, her çalışmada öncelikle ön çalışma hazırlıklarına önem vermiş, bu çalışmalarda tartımsal güçlükleri, dolayısıyla yay tekniklerini ve parmak alıştırmalarını ele almıştır. Bundan dolayı metodu avantajlı bir duruma getirmiş, karşısına çıkabilecek çalma problemlerinden önce öğrenciyi bilinçlendirmiştir.

Kendine özgü farklı düşünüş biçiminin bir örneği olarak, tartımsal güçlüklerin yanısıra tonalite içerisinde temiz çalabilme sorununu, buna ilişkin verdiği örnek çalışma ve alıştırmalarla birlikte, çift ses çalma çalışmalarına büyük önem vererek halletmeye çalışmıştır. Zaten metodun genelinde değişik konulara özen-

le değinilmekte, başka metotlarda ele alınmayan ya da üzerinde fazla durulmayan konuların ayrıntılı olarak ele alındığını görmekteyiz. Örneğin, 23 no'lu çalışmada yer alan akor çalma ile 32 no'lu çalışmada yer alan çift sesli konum değiştirme önemle üzerinde durulması gereken konular olmasına rağmen diğer metotların çoğunda ele alınmamaktadır.

Metodun 21 no'lu çalışması ile değişik konumlu çalışmaların başladığını, öncelikle dördüncü konumun öğretildiğini görmekteyiz. Konumlar arası geçiş çalışmalarına gereken önemin verildiğini de gözlemlemekteyiz.

Pus konumuna ise 39 no'lu çalışma ile geçilmiş, 43 no'lu çalışmada basit çift sesli pus konum çalışmaları ile bu konumdaki temiz çalma sorunu son derece akılcı bir yöntem ile halledilmeye çalışılmıştır.

44 no'lu çalışmada konum geçişleri sırasında sol elin kaydırılması ile yapılan geçiş, 45 no'lu çalışmada ise parmak açarak konum geçişi üzerinde durularak her iki yöntemin verilmeye çalışıldığını gözlemlemekteyiz. Metodun bu iki konum geçiş şeklini kullanarak, "*Rus Ekolü*"nün temel özelliklerinden birisini taşıdığını, ayrıca büyük ton elde etmeye dayalı geniş yay kullanımına da önem vererek diğer özelliği de bünyesinde barındırdığını ve böylece metodun tipik bir "*Rus Ekolü*" metodu olduğunu söyleyebiliriz.

CARL SCHRÖDER
PRACTISCHER LEHRGANG des VIOLONCELLSPIELS

"İnceleme"

I. DEFTER

No. 1:

4/4'lük ölçüde birlik, ikilik, dördlük değerler ile boş tellerde yay çalışmaları.

No. 2- 5:

Her telde 1., 2., 3. ve 4. parmakların basılması ile birinci konum çalışmaları.

No. 6- 11:

La teli üzerinde ikinci viyolonsel eşlikli, 1., 2., 3. ve 4. parmakların tümünün basılması ile ilgili birinci konumda alıştırmalar.

No. 12- 15:

La ve re telleri üzerinde eşlikli birinci konum çalışmaları.

No. 16- 18:

La, re ve sol telleri üzerinde eşlikli birinci konum alıştırmaları.

No. 19- 21:

Dört tel üzerinde eşlikli birinci konum çalışmaları.

No. 22:

İki sekizli içerisinde Do Majör gamı ve arpeji.

No. 23:

Birinci konumda bağlı yay çalışmaları.

No. 24-25:

4/4'lük ve 3/4'lük ölçülerde birinci konumda eşlikli "legato" çalışmaları.

No. 26:

Parmakların doğru ve hızlı kullanımı için sekizlik değerlerle birinci konumda parmak alıştırmaları.

No. 27:

Birinci konumda Sol Majör gamı ve arpeji.

No. 28–29:

Sol Majör tonalitesinde değişik bağı ve bağısız eşlikli birinci konum çalışmaları.

No. 30:

İki sekizli içerisinde Re Majör gamı ve arpeji.

No. 31–32:

4/4'lük ve 3/4'lük ölçülerde Re Majör tonalitesinde eksik ölçü ile başlayan birinci konumda eşlikli iki çalışma.

No. 33:

Birinci konumda La Majör gamı ve arpeji.

No. 34–35:

4/4'lük ve 6/8'lik ölçülerde birinci konumda La Majör eşlikli çalışmalar.

No. 36–37:

Fa Majör gamı ve arpeji ile aynı tonalitede eşlikli birinci konum çalışması.

No. 38–39:

Sibemol Majör gamı ve arpeji ile bu tonalitede eşlikli birinci konum çalışması.

No. 40–41:

Mibemol Majör gamı ve arpeji ile ardından bu tonalitede eşlikli birinci konum çalışması..

No. 42– 55:

Daha önce öğretilen Majör tonalitelerin ilgili minörleri olan la, mi, si, fadiyez, re, sol ve do minör tonalitelerinde gam ve arpej çalışmaları ile her bir tonaliteye örnek olarak daha önce öğrenilen ölçü ve yay tekniklerinde eşlikli çalışmalar.

II. DEFTER

No. 56:

Yarımıncı konum ve birden dörde kadar değişik konumları içeren iki sekizli içerisinde gam ve arpej çalışmaları.

No. 57- 61:

Konum değiştirme alıştırmaları.

No. 62- 64:

Öğrenilen konumlarda eşlikli çalışmalar.

No. 65- 73:

Do anahtarını kavratmayı amaçlayan öğrenilen konum ve tonalitelerde eşlikli çalışmalar.

No. 74- 76:

İkinci viyolonsel eşlikli öğrenilen konumlar ve anahtarlar ile ilgili üç çalışma.

No. 77-78:

3/4'lük ve 4/4'lük ölçü sistemlerinde üçleme tartımını ve staccato yay tekniğini vermeyi amaçlayan değişik bağlı ve bağımsız farklı tartımsal çeşitlemeler ile çalınması istenen çalışmalar.

No. 79-80:

Üçüncü konumu pekiştiren değişik bağlı alıştırma.

No. 81:

Üç tel üzerinde Sol Majör tonalitesinde bağlı yay ile çalınan arpej çalışması.

No. 82:

Birinci konumda bağlı yay ile parmakları basılı tutarak çaldırmayı amaçlayan çalışma.

No. 83:

İkinci konumu pekiştirmeyi amaçlayan çalışma.

No. 84:

Değişik konumlarda alt kolu kullanarak tel değiştirmeyi amaçlayan çalışma.

No. 85:

Bağlı staccato çalma tekniğini kavratmayı amaçlayan değişik konumlarda çalışma.

No. 86:

Kromatik dizi çalışması.

III. DEFTER

No. 87:

"*Pus*" konumu ile Re Majör tonalitesinde gam ve eşlikli çalışma.

No. 88–89:

Re Majör tonalitesinde, sol anahtarıyla eşlikli çalışmalar.

No. 90– 95:

Fa Majör, La Majör, Fadiyez Majör, Sibemol Majör, Sol Majör ve Re Majör tonalitesinde *pus* konumunu pekiştirici eşlikli çalışmalar.

No. 96– 103:

"*Pus*" konumu ile Do Majör, Sibemol Majör, La Majör, Mi Majör, Fa Majör, Sol Majör, La Majör tonalitesinde gam ve eşlikli çalışmalar.

No. 104:

Do Majör tonalitesinde *pus* konumunu pekiştirici eşlikli bir çalışma.

No. 105 – 106:

"*Pus*" konumu ile değişik konumları bir arada kullandırmayı amaçlayan eşlikli alıştırmalar.

No. 107– 108:

Eşlikli tril çalışmaları.

No. 109:

"*Pus*" konumu ile eşlikli, sekizli paralel gam çalışması.

No. 110:

Eşlikli çift ses çalışması.

CARL SCHRÖDER

PRACTISCHER LEHRGANG des VIOLONCELLSPIELS

Genel Bakış

Schröder'in metodunda ilk çalışmalara La telinde başlanmıştır.

Birinci defterin 6 no'lu çalışması ile başlayan eşlikli çalışmalar uzunca bir süre basit tartımlarla yürütülmüş ve birinci defterin sonuna kadar birinci konum iyice kavratılmaya çalışılmıştır.

Metodun 22 no'lu çalışmasında iki sekizli içerisinde Do Majör gam çalışmasının verildiğini görüyoruz. Bundan önceki çalışmalarda öğrenci, farkında olmadan Do Majör tonalitesine çalıştırılmış, 22 no'lu çalışmada bilinçlendirilmiştir.

23 no'lu çalışmada ise bağlı çalma tekniğinin verildiğini, 26 no'lu alıştırmaların parmakları çalıştırmaya yönelik olduğunu anlıyoruz.

Yine bu alıştırmalarla sekizlik değerdeki notalar verilmek istenmiş, üçleme tartımı ve bağlı staccato yay tekniği öğrenciye öğretilmiştir.

27 no'lu çalışmada Sol Majör tonalitesine geçildiği görülmekte, dizek üzerinde Sol Majör gamı iki sekizli içerisinde verilmektedir. Fakat yazarın yaptığı açıklamada, Sol Majör gamının la telinde dördüncü parmak ile çalınan re sesine kadar çalınması gerektiği; çünkü diğer seslerin henüz öğretilmediği ve ileride çalınabileceği belirtilmektedir. Bunun gibi birinci defterin sonuna kadar üç diyezli ve üç bemollü majör ve minör gamlar iki sekizli içerisinde verilmekte, öğrenciden bütün gamları birinci konumda çalması, öğretilmeyen sesleri çalması istenmektedir.

34 ve 35 no'lu çalışmalarda Re Majör ve La Majör tonalitelerinin bir özelliği olarak geniş durumda birinci konumun verildiği ve özellikle 34. çalışmada sol diyez ve dodiyez seslerinin önceden öğretilmeden yarımınca konumda çalındığı görülmektedir.

İkinci defterde ise değişik konumlu çalışmalara yer verilmektedir. Birinci ve dördüncü konumlar bir ses tablosu ile öğrenciye tanıtılmakta, ardından konumlar arası geçiş alıştırmalarına yer verilmektedir.

65 no'lu çalışmada ise do anahtarının kavratıldığını görmekteyiz. Bu çalışmada ayrıca üçüncü parmak ile tele basmadan çalınan doğuşkan la sesi de öğretilmektedir.

68 no'lu çalışmada ilk kez senkop, 69 no'lu çalışmada ilk kez çarpma ve 70 no'lu çalışmadan başlayarak da ilk kez onaltılık nota değerlerinin karşımıza çıktığını görmekteyiz.

Carl Schröder'in üçüncü defterinin ise tamamen tuş üzerine başparmağın basılması ile elde edilen "pus konumu"na ait çalışmalara ayrıldığını görmekteyiz. Sol anahtarında kavratıldığı bu çalışmalar değişik tonalitelere sürdürülerek iyice pekiştirilmiş ve en son olarak çift ses çalışmalarını ile son bulmuştur.

Metot, çoğu teknik konuyu bir örnek ile vermiştir. Çalışmaların çeşitlendirilmesi açısından aşağıdaki kaynaklara gereksinim duyulabilir.

- *Friedrich Greutzmacher: "Daily Studies" (Günlük alışmalar), Op. 67*
- *Justus Johann Friedrich Dotzauer: "113 Violoncello Etüden"*

Domas SVIRKIS (Manovioloncele)

"İnceleme"

S. 3 – 19:

Viyolonselın tarihçesi, yapısı, oturuş ve tutuş konumlarının verildiği resimli açıklamalar.

S. 19 – 24:

2/4'lük ve 4/4'lük ölçü sistemleri ile boş tellerde bütün yay, alt yarı ve üst yarı çalışmaları, ikilik ve dörtlük notalarla itip çekmeyi öğreten çalışmalar.

S. 25 – 29:

Her telde 2/4'lük, 3/4'lük ve 4/4'lük ölçü sistemlerinde birinci ve ikinci parmak kullanımını anlatan grafikler.

S. 29–30:

Her telde alt yarı, üst yarı ve bütün yay şekilleri ile birinci ve ikinci parmak kullanımını amaçlayan çalışmalar ve küçük şarkılar.

S. 31–32:

Re ve la tellerinde örneklendirilmiş birinci ve üçüncü parmak kullanımını öğreten alıştırmalar.

S. 32–33:

Birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü parmakların kullanımını amaçlayan; ayrıca dörtlük sus, 3/4'lük ve C ölçü sistemlerinin öğretildiği küçük alıştırma ve çalışmalar

S. 34:

Bir sekizli içerisinde Sol Majör gamı ve arpej çalışması

S. 35 – 39:

İki tel üzerinde yay çalışmaları. Bu çalışmalar Do, Sol, Re ve Fa Majör tonalitelerinde örneklendirilmiştir.

S. 40:

İki ve üç tel üzerinde çalışma; örnek şarkılar.

S. 41–42:

Bağlı çalma tekniğini veren çalışmalar ve alıştırmalar ile la minör tonalitesinde gam ve arpej çalışmaları. Bu çalışmaların 3/8, 4/8, 5/8 ve 6/8'lik ölçü sistemlerine uygulanması istenmiştir.

S. 43 – 47:

Dört tel üzerinde değişik şekillerde bağlı çalma çalışmaları ile iki sekizli içerisinde Do Majör gamı, arpeji ve buna bağlı alıştırmalar.

S. 47–48:

Üçleme tartımını öğreten alıştırmalar.

S. 49:

Yayın alt yarısı ve üst yarısında détaché çalışmaları.

S. 50–51:

Noktalı ikilik ve re minör tonalitesinde gam ve arpej çalışmaları.

S. 51–52–53:

Noktalı dörtlük ve sekizlik çalışmaları ile değişik bağlı ve basit çift sesli çalışmalar.

S. 54–55:

Onaltılık nota değerleri ile ilgili çalışmalar.

S. 55–56:

Değişik bağlı, noktalı sekizlik ve onaltılık çalışmalar.

S. 57 – 60:

Arpej çalışmaları.

S. 61 – 66:

Birinci konumda birinci parmağı yarım ses geriye kaydırma ve buna bağlı geniş durumda çalışmalar ile Sibemol Majör – sol minör, Mibemol Majör ve Fa Majör tonalitelerinin öğretimi.

S. 67 – 71:

İkinci ve dördüncü parmakların yarım ses tizleştirilmesi ile elde edilen geniş durumda çalışmalar ve bu duruma bağlı olarak iki sekizli içerisinde Re Majör, La Majör tonaliteleri ile la ve re minör tonaliteleri ve örnek çalışmalar.

S. 72:

Dördüncü konumu öğreten çalışma.

S. 73:

Üçüncü parmak ile her telin bir sekizli yukarısındaki doğuşkan sesleri öğreten çalışma ile dördüncü konumda viyolonsel eşlikli bir çalışma.

S. 74 – 84:

Birinci ile dördüncü konumlar arasında konum değiştirme çalışmaları ve örnek alıştırmalar.

S. 85:

İkinci konumu öğreten çalışma.

S. 86–87:

Birinci ile ikinci konum arası geçiş çalışmaları ile iki sekizli içerisinde Fa Majör gam çalışması.

S. 88–89:

Üçüncü konumu öğreten çalışmalar.

S. 89 – 93:

Birinci ile ikinci konumlar arası geçiş çalışmaları ile iki sekizli içerisinde Mi-bemol Majör tonalitesinde gam ve arpej çalışmaları.

S. 93–94:

Birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü konumlarda geçiş çalışmaları ile iki sekizli içerisinde la minör gam ve arpej çalışması.

S. 94–95:

Yarımınçı konum ve öğrenilen konumların tümünü içeren bir çalışma.

S. 96 – 98:

Vibrato ile ilgili teknik bilgi ile birinci ve dördüncü konumlarda örnek çalışmalar.

S. 99:

İki sekizli içerisinde mi minör gam ve arpej çalışması.

S. 100:

Do anahtarını öğretmeyi amaçlayan J. S. Bach'ın Fa Majör tonalitesindeki "Menuetto"sü.

S. 101:

Mi minör tonalitesinde ikinci viyolonsel eşlikli bir parça ve iki sekizli içerisinde La majör gam ve arpej çalışması.

S. 102 – 104:

Varyasyon (*çeşitleme*) konusunu öğretmeyi amaçlayan çalışmalar ile birinci ve dördüncü konumlar arasında çalışmalar.

S. 104–105:

Beşinci, altıncı ve yedinci konumları öğreten çalışmalar.

S. 106 – 109:

Üçüncü ile beşinci konumlar arası geçiş çalışmaları ve iki sekizli içerisinde Si-bemol Majör gam ve arpej çalışmaları.

S. 110 – 114:

İki sekizli içerisinde sol minör tonalitesinde çalışmalar ile sol elde hızı arttırmayı amaçlayan alıştırmalar.

S. 115–116:

Arpej ve akor alıştırmaları ile Labemol Majör tonalitesinde gam ve arpej çalışmaları.

S. 117:

Çift ses ile ilgili çalışmalar.

S. 118:

"*Martele*" yay tekniğini öğreten açıklama ve bununla ilgili bir çalışma.

S. 119–120:

"*Spiccato*" yay tekniğini öğreten açıklama ve bununla ilgili bir çalışma.

S. 121 – 124:

Öğrenilen yay tekniği ve sol elin konumlarında çalışmalar.

S. 125–126:

"Staccato" yay tekniği ile ilgili açıklama ve çalışmalar.

S. 127–128:

Bir tema (*konu*) üzerine sekiz varyasyon (çeşitleme) çalışması.

S. 129–130:

"Tril" ve "mordan" ile ilgili örnek çalışmalar.

S. 131:

Kromatik (*alacalı*) gam ve çeşitli ölçü sistemlerini tanıtmayı amaçlayan bir örnek çalışma.

S. 132 – 138:

Sol anahtarı ile "pus" konumunda örnek çalışmalar.

S. 139 – 146:

"Beşliler Çemberi" sırasına göre majörler ve ilgili minörlerinde üç sekizli içerisinde gam ve arpej çalışmaları.

S. 147 – 156:

Tüm tonalitelere çift sesli gam çalışmaları.

Domas SVIRKIS (Manovioloncele)

Genel Bakış

Viyolonsel gelişim tarihi, oturuş ve tutuş durumları, yay kullanma ile ilgili gerekli açıklamalar ve teknik bilgiler ile bunları resimlerle anlatan bir giriş bölümünden sonra dikkati çeken en güzel şey, yayın teller üzerindeki konumunun tahterevallı örneği ile gösterilip açıklanmış olmasıdır.

Domas SVIRKIS'in kendine özgü bu ayrıntılı anlatım biçimi sadece resimlerle kalmayıp grafiklerle de kendini göstermiş bulunmaktadır. Örneğin, 21. ve 22. sayfalardaki yay kullanımı ile ilgili grafikler ve daha sonra 25. sayfadan başlayıp 29. sayfada son bulan çeşitli parmak kullanımlarına ilişkin grafikler bu anlatımın en güzel şekilleridir. Basite indirgenmiş bu anlatım biçimlerinden; bu metodun küçük yaştaki çocukları hedef aldığını ve böylelikle çocuklara yönelik başlangıç yaptırılmayı amaçladığını anlıyoruz.

Genel olarak dikkati çeken bir husus da, özellikle metodun başlarında, yazarın kendi ulusuna ait (*Litvanya*) halk ezgilerini kullanmış olmasıdır. Öğrencinin gelişimine paralel olarak bu halk ezgilerinin de, düzeye uygun olarak aralara ustalıkla yerleştirildiğini gözlemliyoruz.

Metotta ilerledikçe uluslararası bestecilerin de ezgilerine rastlamak mümkün olmaktadır. Bu durum karşısında D. Svirkis'in bu metodunda eğitimin önemli bir unsuru olan, yakından uzağa, ulusaldan evrensele, bilinenden bilinmeyene ilkesinin gözetildiğini söyleyebiliriz.

24. sayfadaki re ve la tellerindeki çalışmalarda başka ses olmamasına rağmen donanımda bulunan fadiyez değiştiricisi dikkati çekmektedir. Böylelikle öğrenci tonalite kavramına hazırlanmış olmakta, bunun gibi ustaca manevraların metot boyunca öğrencinin karşısına çıkarılarak öğrenciye soru sordurulmakta ve fırsat eğitiminin en güzel örneği sergilenmektedir.

29. no'lu çalışmada sol el çalışmaları, elin en güçlü parmakları olan birinci ve ikinci parmaklarla başlatılmış, çalışmada kullanılacak parmak numaraları başlamadan önce küçük uyarılar şeklinde verilerek öğrenci konuya hazırlanmıştır.

Herşeyden önemlisi Svirkis, başlangıçtaki bu çalışmaları önce "*pizzicato*" çaldırarak öğrencinin tonalite içerisinde temiz çalabilme sorununu çok pratik bir yolla çözmeye çalışmıştır. Ayrıca tonaliteler "*beşliler çemberi*" sırası ile değil, yeri geldikçe öğretiliyor; bunun en güzel örneğini de 31. sayfadaki çalışmalarda görüyoruz. Burada her telde üçüncü parmak kullanımını öğretildiği için, çalınan sesler sol, re, la tellerindeki majör dizilerin ilk üç sesi olarak kabul edilip, buna göre bu dizilerin değiştiricileri donanımda belirtilmekte ve öğrenciye bu tonaliteler öğretilmektedir. Gam çalışmalarında gösterilmiş olan özenin tonalite içerisinde temiz çalabilmek için son derece faydalı olduğunu belirtmekte yarar vardır.

48 no'lu çalışmadan başlayarak dördüncü konuma geçildiği, ardından ikinci konum ve daha sonra üçüncü konumun öğretildiğini görüyoruz. Metotta konumlar arası geçişlerin üzerinde önemle durulmuş, 76 no'lu çalışmadan itibaren de beşinci, altıncı ve yedinci konumlara geçilmiştir. 132 no'lu çalışma ile "pus" konumuna geçildiğini gözlemlemekteyiz.

Konumlar arası geçişler ve "pus" konumunun kullanımı itibariyle bu metodun bir "Rus Ekolü" metodu olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Rus Ekolü, kalıp olarak konum geçişi ile birlikte parmak açarak konum değiştirmeyi ve "pus" konumunda dördüncü parmağı kullanan sağ elde büyük ton elde etmeyi amaçlayan, Fransız ve Alman ekollerini birleştiren bir ekoldür. Bu özellikleri metotta görmek mümkündür.

SUZUKI CELLO SCHOOL

(SUZUKİ ÇELLO OKULU)

SUZUKİ YÖNTEMİ

Suzuki yönteminin çıkış noktası çocuğun anadilinin öğretilmesi yöntemidir.

"....Suzuki, herhangi bir milliyete sahip bir çocuğun, zeka düzeyine bakılmaksızın, kendi anadilini rahatça konuşabildiğini, beş yaşındaki bir çocuğun yaklaşık 4000 sözcüğü anımsayabildiğini farketti. Küçük çocukların yüksek düzeydeki uyarıları bile zorlanmadan algıladıklarını, anadillerini öğrenirken olduğu gibi doğal olarak kendi karakterlerini geliştirdiklerini gözledi.

....Bir çocuk doğduğu andan itibaren, anadilinin konuşulduğu bir çevredeydi ve "anne", "baba" vb. bir takım sözcükler kendisine özellikle vurgulanıyor ve günler aylar boyunca tekrarlanıyordu. Bu vurgulama ve tekrarlar, çocuğun anadilini geliştirmesi için çevresel uyarılardı. Uyarıları algılamaya başlayan çocuk benzer sesler çıkarmaya çalışıyordu; konuşmakta birkaç ay geciken çocuk için hiçbir ana-baba "benim çocuğum aptal" diye düşünmemekteydi. Sürekli tekrar ve uyarı ile çocuklarının konuşmayı başaracağını biliyorlardı, bundan kesinlikle emindiler. Çocuktan duyulan ilk sözcük ana-baba tarafından kutlanıyor ve ana-baba sözcüğünü tekrar tekrar duymak istiyorlardı. Ana-babanın bu tavrı, çocuğu yeni denemeler için heveslendiriyordu. Belirgin konuşulmayan veya eksik sözcükler için çocuk eleştirilmiyor, sadece defalarca üzerinde durularak düzeltilmeye çalışılıyordu. Çocuk konuştuğu her yeni sözcükte, ailesinin mutluluğunu hissedebiliyordu. Çevresindeki herkes, her yerde çocuğun konuşması için katkıda bulunuyor, çocuk ta her yerde, her zaman neşe içinde konuşmaya çabalıyordu....

Bu gözlemler sonucunda S. Suzuki, benzeri bir yöntemle diğer becerilerinde geliştirileceği sonucuna vardı. "Yetenek Eğitimi" adını verdiği bu yöntemini ke-man eğitimine uygulayarak çok başarılı sonuçlar aldı" (Kıvrak, 1995 s.4).

Suzuki yönteminde eğitime başlama yaşı mümkün olduğunca erken olmalıdır. Bu nedenle de başlangıçta nota okumak bir zorunluluk olmaktan çıkarılmıştır. Öğrencinin notayı okuyabilecek yaşa gelmesi ve öğretmenin de karar vermesiyle nota ile eğitime geçilmektedir.

Yöntemin en önemli özellikleri dinleme ve çevrenin katkısıdır. Çocuğun motivasyonu için üzerinde çalışılan parçanın dinletilmesi varılacak sonucu göstermesi bakımından büyük önem taşımaktadır. Özellikle ana-baba eğitimde aktif görev alarak çocuğun çevresini organize ederek, çocuğun motivasyonunu ve dinlemesini sağlarlar. Sorumluluğun en büyük kısmını ise öğretmen almaktadır. Dersleri vermekle görevini tamamlamış sayılmayan öğretmen, tüm çevresel düzenlemeleri, öğrencinin ders dışı yaşantısının planlanması, hatta çevredeki diğer insanların eğitim kapsamına alınmasıyla görevini gerçekleştirebilmektedir.

Yukarıda belirtilen bilgilerin ışığında, amaca uygun olarak seçilmiş parçalardan oluşan sekiz defterlik "Suzuki Çello Okulu"nda ilk defterin, belli başlı tartımsal kalıplar, basit ölçüler ve basit yay tekniklerinin kavratılmasına yönelik olduğunu anlıyoruz. Dikkati çeken bir başka unsur ise, ikinci defterden itibaren temponun arttırılmasıdır. Bu kadar kısa bir sürede, bu kadar karmaşık tartımların ve bu karmaşıklığa paralel olarak da hızın arttırılması yöntemin uygulandığı çocuğun ne kadar çabuk ilerleyeceğinin bir göstergesi olmaktadır.

Aşağıda örnek olması açısından, sadece ilk iki defterde bulunan parçalar verilmiştir.

Suzuki Cello School Volume I (Suzuki Çello Okulu Defter I)

1. Twinkle, Twinkle, Little Star Variations – S. Suzuki
2. French Folk Song
3. Lightly Row – Folk Song
4. Song of the Wind – Folk Song
5. Go Tell Aunt Rhody, Folk Song
6. Come, Little Children, Folk Song
7. May Song – Folk Song
8. Allegro – S. Suzuki
9. Perpetual Motion – S. Suzuki
10. Long, Long Ago – T. H. Bayly
11. Andantino – S. Suzuki
12. Rigaudon – H. Purcell
13. Etude – S. Suzuki
14. Menuet in C – J.S. Bach
15. May Time – W. A. Mozart
16. Menuet No. 2 – J. S. Bach

Volume II (Defter II)

1. Long, Long Ago – T. H. Bayly
2. The Happy Farmer – R. Schumann
3. Menuet No. 1 – J. S. Bach
4. Menuet No. 3 – J. S. Bach
5. Chorus From "Judas Maccabaeus" – G. F. Handel
6. Hunters ' Chorus – C. M. v. Weber
7. Musette – J. S. Bach
8. March in G – J. S. Bach
9. Theme from "Witches'Dance" – N. Paganini
10. Gigue – J. S. Bach
11. The Two Grenadiers – R. Schumann
12. Gavotte – F.J. Gossec
13. Bourrée – G. F. Handel

J. WERNER Op. 12
(Practische Violoncell-Schule - Pratik Viyolonsel Okulu)

"İnceleme"

I. DEFTER

S. 1:

Boş tellerde yayın uç, kök ve orta bölümlerinde 4/4'lük ölçü sisteminde bağlı ve bağısız yay ile çalınan temel ritmik çalışmalar.

S. 2- 7:

Do Majör tonalitesinde birinci konumda 3/4'lük, C , 6/8'lik, 2/4'lük ölçü sistemlerine kavratılan çalışmalar.

S. 8- 11:

Üçlü, dördü ve beşli atlamalar ile eşlikli ve değişik bağlı tonalite içerisinde temiz çalabilmeyi sağlayıcı çalışmalar.

S. 12-13:

Çeşitli parmak ve yay alıştırmaları; küçük bir arpej çalışması ile altılı, yedili ve sekizli çalışmaları.

S. 14:

Piyano eşlikli küçük bir çalışma ile dört tel üzerinde arpej alıştırmaları.

S. 15- 18:

Sol Majör tonalitesinde gam, değişik şekillerde yay çalışmaları ile Do Majör ve Sol Majör tonalitelerinde birinci konumu pekiştirici çalışmalar.

S. 19-20:

Değişik bağlı, staccato tekniğinde yay alıştırmaları ile birinci ve dördüncü parmakların yarım ses kaydırılmasını öğretebilmek için mi minör gam ve bu geniş durumda birinci konuma ait ezgisel çalışmalar.

S. 21- 23:

La minör, Re Majör ve re minör tonalitelerinde gamlar ile Re Majör tonalitesini kavratılan eşlikli ve eşliksiz parçalar.

S. 24- 27:

Onaltılık değerdeki notalar, yayın değişik bölümlerinde bağlı çalma ile ilgili alıştırmalar ve si minör gamı, Fa Majör, Re Majör tonalitelerinde eşlikli çalışmalar.

S. 28- 32:

La Majör, fadiyez minör tonalitelerinde gam ve arpej çalışmaları ile La Majör, Do Majör tonalitelerinde viyolonsel ve piyano eşlikli parçalar.

II. DEFTER

S. 33– 35:

Dördüncü konumu ve birinci ile dördüncü konumlar arasında geçişi kavratmayı amaçlayan alıştırmalar.

IV. Konum

	Geniş Kalıp			Geniş Kalıp		
La Teli	Mi - Fa - Sol	Mib - Fa - Sol	Mib - Fa - Solb	Mi - Fa# - Sol	Mi - Fa# - Sol#	Mi# - Fa# - Sol#
Re Teli	La - Sib - Do	Lab - Sib - Do	Lab - Sib - Dob	La - Si - Do	La - Si - Do#	La# - Si - Do#
Sol Teli	Re - Mib - Fa	Reb - Mib - Fa	Reb - Mib - Fab	Re - Mi - Fa	Re - Mi - Fa#	Re# - Mi - Fa#
Do Teli	Sol - Lab - Sib	Solb - Lab - Sib	Solb - Lab - Sibb	Sol - La - Sib	Sol - La - Si	Sol# - La - Si
	1 2 4	1 2 4	1 2 3 (1) (3) (4)	1 3 4	1 2 4	1 2 4

Tablo 11 : Dördüncü konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

S. 36:

Fadiyez Majör tonalitesinde birinci ve dördüncü konumlar arası eşlikli çalışma ile bu konumlara arasında Sol Majör, sol minör, do minör gam ve arpej çalışmaları ve do anahtarının kavratılması.

S. 37:

Üçüncü konumu kavratmayı amaçlayan alıştırmalar.

III. Konum

	Geniş Kalıp			Geniş Kalıp		
La Teli	Re - Mi - Fa	Re - Mib - Fa	Re - Mi - Fa#	Re# - Mi - Fa#	Re# - Mi# - Fa#	Reb - Mib - Fa
Re Teli	Sol - La Sib	Sol - Lab - Sib	Sol - La - Si	Sol# - La - Si	Sol# - La# - Si	Solb - Lab - Sib
Sol Teli	Do - Re - Mib	Do - Reb - Mib	Do - Re - Mi	Do# - Re - Mi	Do# - Re# - Mi	Dob - Reb - Mib
Do Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Solb - Lab	Fa - Sol - La	Fa# - Sol - La	Fa# - Sol# - La	Fab - Solb - Lab
	1 3 4	1 2 4	1 2 4	1 2 4	1 3 4	1 2 4

Tablo 12 : Üçüncü konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

S. 38– 40:

La Majör, Labemol Majör tonalitelerinde eşlikli çalışmalar, birinci ile üçüncü konumlar arasında Fa Majör, Mibemol Majör tonalitelerinde gam ve arpej çalışmaları ile birinci, üçüncü ve dördüncü konumlar arası geçiş çalışmaları.

S. 41:

İkinci konumu öğretmeyi amaçlayan alıştırmalar.

II. Konum

	Geniş Kalıp						Geniş Kalıp					
La Teli	Do - Re - Mib	Do - Reb - Mib	Do - Re - Mi	Do# - Re - Mi	Do# - Re# - Mi	Do# - Re# - Mi#						
Re Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Solb - Lab	Fa - Sol - La	Fa# - Sol - La	Fa# - Sol# - La	Fa# - Sol# - La#						
Sol Teli	Sib - Do - Reb	Sib - Dob - Reb	Sib - Do - Re	Si - Do - Re	Si - Do# - Re	Si - Do# - Re#						
Do Teli	Mib - Fa - Solb	Mib - Fab - Solb	Mib - Fa - Sol	Mi - Fa - Sol	Mi - Fa# - Sol	Mi - Fa# - Sol#						
	1 3 4	1 2 4	1 2 4	1 2 4	1 3 4	1 2 4						

Tablo 13 : İkinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

S. 42- 44:

İkinci konumda Re Majör ve Rebemol Majör tonalitelerinde eşlikli parçalar ve alıştırmalar ile birinci, ikinci, üçüncü konumlarda Mibemol Majör ve fa minör gamı çalışmaları.

S. 45- 48:

Birinci konumun yarım ses pesleştirilmesi ile elde edilen yarım konum alıştırmaları ve birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü konumları içerisine alan iki viyoloncel için yazılmış parça.

S. 49:

Dört diyezli Majör ve minör, beş diyezli minör ile altı bemollü majör ve minör dizilerde birinci ve dördüncü konumlar arası gam çalışmaları.

S. 50 - 52:

Birinci konumda alıştırmalar ile eşlikli çalışmalar ve öğrenilen konumları gösteren tablo ve tüm konumları içeren alıştırmalar (Bkz: S. 20 Tablo 1.)

S. 53:

Beşinci konumu öğreten çalışmalar.

V. Konum

La Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Sol - La	Fa# - Sol - La	Fa# - Sol# - La	Fa# - Sol# - La#
Re Teli	Sib - Do - Reb	Sib - Do - Re	Si - Do - Re	Si - Do# - Re	Si - Do# - Re#
Sol Teli	Mib - Fa - Solb	Mib - Fa - Sol	Mi - Fa - Sol	Mi - Fa# - Sol	Mi - Fa# - Sol#
Do Teli	Lab - Sib - Dob	Lab - Sib - Do	La - Sib - Do	La - Si - Do	La - Si - Do#
	1 3 4	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	(1) (2) (3)				

Tablo 14 : Beşinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

S. 54-..... 56:

Beşinci konumu pekiştirmeyi amaçlayan eşlikli çalışmalar ve beşinci konuma kadar La Majör, Labemol Majör ve la minör gam çalışmaları.

S. 57-58:

Altıncı konumu öğreten ve pekiştiren çalışmalar ile altıncı konuma kadar üç sekizli içerisinde Si Majör, si minör, Sibemol Majör, sibemol minör gam çalışmaları.

Altıncı Konum Tablosu

La Teli	Sol - La - Sib	Sol - Lab - Sib	Sol - La - Si	Sol# - La - Si	Sol# - La# - Si
Re Teli	Do - Re - Mib	Do - Reb - Mib	Do - Re - Mi	Do# - Re - Mi	Do# - Re# - Mi
Sol Teli	Fa - Sol - Lab	Fa - Solb - Lab	Fa - Sol - La	Fa# - Sol - La	Fa# - Sol# - La
Do Teli	Si - Do - Reb	Si - Dob - Reb	Sib - Do - Re	Si - Do - Re	Si - Do# - Re
	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3

Tablo 15 : Altıncı konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

S. 59-60:

Yedinci konum ve bu konumu pekiştiren çalışmalar ile yedinci konuma kadar üç sekizli içerisinde Do Majör, do minör gam çalışmaları

VII. Konum Tablosu

La Teli	La - Si - Do	La - Si - Do#	La - Sib - Do	Lab - Sib - Do	La# - Si - Do#
Re Teli	Re - Mi - Fa	Re - Mi - Fa#	Re - Mib - Fa	Reb - Mib - Fa	Re# - Mi - Fa#
Sol Teli	Sol - La - Sib	Sol - La - Si	Sol - Lab - Sib	Solb - Lab - Sib	Sol# - La - Si
Do Teli	Do - Re - Mib	Do - Re - Mi	Do - Reb - Mib	Dob - Reb - Mib	Do# - Re - Mi
	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3

Tablo 16 : Yedinci konumun seslerini gösteren tablo (Rakamlar parmak numaralarını göstermektedir)

S. 61- 64:

Beşinci, altıncı ve yedinci konumları içeren alıştırmalar ve tüm öğrenilen konumlarda üç ve dört tel üzerinde arpejler, değişik konumlarda alıştırmalar, yay çalışması ve eşlikli çalışmalar.

S. 65-66:

Altı diyez, altıbemole kadar Majör ve minör gamlar ve arpejler.

III. DEFTER

S. 67 – 68:

Piyano eşlikli ikili, değişik bağlı birinci ile yedinci konumlar arası konum geçişlerinde rahatlamayı amaçlayan alıştırmalar.

S. 69– 86:

"Apojiyatür", "grupetto", "mordan", "trill" gibi süsleme notalarını öğreten alıştırma ve eşlikli çalışmalar ile konum geçiş çalışmaları ve "bağlı staccato" ile "marcato" yay tekniklerini öğreten çalışmalar.

IV. DEFTER

S. 87– 91:

Kromatik gam ve çift ses alıştırmaları ile bunlarla ilgili eşlikli çalışmalar.

S. 92– 101:

Tuş üzerinde başparmağın kullanılmasıyla elde edilen "pus" konumunu ve bu konumda üçlü, altılı, sekizli çalışmaları ile eşlikli, eşiksiz çalışmalar.

S. 102 – 103:

Doğuşkan sesleri öğreten çalışmalar.

S. 104 – 105:

"Spiccato" ve "legato" tekniğinde kromatik dizi çalışmaları ile "çift sesli trill"i içeren çalışmalar.

S. 106:

"Pizzicato" tekniğinde çalışma.

S. 107 – 108:

"Pus" konumunda, kromatik sekizli, altılı, üçlü, onlu gam çalışmaları ile dört sekizli içerisinde altı diyez, beş bemole kadar majör gam çalışmaları.

J. WERNER, Op. 12
(Practische Violoncell - Schule - Pratik Viyolonsel Okulu)

DEFTER I, II, III, IV

Genel Bakış

J. Werner'in dört defterden oluşan bu metodunda, başlangıç çalışmalarında, öğrenciye yay kullanımının çok iyi bir şekilde verilmeye çalışıldığını görmekteyiz. Yayı ilk çalışmalardan itibaren uçta, kökte, ortada ve bütün olarak her noktasında verimli bir şekilde kullanılabilmek için gerekli özeni gösterdiği ve ayrıca bununla birlikte yay baskılamasına da dikkat ettiğini söyleyebiliriz.

Metodun yazarı, uzun yıllar süren deneyimlerine dayanarak, öğrencilerin öğrenme sırasında, tekniğin yanında müzik aletini anlamaları ve ezgi ile birlikte renkli bir armoni duyumunun da olması gerektiğini, metodun önsözünde belirterek, iki sesli çalışmalara ağırlık vermiş ve böylelikle çalışmaları sıkıcılık ve monotonluktan kurtarıp, metodu sempati toplayan bir eser haline getirmiştir.

Werner, birinci defterinde birinci konum çalışmalarına yer vermiş, son derece akılcı bir seçimle öğrencinin sağ koluna daha kolay açı verebildiği re ve sol tellerini başlangıç olarak seçip, daha sonra parmak basma çalışmalarına geçmiştir. Ayrıca Werner, birinci konum çalışmalarında, her telin doğal ses yapısına uygun olarak başlattığı sol el çalışmalarında bir önceki parmağın da tutulmasını isteyerek birinci konum kalıbının çok iyi bir şekilde yerleşmesini sağlayıp, belli bir kalıp disiplini sabitleştirmek istemiştir.

6. sayfadaki çalışmalarda olduğu gibi, değişik ölçü sistemlerini bir tek ezgide öğretmeye çalışarak kendine özgü bir anlatım biçimi olduğunu ortaya koymuş, yine değişik ölçülerdeki bu ezgileri, farklı tartımsal çeşitlemelerde çok seslendirerek, öğrenciyi sıkmadan çalıştırabilmiştir. Ayrıca metotta, öğretmek istediği tonalite içerisinde ses atlama çalışmaları ile parmak ve yay alıştırmalarına geniş yer vererek temiz çalma sorununu ortadan kaldırmaya çalıştığını ve ön hazırlık çalışmalarına oldukça çok yer ayırdığını söyleyebiliriz. Böylelikle Werner makul bir zamana yaydığı alıştırmalarla, öğrencinin çalma sorunları ile başa çıkabilmesi ve belli bir çalışma disiplini yakalayabilmesi için fırsat vermiştir.

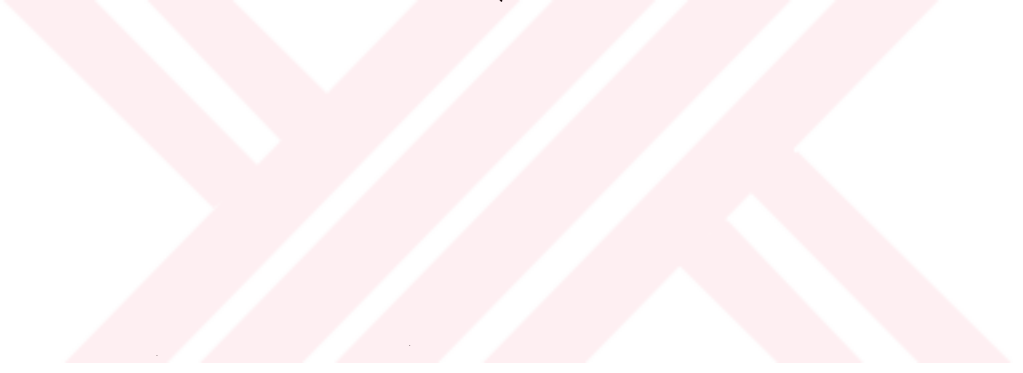
Werner'in ikinci defterindeki konum çalışmalarında öğreteceği konuma ait sesleri içeren alıştırmalara geniş yer ayırdığını ve böylelikle o konumun seslerinin ve dolayısıyla kullanılacak parmakların öğrenci tarafından en iyi şekilde ezberlenmesini sağladığını görmekteyiz. Ayrıca konumlar arası atlamalarda önemli gördüğü parmak geçişlerini çok iyi bir ön hazırlık ile öğrenciye yerleştirmekte, doğabilecek geçiş kopukluklarını da böylece önlemektedir.

Beşliler çemberi sırasına uygun olarak verdiği gamları eşlikli örnek ezgilerle pekiştirmekte, böylelikle tüm tonaliteler öğrenciye iyice benimsetilmektedir.

Üçüncü defterde ise daha karmaşık tartım ve ezgisel yapıdaki çalışmalar ile süsleme notalarına yer ayrıldığını, geniş ve hacimli parçalarla öğrencinin daha büyük ve zorluk derecesi yüksek yaratılara hazırlandığını görmekteyiz.

Dördüncü defterde çift ses çalışmalarının öğrencinin çalgı üzerindeki hakimiyetinin iyice artırıldığı bir zamanlama ile verilerek metodun tutarlılığının bir kez daha kanıtlandığını söyleyebiliriz. Süregelen çalışmaların pus konumuna ait olduğunu ve bu konumda çeşitli gam, etüd ve yaratılarla uzunca bir müddet ilerlediğini ve böylelikle metodun tamamlandığını görmekteyiz.

Bu metottaki çalışmaları sırasıyla, sabırlı bir şekilde uygulayan bir öğrencinin doğru ve eksiksiz bir temele ve çalma yeterliliğine kavuşacağı şüphe götürmez bir gerçektir. Yazarın da belirttiği gibi ajilitenin tam olarak oluşması, yay ve parmak hareketlerinin yavaş yavaş çalışılmasına, hızın yavaş yavaş artırılmasına bağlıdır. Bunu gözönünde bulunduran bir öğrenci bu metot ile müzik gibi sonu olmayan bir dünyada çok iyi bir başlangıç yapmış sayılacaktır.

III. BÖLÜM

VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİNİN GELİŞİMİNE YARDIMCI KAYNAKLAR

Bu bölümde incelenen kaynaklar, çalgı eğitimi için son derece gerekli olan başlangıç metotları ile belli bir seviyeye ulaştıktan sonra başvurulması zorunlu olan, "olmazsa olmaz" diye nitelendirilebileceğimiz kitaplardan oluşmaktadır.

Viyolonsel eğitiminde, başlangıç metotları ile yaptığı çıkışı geliştirmeye çalışan öğrenci, bu metotlar sayesinde çalma güçlüklerinin farkına varıp, kendisine metotta verilen çalışmalar yardımıyla bu sorunların üstesinden gelmeye çalışmaktadır. Burada dikkat edilmesi gereken konu şudur, başlangıç metotları çalgıyı çalabilmek için karşılaşılacak mevcut sorunları, genel olarak bünyesinde vereceği sınırlı sayıdaki örnek çalışmalar ile gidermeye çalışmaktadır. Daha sonra başka bir konuya geçilmekte, mevcut olan sorun için verilen çalışmalar, sorunun giderilmesinde kesin çözüm olamamakta ve hatta sadece tanıtıcı olarak kalmaktadır. Bu nedenle başlangıç metotlarının çoğu, mevcut çalma sorunlarına genel anlamda yaklaşım, özele inmemektedir.

İşte bu noktadan hareket ederek sorunları özel olarak ele alan, öğrencinin gelişimine katkıda bulunan "*yardımcı kaynaklar*" olarak nitelendirilebileceğimiz bu kaynakları, belli başlı örnekleri ile tanıtmakta fayda görmekteyim.

Söz konusu olan teknik sorunları genel olarak belirleyecek olursak:

- a) Tonalite içerisinde temiz çalma problemi,
- b) Yay, tartımsal çalma (zor tartımları çalabilme), konumlar ile ilgili sorunlar,
- c) Birlikte çalma sorunu'nu gösterebiliriz.

Buna göre yukarıda belirtilen teknik sorunlara çözüm getirecek yardımcı kaynakları da üç grupta toplamak gerekecektir.

- a) Gam ve arpej kitapları,
- b) Sağ ve sol el için etüt, egzersiz (alıştırma) kitapları,
- c) Piyano eşlikli kolay parça kitapları.

Öğrencinin gelişmesine olumlu yönde çok büyük yarar sağlayacak olan bu kaynakların sayıca çokluğunu gözönüne alarak tezimde sınırlandırıp her bir kaynağın içeriğini ve amacını en genel şekilde vermeye çalıştım.

A) GAM VE ARPEJ KİTAPLARI:

A. 1. *Maurits Frank: "Tonleitern und Dreiklänge" (Gamlar ve Üçlüler)*

Ele aldığı tonaliteyi önce değişik yay şekilleri ile iki, üç ve dört sekizli içerisinde sıra ile çalıştıran Frank, çalışmalarını bir sekizli genişletmeden önce, her sekizlide üçlü atlamalı ve arpeji şeklinde çalıştırmıştır. Dört sekizli içerisindeki çalışmalarda buna üçlü, altılı ve sekizli paralelli çalışmaları da eklemiştir.

Ardından ilgili minör tonalitelere geçip, çıkıcı olarak ezgisel (melodik) ve

armonik şekillerde, inici olarak doğal biçimiyle, majör tonalitelerdeki çalışmalarını tekrarlatmıştır.

M. Frank'ta dikkati çeken şey, çalışmalarını beşliler çemberi sırasına göre yapmamasıdır. Do Majör ve ilgili minöründen sonra Fa Majör ve ilgili minöründe dörtlü atlamalarla bemollü tonalitelerde devam etmiş, bemollü tonalitelerin ardından Fadiyez Majör tonalitesi ve ilgili minöründe ve yine dörtlü atlama ile diyezli tonalitelerde çalışmalarını sürdürmüştür.

A. 2. J. Loeb: "Gammes et Arpéges pour Violoncelle" (Viyolonsel için Gamlar ve Arpejler).

Önce iki ve üç sekizli içerisinde, beşliler çemberi sırasına göre majör ve armonik minör olarak gamlar ve ardından üçlü paraleller ile iki sekizli içerisinde Do, Sol, Re, Fa Majör gamlar verilmiş. Değişik yay şekilleri, sekizli paralelli çalışmalar ile dört sekizliye çıkarılan gam çalışmalarını yine dört sekizli içerisinde ve her tonalitede arpej çalışmaları izlemiştir.

B) SAĞ VE SOL EL İÇİN ETÜT, EGZERSİZ (ALİŞTİRMA) KİTAPLARI:

B. 1. J. J. F. Dotzauer: "113 Violoncello Etüden" (Viyolonsel İçin 113 Etüd)

Defter I (1-34)

Defter II (35-62)

Defter III (63-85)

Defter IV (86-113)

Etüt çalmanın, belli bir disiplini beraberinde getirdiği, çalgı çalmadaki zorlukları aşabilmek için son derece gerekli olduğu bilinen bir gerçektir.

Yay kullanımında bölümlenme, baskılama, sol el için konumları pekiştirme, tonalite içerisinde doğru ve temiz çalabilme ve çevikliğin yanısıra, tartımsal zorluk unsurunun kolaydan zora doğru ele alındığı görülmektedir.

Dotzauer'in dört defter altında topladığı bu eşsiz çalışma serisinin uygulanan başlangıç metotları ile birlikte kullanılması, öğrencinin doğru tekniği alabilmesi ve kondisyonunu arttırabilmesi açısından son derece faydalı olacaktır.

B. 2. L. R. Feuillard: "Tägliche Übungen für Violoncello" (Viyolonsel İçin Günlük Çalışmalar)

Sol el için zengin ve çeşitli alıştırmalara sahip olan bu kitap çevikliği, konumlar arasındaki geçişte rahatlığı sağladığı gibi, gam çalışmalarına ve pus konumlu çalışmalara da yer vererek kapsamını genişletmiştir.

Sol elin ve yayın verimli ve sağlıklı biçimde kullanılabilmesine olanak sağlayabilecek kaynakların başında gelen ve çalışmalarına başlamadan önce her öğrencinin günlük olarak başvurabileceği bir kitaptır.

B. 3. Greutzmacher: "Daily Studies for Violoncello" (Viyolonsel İçin Günlük Çalışmalar), Op. 67

Yay alıştırmaları, sol el için çevikliği arttıran, tonalite içerisinde temiz çalabilmeyi geliştiren, konumları pekiştiren alıştırmalar ile gam–arpej çalışmaları ve pus konumlu çalışmaları bir arada bulunduran öğrencilerin günlük çalışmalarına başlamadan önce sürekli olarak başvuracağı bu kitap son derece yararlı alıştırmalarla bezenmiş görünmektedir.

Adından da anlaşılacağı gibi, öğrenci günlük olarak bu kitaba başvurması halinde, kendisine belli bir çalışma disiplini sağlayıp teknik zorlukları aşabilecek düzeye gelecektir.

Öğrencinin üzerinde çalıştığı sonat, konçerto gibi büyük yaratılarda karşılaşılabileceği teknik çalma zorluklarında, kitapta bulunan ilgili bölüme başvurarak soruna çözüm getirmesi mümkün olacaktır. Buradan da anlaşılacağı üzere öğrencinin, Greutzmacher'ın "Viyolonsel için Günlük Çalışmalar" adlı bu kitabına hergün baştan sona çalışmak yerine, üzerinde çalıştığı büyük yaratılarda karşılaştığı sorunlu yerlere çözüm olabilmesi açısından, ilgili yerlere bakması da yetecektir.

B. 4. S. Lee: "Le Premier Pas" (İlk Adım), Op. 101

Birinci konumda yazılmış elli adet çalışmanın yer aldığı bu kitapta viyolonsel için yeni başlayan bir öğrencinin bu konumu iyice pekiştirmesinin yanında, yay kullanımının da parça içerisinde verilen temel yay teknikleri ile iyice kavratılması amaçlanmıştır.

Baştan sona ikinci viyolonsel eşliği ile sürdürülen çalışmalarda öğrenci, armonik duyum açısından da gelişecektir.

S. Lee, Op. 101, uygulanan başlangıç metotlarının yanında, birinci konum çalışmalarını genişletmek isteyen öğreticinin, her zaman başvurması gerekeceği, parçaların ezgisel yapıda olması ve iki sesli olması dolayısıyla öğrencinin sıkılmadan zevkle çalışabileceği bir kaynak olarak karşımıza çıkmaktadır.

B. 5. S. Lee: "Melodische Etüden" (Melodik Etüdler), Op. 31

Defter I (1–22)

Defter II (23–40)

Doğru bir teknik ile yay kullanımını geliştiren, sol elde konumlar arası geçiş, çeviklik gibi zorlukları gidermeye çalışan S. Lee'nin bu kaynağında, kırk çalışmanın yer aldığını görmekteyiz.

1'den 22'ye kadar olanların birinci defterde, 23'den 40'a kadar olanların ise ikinci defterde toplandığı bu çalışmaların en önemli özelliği adından da anlaşılacağı üzere ezgisel bir yapıda olmalarıdır.

Etüt çalmanın beraberinde getirdiği disiplini ve dolayısıyla sıkıcılığı biraz olsun hafifletmek ve zevk alınabilecek düzeye getirmek istediğini anladığımız S. Lee'nin bu eseri ile öğrenciye etüt çalma, disiplinli ve sistemli olarak çalışma alışkanlığı kazandıracağı açıktır.

B. 6 . C. Schröder: "*Études Techniques pour Violoncelle*" (Teknik Çalışmalar), Op. 35

Parmak alıştırmaları, yay alıştırmaları, pus konumu ile ilgili alıştırmalar çeşitli ve değişik şekilde gam çalışmaları ve çift sesli alıştırmalar gibi çalışmalarını öğrencinin sıkılmayacağı bir şekilde veren Schröder'in bu kitabı günlük olarak her öğrencinin başvurabileceği kaynaklardandır.

Her türlü gereksinime yanıt verebilecek düzeydeki alıştırmaları bir arada toplayan Schröder Op. 35'in Jean Barthe tarafından yeniden gözden geçirilen düzenlemesinin sonuna Duport L'aine'nin (1741–1818) "*Adagio Cantabile*" isimli çalışmasını da ekleyerek öğrencinin sıkılmadan çalışmasını amaçlamış görünmektedir.

B. 7. O. Sevcik: "*School of Bowing Technics for Violoncello*" (Viyolonsel için Yay Teknikleri), Op. 2

Yay kullanımına ilişkin gerekli tekniğin en ince ayrıntısına kadar verildiği bu eşsiz kitap altı defter olarak yayınlanmış bulunmaktadır.

Altı defterde otuzsekiz ayrı çalışmanın yer aldığı ve her bir çalışmanın yüzlerce zengin varyasyonunun bulunduğu bu eşsiz eserde, yay tekniği ile birlikte tartımları çalmadaki zorluklarında giderilmeye çalışıldığını görmekteyiz.

Büyük bir sabır gerektiren bu alıştırmaların öğrenci tarafından çalışılması sonucunda, mükemmel bir yay tekniği elde edilmiş olacaktır.

C. PİYANO EŞLİKLİ KOLAY PARÇA KİTAPLARI:

Bu bölüm içerisinde ele alınan "*Piyano Eşlikli Kolay Parça Kitapları*"'nı tez konumun "*Viyolonsel için Yeni Başlayanlar için Yazılmış Metotlar*" olmasından dolayı birinci ile dördüncü konumlar arasındaki kolay parçalardan ve piyano eşliklerinden oluşan kitaplardan seçmiş bulunmaktayım.

Genelde tanınmış bestecilere ait iki bölümlü şarkı formu ile yazılmış parçaları içeren bu kitapların içeriğini oluşturan parçaların adları verilmiştir.

C. 1. L. R. Feuillard: "*Le Jeune Violoncelliste*"

a. Detfer 1–A

<i>Berceuse</i>	SCHUBERT
<i>Ariette</i>	LULY
<i>Andante</i>	HAYDN
<i>Souevnir</i>	CHOPIN
<i>L'Echo</i>	SCHUBERT
<i>Menuet</i>	EXAUDET
<i>Laghetto</i>	HAENDEL
<i>Pays Lointain</i>	SCHUMANN
<i>Tendre Plainte</i>	CAIX D'HERVELOIS

<i>Envoi</i>	SCHUMANN
<i>Ave Verum</i>	MOZART
<i>La Brize</i>	SCHUMANN

b. Defter 1–B

<i>Andantino</i>	DALAYRAC
<i>Chant Napolitain</i>	?
<i>Réverie</i>	ROUSSEAU J.J.
<i>Chanson</i>	GRETRY
<i>Chant Populaire</i>	BRAHMS
<i>Bourrée</i>	FRANCCEUR
<i>Sarabande</i>	CAIX D'HERVELOIS
<i>Gavotte</i>	LO EILLET
<i>Passepied</i>	DALL'ABACO
<i>Forlane</i>	COUPERIN
<i>Menuet</i>	MONTECLAIR
<i>Sweet Home</i>	ROWLEY BISHOP

c. Volume 2–A

<i>Piére d'enfant</i>	SCHUBERT
<i>Chant du Berceau</i>	SCHUMANN
<i>Adagio</i>	BEETHOVEN
<i>Menuette</i>	MARAIS R.
<i>Réve</i>	MENDELSSOHN
<i>Largo</i>	HAENDEL
<i>Plaisir d'Amour</i>	MARTINI
<i>Air Tendre</i>	RAMEAU
<i>Barcarolle</i>	MENDELSSOHN
<i>Ave Maria</i>	SCHUBERT

d. Volume 2–B

<i>Andantino</i>	MOZART
<i>Preludium</i>	ECCLES
<i>Minuetto</i>	BACH J.S.
<i>Aria</i>	MENDELSSOHN
<i>Musette</i>	CAIX D'HERVELOIS
<i>Arioso</i>	HAENDEL
<i>Sicilienne</i>	LOEILLET
<i>Louuré</i>	AZAIS
<i>Pavare</i>	FRANCCEUR
<i>Interlude</i>	LANZETTI
<i>Gavotte</i>	COUPERIN
<i>Menuet Bourgeois Gentilhomme</i>	LULLY

e. Volume 3–A

<i>Réverie</i>	SCHUMANN
<i>Rigaudon</i>	FORQUERAY
<i>Maitres Chanteurs</i>	WAGNER
<i>Air Gay</i>	CAIX D'HERVELOIS
<i>Attente</i>	SCHUBERT
<i>Chant du Printemps</i>	MENDELSSOHN
<i>Mélancolie</i>	SCHUMAN
<i>Menuet</i>	RAMEAU

f. Volume 3–B

<i>Adagio</i>	HAENDEL
<i>Chant Populaire</i>	SCHUMANN
<i>Berceuse</i>	BRAHMS
<i>Bourrée</i>	C. D'HERVELOIS
<i>Lento</i>	FESCH
<i>Andantino</i>	BACH J.S.
<i>Aria</i>	LOTTI
<i>Minuetto</i>	BUTTERNE
<i>Gavote</i>	SCHENK
<i>Chant Élegiaque</i>	SCHUBERT
<i>Serenade Inutue</i>	BRAHMS
<i>Menuet</i>	BEETHOVEN

3. Volume 4–A

<i>Grave</i>	CORELLI
<i>Largo</i>	CHOPIN
<i>Moment Musical</i>	SCHUBERT
<i>Aria</i>	BACH
<i>Fleur de Lotus</i>	SCHUMANN
<i>La Gaillarde</i>	FORQUERAY
<i>Chant du Soir</i>	SCHUMANN
<i>La Ruisseau</i>	SCHUBERT

h. Volume 4–B

<i>Praeludium</i>	DESPLANES
<i>Pastourelle</i>	FRANCCEUR
<i>Air tendre</i>	MARAI M.
<i>Musette</i>	FERY - REBEL
<i>Menuet</i>	PERGOLESE
<i>Passepied</i>	SENAILLE
<i>Romance</i>	DUPORT

<i>Rigaudon</i>	COUPERIN
<i>Le Suppliant</i>	BOISMORTIER
<i>Gavotte</i>	FESCH
<i>Largo</i>	BACH Fr.
<i>La Chasse</i>	BLAINVILLE

C. 2. Meister für Die Jugend: "Gençler için Ustalar"

Golterman tarafından ele alınan, üç defterden oluşan bu kitaptaki parça sıraları aşağıdaki gibidir:

I. Defter: Mendelssohn – Schumann

Mendelssohn:

1. *Allegretto aus der Symphonic Kantate "Lobgesang"*
2. *Notturmo "Sommernachtstraum"*
3. *Frühlingslied Op. 47, No:3*
4. *Adagio aus der Symhanie (a moll)*
5. *Lied ohne Worte aus Op. 53*

Schumann:

6. *Träumerei Op. 15, No.7*
7. *Melodie aus Op. 68*
8. *Die Lotosblume*
9. *Wiegenliedchen Op. 124, No: 6*
10. *Schummerlied Op. 124, No.16*

II. Defter: Haydn – Mozart

Haydn:

1. *Romanze aus der Symphonie "La Reine"*
2. *Arie aus der "Schöpfung"*
3. *Cantabile aus einem Elaviertrio*
4. *Finale aus Einem Quartett*
5. *Serenata aus einem Quartett*
6. *Arioso*

Mozart:

1. *Marsch der Priester aus der "Zauber Flöte"*
2. *Arie aus "Don Juan"*
3. *Larghetto - aus Einem Quintett*
4. *Chorus "Idomeneo"*
5. *Aue verum Corpus*
6. *Duett aus "Figaro's Hochzeit"*

III. Defter: *Beethoven – Schubert*

Beethoven:

1. *Andante aus der Sonate, Op. 26*
2. *Menuett aus dem Septett, Op. 20*
3. *Allegretto aus dem Trio, Op. 70 No.2*
4. *Moderato aus der Sonate, Op. 90*
5. *Allegretto aus der Siebenten Symphonie*

Schubert:

6. *Entre – Act No. 2 aus Rosamunde*
7. *Walzer, Op. 9*
8. *Moment Musical*
9. *Marche Militaire Op. 51, No. 1*
10. *Der Wanderer*

C. 3. *Tortelier Cello Book: "First Position Pieces for Cello"*

(*Çello için Birinci Konumda Parçalar*)

1. <i>Rondo</i>	HAENDEL
2. <i>Bonsoir Captain</i>	FRENCH FOLK
3. <i>Ariette</i>	LULLY
4. <i>Rhanouka</i>	ISRAELI FOLK
5. <i>Choral</i>	MOZART
6. <i>Menuet</i>	EXAUDET
7. <i>Kojo No Tsuki</i>	RENTARO TAKI
8. <i>Lullaby</i>	SCHUBERT
9. <i>Ola, Ola</i>	NORWEGIAN FOLK
10. <i>Fleurs de Neige</i>	BRETON CAROL
11. <i>La Patinette</i>	PAUL TORTEILER
12. <i>March</i>	BACH

4. Bölüm

SONUÇ VE ÖNERİLER

4.1. SONUÇ

Yapmış olduğum araştırmamın birinci bölümünde, viyolonsel eğitimine önemli katkıları olmuş bestecilerin ulaşabildiğim ölçüde yaşam öyküleri yer almaktadır.

İkinci bölümde ise, viyolonsel eğitiminde gerekli başlangıç metotlarından yararlanmak isteyen ve yararlanmakta olan öğrencilere, ele alınan metotların içerikleri, eğitim yöntemleri ile ilgili bulgular sunulmuştur.

Burada amaçlanan en önemli konu, Eğitim Fakülteleri müzik bölümleri ve Anadolu Güzel Sanatlar liselerinde uygulanmakta olan viyolonsel eğitiminde bir kaynakça oluşturup, en yararlı yöntemlerin, öğrencilere uygulanması ve onların daha verimli bir eğitim birliği ile çok daha başarılı olmalarını sağlamaktır.

Küçük çapta da olsa yapmış olduğum bu araştırma, viyolonsel eğitimi için bir başvuru kaynağı niteliğinde olmaktadır.

Üçüncü bölüm, viyolonsel eğitimi alan bir öğrencinin başlangıç metotlarının yanında mutlaka üzerinde çalışması gerektiği, kullanmasının zorunlu olduğu, yardımcı kaynaklar olan, etüd ve alıştırma kitaplarının içeriklerinin kısaca incelenip tanıtıldığı bir bölüm niteliğindedir.

Başlangıç metotları ile ilerlemeye çalışan öğrencinin eğitiminin, bu türlü kaynaklarla desteklenmesi ve dolayısıyla çalışmaların genişletilmesinin getireceği yarar ortadadır. Bunun göz ardı edilmemesi ve konunun öneminin daha iyi kavranabilmesi için en yararlı olabilecek yardımcı kaynakları ele alıp tanıtmayı amaçladım.

Viyolonsel eğitim dağarcığı üzerine yapmış olduğum bu tez çalışmamın, daha bilinçli ve sağlam temellere dayalı bir eğitim almalarını ve dolayısıyla daha da başarılı olmalarını istediğim viyolonsel öğrencilerine yarar sağlaması ve ışık tutmasını dilerim.

4.2. ÖNERİLER

Viyolonsel eğitimi veren müzik kurumlarında ortak bir dağar oluşturabilmek amacıyla incelemesini ve tanıtımını yaptığım başlangıç metotları ve diğer yardımcı kaynak kitaplar, viyolonsel derslerinde kullanılmasını önerebileceğim kaynakların başında gelmektedir ve bunlar kaynakça bölümünde ayrıntılı olarak belirtilmiştir.

Ayrıca tezimin sınırları içerisine aldığım bu kaynak kitapların dışında, viyolonsel eğitimi alan öğrencilerin ufuklarının daha da genişletilebilmesi düşüncesi ile kaynakça bölümüne, tez sınırları içerisinde incelenmeyen başlangıç metotları ve diğer kaynakları da eklemiş bulunmaktayım. İlgi duyanlar bu kaynaklara ulaşarak, viyolonsel öğrenimi için gerekli olan bir kütüphaneye kavuşabilirler.

KAYNAKÇA

1. **ABBIATE, L.** *Nouvelle Méthode de Violoncelle, Defter 1-2*, Edisyon: ENOCH et Cie, PARIS. Katalog No: 4364 - 4365.
2. **ABILITY DEVELOPMENT NUMBER ONE, VOLUME 6.** The British Suzuki Institute Journal, Summer 1994. Printed by Crowes of Norwich.
3. **ABILITY DEVELOPMENT NUMBER THREE, VOLUME 5.** The British Suzuki Institute Journal, Spring 1994. Printed by Crowes of Norwich.
4. **ANTAL, F.** *Gordonkala Violoncello Tutor. Defter 1, 2, 3, 4, 5.* Editio Musica Budapest-1971.
5. **DINICU, Dimitrie, GH:** *Metoda de VIOLONCEL Defter 1, 2.* Editura Muzicala A Uniunii Compozitorilor din R.P.R. - 1962.
6. **DOTZAUER J.J.F.** *Violoncelle Schule. Defter 1, 2, 3.* Edisyon Collection Litolf Katalog No. 1962-a, 1962-b, 1962-c.
7. **DOTZAUER J.J.F.** *113 Violoncelle Etüden. Defter 1, 2, 3, 4.* Edisyon PETERS, Frankfurt. Katalog No. 5956.
8. **THE EUROPEAN SUZUKI JOURNAL.** (Official Publication of the European Suzuki Association) *Spring / Summer, Volume 12, No. 1*, SDS Media Print, Harpenden - England, 1992.
9. **FEUILLARD, L.R.** *Méthode de Jeune Violoncelliste.* Edisyon Georges DELRIEU et Cie-NICE.
10. **FEUILLARD, L.R.** *Le Jeune Violoncelliste. Volume: 1a - b, 2a - b, 3a - b, 4a - b, 5a - b, 6a - b, 7a - b, 8a - b.*
11. **FEUILLARD, L.R.** *Tägliche Übungen.* Edisyon SCHOTT - Mainz. Katalog No. 1117.
12. **FRANK, Maurits.** *Tonleiten und dreiklänge.* Edisyon B.Schott's Söhne Mainz-1953.
13. **GROVE.** *Dictionary of the Music and Musicians.* Edited by Stanley Saide. Macmillan Publishers Limited, London - 1980.
14. **GRUETZMACHER.** *Daily Studies for Violoncello. Op. 67* International Music Company Katalog No. 2682, New York City.
15. **KARASAR Niyazi.** *Araştırmalarda Rapor Hazırlama.* Beşinci Basım, Ankara, 1991. (Birinci Basım - Ankara - 1976.)
16. **KARASAR Niyazi.** *Bilimsel Araştırma Yöntemi.* Altıncı Basım Ankara - 1994.
17. **KIVRAK Mine.** *Suzuki Yöntemi ile Piyano Eğitimi.* Yüksek lisans tezi. D.E.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü İzmir - 1994.

18. **KIVRAK Mine.** *Suzuki Yöntemi ile Piyano Eğitimi.* Yüksek lisans tezi. D.E.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü İzmir - 1994.
19. **KUMMER, F. A.** *Violoncello Schule. Op. 60.* Edisyon PETERS. Katalog No. 3247.
20. **LAROUSSE DE LA MUSIQUE: Norbert DUFORCQ.** Edisyon Librairie Larousse. Paris - 1957. I. cilt.
21. **LEE, S.,** *Violoncello Schule. Op. 30.* Edisyon Schott 965 - Mainz.
22. **LEE, S.,** *Le Premier Pas. Op. 101.* Edition 1944.
23. **LEE, S.** *Melodische Etüden Violoncello. Op. 31. Defter 1-2.* Edisyon PETERS, LEIPZIG. Katalog No 9068 a-b.
24. **LOEB, J.,** *Gammes et Arpeges pour violoncelle.* Edisyon COSTALLAT. Paris - 1903.
25. **MARDEROVSKIY, L. N.,** *Viyolonsel Çalma Dersleri.* Devlet Müzik Yayınevi, Moskova 1962.
26. **MEISTER FÜR DIE JUGEND: Defter 1, 2, 3.** Edisyon Peters - LEIPZIG. Katalog No. 2812.
27. **ORANSAY, Gültekin:** *Bağdarlar Geçidi.* Küğ Yayını, Ankara Cihan Matbaası, İzmir - 1977.
28. **PIATTI, A.C.:** *Method for cello. Defter 1-2.* Printed in Great Britain by Gailiard Ltd. Great Yarmout.
29. **REGI ZENE GORDONKARA: ZONGORAKISERETTEL- OLD MUSIC FOR VIOLONCELLO.** Editio Musica Budapest. Katalog No: Z. 2452.
30. **RIEMANN, H.,** *Musik Lexikon. B. Schott's Söhne, Mainz - 1964.*
31. **SAPOJNIKOV, R. YE.,** *Viyolonsel Metodu.* Devlet Müzik Yayınevi, Moskova -1958.
32. **SASMANNHAUS,Egon:** *Früher Anfang auf dem cello.* Defter 1 -2. BA 6611-6612. Gustav Verlag Regensburg - 1976.
33. **SCHMAR, Adam Lucjan:** *Gamy i Cwiczenia na wiolonczele.* Edisyon Polskie Wydawnictwd muzyczne. Katalog No. 5713.
34. **SCHRÖDER, C.:** *Etudes Techniques Op. 35. Pour Violoncelle.* Internaitonal Music DIFFISUION Katalog No. 245 Paris - 1993.
35. **SEVCIK, Ottokar:** *Violoncello Works. School of Bowing Technics Op. 2. Defter 1, 2, 3, 4, 5, 6.* Bosworth & Co. Ltd.
36. **SÖZER, Vural:** *Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi.* Remzi Kitabevi, A.Ş. Yayınları. Evrim Matbaacılık, İstanbul - 1986.

37. **STUTSCHEWSKY, J. :** *Das Violoncellspiel.* Edisyon, Schott - Mainz. Katalog No : 1. Kitap -1585, 1. defter, 2. defter 1585 a/b , 2. Kitap - 1587. 2. Kitap 1. ve 2. defter. 1588 a/b.
38. **SVIRKIS, D.:** *MANOVIOLONCELE.* Edisyon. VAGA, Vilnius - 1977.
39. **SUZUKI, S.:** *Suzuki Cello Schooll. Defter 1, 2.* Summy - Brichard Inc. New Jersey.
40. **TORTELIER, P. :** **TORTELIER CELLO BOOK.** *First Position Preces for Cello.* Edisyon. Wilhelm Hansen London Ltd. London - 1975.
41. **WERNER, J.** *Practical Method for Violoncello Op. 12.* Edisyon CARL FISCHER - New York.
42. **WERNER, J.:** *PRAKTISCHE VIOLONCELL - SCHULE Op. 12. Defter 1, 2, 3, 4.* Edisyon. CARL RÜHLE'S MUSIKVERLAG - LEIPZIG.

